EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 21. 4. 2021
COM(2021) 189 final

2021/0104 (COD)

Návrh

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,

ktorou sa mení smernica 2013/34/EÚ, smernica 2004/109/ES, smernica 2006/43/ES a nariadenie (EÚ) č. 537/2014, pokiaľ ide o vykazovanie informácií o udržateľnosti podnikov

(Text s významom pre EHP)

{SEC(2021) 164 final} - {SWD(2021) 150 final} - {SWD(2021) 151 final}

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

• Dôvody a ciele návrhu

Smernica o zverejňovaní nefinančných informácií (smernica 2014/95/EÚ), ktorou sa mení smernica o účtovníctve, bola prijatá v roku 2014[1]. Spoločnosti, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti smernice o zverejňovaní nefinančných informácií, museli vykazovať v súlade s jej ustanoveniami prvýkrát v roku 2018 (za finančný rok 2017).

Smernica o zverejňovaní nefinančných informácií sa vzťahuje na veľké podniky, ktoré sú subjektmi verejného záujmu a ktoré prekračujú kritérium priemerného počtu 500 zamestnancov, ako aj na subjekty verejného záujmu, ktoré sú materskými podnikmi veľkej skupiny a ktoré prekračujú kritérium priemerného počtu 500 zamestnancov[2]. Smernicou o zverejňovaní nefinančných informácií sa dcérske podniky oslobodzujú od povinností vykazovať informácie, ak ich materská spoločnosť vykazuje za celú skupinu vrátane dcérskych spoločností. Požiadavky na vykazovanie informácií stanovené v smernici o zverejňovaní nefinančných informácií sa vzťahujú na približne 11 700 spoločností[3].

Smernicou o zverejňovaní nefinančných informácií sa zaviedla požiadavka, aby spoločnosti vykazovali informácie o tom, ako otázky udržateľnosti ovplyvňujú ich výkonnosť, pozíciu a vývoj (hľadisko „zvonku dovnútra“), ako aj o vplyve spoločností na ľudí a životné prostredie (hľadisko „zvnútra von“). Často sa to označuje ako „hľadisko dvojitej významnosti“.

V súlade so smernicou o zverejňovaní nefinančných informácií Komisia v roku 2017 uverejnila nezáväzné usmernenia k zverejňovaniu nefinančných informácií[4]. V roku 2019 uverejnila ďalšie usmernenia týkajúce sa vykazovania informácií súvisiacich s klímou[5]. Týmito usmerneniami sa dostatočne nezlepšila kvalita informácií, ktoré spoločnosti zverejňujú podľa smernice o zverejňovaní nefinančných informácií.

Európska komisia sa zaviazala v Európskej zelenej dohode a jej pracovnom programe na rok 2020 navrhnúť revíziu smernice o zverejňovaní nefinančných informácií[6]. Cieľom Európskej zelenej dohody je transformovať EÚ na moderné a konkurencieschopné hospodárstvo, ktoré efektívne využíva zdroje, kde budú do roku 2050 čisté emisie skleníkových plynov na nule[7].

---

1 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/95/EÚ z 22. októbra 2014, ktorou sa mení smernica 2013/34/EÚ, pokiaľ ide o zverejňovanie nefinančných informácií a informácií týkajúcich sa rozmanitosti niektorými veľkými podnikmi a skupinami.

2 Subjekty verejného záujmu sú v smernici o účtovníctve vymedzené ako spoločnosti s cennými papiermi kótované na regulovaných trhoch EÚ, banky (bez ohľadu na to, či sú kótované alebo nie), poisťovne (bez ohľadu na to, či sú kótované na burze alebo nie) a akékoľvek iné spoločnosti určené členskými štátmi.

3 V tomto údaji sa zohľadňuje, ako členské štáty transponovali smernicu. Bez ohľadu na vnútroštátnu transpozíciu patrí do rozsahu pôsobnosti smernice o zverejňovaní nefinančných informácií približne 2 000 spoločností.

4 Oznámenie Komisie, COM(2017) 4234 final.

5 Oznámenie Komisie, COM(2019) 4490 final.

6 Oznámenie Komisie o Európskej zelenej dohode, COM(2019) 640 final. Upravený pracovný program Komisie na rok 2020, COM(2020) 440 final.

7 Komisia 4. marca 2020 prijala návrh nariadenia Európskeho parlamentu a Rady, ktorým sa stanovuje rámec na dosiahnutie klimatickej neutrality a mení nariadenie (EÚ) 2018/1999 {európsky právny predpis v oblasti klímy) [2020/0036 (COD)]}, v ktorom sa navrhuje, aby sa cieľ klimatickej neutrality do roku 2050 stal právne záväzným pre EÚ.

Na základe Európskej zelenej dohody sa oddelí hospodársky rast od využívania zdrojov a zabezpečí sa, aby sa všetky regióny a občania EÚ zapojili do sociálne spravodlivého prechodu na udržateľný hospodársky systém. Cieľom Európskej zelenej dohody je takisto ochraňovať, šetriť a zveľaďovať prírodný kapitál EÚ a chrániť zdravie a kvalitu životných podmienok občanov pred environmentálnymi rizikami a vplyvmi. Revíziou smernice o zverejňovaní nefinančných informácií sa prispeje k dosiahnutiu cieľa vybudovať hospodárstvo, ktoré pracuje v prospech ľudí. Posilní sa ňou sociálne trhové hospodárstvo EÚ a pomôže sa ňou zabezpečiť, aby bolo pripravené na budúcnosť a aby prinášalo stabilitu, pracovné miesta, rast a investície. Tieto ciele sú mimoriadne dôležité vzhľadom na sociálno-ekonomické škody spôsobené pandémiou ochorenia COVID-19 a potrebu udržateľnej, inkluzívnej a spravodlivej obnovy.

V súlade s akčným plánom Komisie o udržateľnom financovaní prijala EÚ viacero opatrení s cieľom zabezpečiť, aby finančný sektor zohrával významnú úlohu pri dosahovaní cieľov Európskej zelenej dohody[8]. Pre úspešné vykonávanie Európskej zelenej dohody a akčného plánu o udržateľnom financovaní sú nevyhnutné lepšie údaje od spoločností o rizikách ohrozujúcich udržateľnosť, ktorým sú vystavené, a o ich vlastnom vplyve na ľudí a životné prostredie. Tento návrh môže prispieť aj k posilneniu vzťahov medzi podnikmi a spoločnosťou tým, že sa spoločnosti stanú zodpovednejšie a transparentnejšie, pokiaľ ide o ich vplyv na ľudí a životné prostredie. Takisto sa ním vytvoria príležitosti pre spoločnosti, investorov, občiansku spoločnosť a iné zainteresované strany, aby radikálne zlepšili spôsob vykazovania a využívania informácií o udržateľnosti vďaka digitálnym technológiám. Rada v decembri 2019 vo svojich záveroch o únii kapitálových trhov zdôraznila význam spoľahlivých, porovnateľných a relevantných informácií o rizikách, príležitostiach a vplyvoch v oblasti udržateľnosti a vyzvala Komisiu, aby zvážila vypracovanie štandardu vykazovania nefinančných informácií EÚ[9].

Európsky parlament vyzval v uznesení o udržateľných financiách z mája 2018 na ďalší rozvoj požiadaviek na vykazovanie informácií v rámci smernice o zverejňovaní nefinančných informácií[10]. Európsky parlament privítal v uznesení o udržateľnej správe a riadení spoločností z decembra 2020 záväzok Komisie preskúmať smernicu o zverejňovaní nefinančných informácií, vyzval na rozšírenie rozsahu pôsobnosti smernice o zverejňovaní nefinančných informácií o ďalšie kategórie spoločností a uvítal záväzok Komisie vypracovať štandardy vykazovania nefinančných informácií EÚ[11]. Európsky parlament sa takisto vyjadril, že nefinančné informácie uverejnené spoločnosťami podľa smernice o zverejňovaní nefinančných informácií by mali podliehať povinnému auditu.

Primárnymi používateľmi informácií o udržateľnosti zverejnených vo výročných správach spoločností sú investori a mimovládne organizácie, sociálni partneri a iné zainteresované strany. Investori vrátane správcov aktív chcú lepšie porozumieť rizikám a ponúkaným príležitostiam, pokiaľ ide o otázky udržateľnosti ich investícií, ako aj vplyvu týchto investícií na ľudí a životné prostredie. Mimovládne organizácie, sociálni partneri a iné zainteresované strany chcú, aby podniky viac zohľadňovali vplyv svojich činností na ľudí a životné prostredie.

---

8 Oznámenie Komisie – Akčný plán: Financovanie udržateľného rastu [COM(2018) 097 final].

9 Závery Rady o prehĺbení únie kapitálových trhov (5. december 2019).

10 Uznesenie Európskeho parlamentu o udržateľných financiách, 29. mája 2018 [2018/2007(INI)].

11 Uznesenie Európskeho parlamentu o udržateľnej správe a riadení spoločností, 17. decembra 2020 [2020/2137(INI)].

Súčasný právny rámec nezabezpečuje splnenie informačných potrieb týchto používateľov. Dôvodom je, že niektoré spoločnosti, od ktorých používatelia požadujú informácie o udržateľnosti, takéto informácie nevykazujú, zatiaľ čo mnohé spoločnosti, ktoré vykazujú informácie o udržateľnosti, nevykazujú všetky informácie, ktoré sú relevantné pre používateľov. Informácie nie sú často pri vykazovaní informácií dostatočne spoľahlivé ani porovnateľné medzi spoločnosťami. Pre používateľov je často ťažké nájsť informácie a len zriedka sú dostupné v strojovo čitateľnom digitálnom formáte. Informácie o nehmotnom majetku vrátane interne vytvorenom nehmotnom majetku sú nedostatočne vykazované, aj keď tento nehmotný majetok predstavuje väčšinu investícií súkromného sektora vo vyspelých ekonomikách (napr. ľudský kapitál, značka, duševné vlastníctvo a nehmotný majetok súvisiaci s výskumom a vývojom).

V uplynulých rokoch významne vzrástli informačné potreby používateľov a je takmer isté, že budú rásť aj naďalej. Existuje pre to viacero dôvodov. Jedným z nich je rastúce povedomie investorov o tom, že otázky udržateľnosti môžu ohroziť finančnú výkonnosť spoločností. Ďalším je rastúci trh s investičnými produktmi, ktoré sa výslovne usilujú splniť určité štandardy udržateľnosti alebo dosiahnuť určité ciele udržateľnosti. Ešte ďalším je regulácia vrátane nariadenia o zverejňovaní informácií o udržateľnosti v sektore finančných služieb a nariadenia o taxonómii. V dôsledku oboch týchto nariadení potrebujú správcovia aktív a finanční poradcovia od spoločností, do ktorých sa investuje, viac informácií o udržateľnosti[12]. A napokon, pandémia ochorenia COVID-19 pravdepodobne ešte viac urýchli rast dopytu po informáciách o udržateľnosti od spoločností, napríklad pokiaľ ide o zraniteľnosť pracovníkov a odolnosť dodávateľských reťazcov.

Preto sa prehlbuje rozdiel medzi informáciami o udržateľnosti vykazovaných spoločnosťami a potrebami zamýšľaných používateľov týchto informácií. Na jednej strane to znamená, že investori nie sú schopní vo svojich investičných rozhodnutiach dostatočne zohľadniť riziká ohrozujúce udržateľnosť. Tým sa môže vytvoriť potenciál vytvárať systémové riziká ohrozujúce finančnú stabilitu. Na druhej strane tento rozdiel znamená, že investori nemôžu nasmerovať finančné zdroje do spoločností s udržateľnými obchodnými modelmi a činnosťami. Tým sa môže ohroziť dosahovanie cieľov Európskej zelenej dohody. Zároveň sa tým obmedzuje schopnosť zainteresovaných strán brať podniky na zodpovednosť za vplyv, ktorý majú na ľudí a životné prostredie, čím vzniká deficit zodpovednosti, ktorý by mohol ohroziť efektívne fungovanie sociálneho trhového hospodárstva.

Súčasná situácia je problematická aj pre spoločnosti, ktoré musia vykazovať informácie. Nepresnosť súčasných požiadaviek a veľký počet existujúcich súkromných štandardov a rámcov sťažuje spoločnostiam presne zistiť, aké informácie by mali vykazovať. Často sa stretávajú s ťažkosťami pri získavaní informácií, ktoré tieto samotné spoločnosti potrebujú od dodávateľov, klientov a spoločností, do ktorých sa investuje. Okrem informácií, ktoré vykazujú s cieľom splniť súčasné právne požiadavky, dostávajú mnohé spoločnosti aj žiadosti od zainteresovaných strán týkajúce sa informácií o udržateľnosti. To všetko vytvára zbytočné náklady na podnikanie.

Cieľom tohto návrhu je preto zlepšiť vykazovanie informácií o udržateľnosti za čo najnižšie náklady, aby sa lepšie využil potenciál európskeho jednotného trhu prispievať k prechodu na

[12] Nariadenie (EÚ) 2019/2088 (nariadenie o zverejňovaní informácií o udržateľnosti v sektore finančných služieb) a nariadenie (EÚ) 2020/852 (nariadenie o taxonómii).

plne udržateľný a inkluzívny hospodársky a finančný systém v súlade s Európskou zelenou dohodou a cieľmi OSN v oblasti udržateľného rozvoja.

Cieľom návrhu je zabezpečiť, aby boli k dispozícii primerané verejne dostupné informácie o rizikách, ktoré pre spoločnosti predstavujú otázky udržateľnosti, ako aj o vplyve samotných spoločností na ľudí a životné prostredie. To znamená, že spoločnosti, od ktorých používatelia potrebujú informácie o udržateľnosti, by mali takéto informácie vykazovať a že spoločnosti by mali vykazovať všetky informácie, ktoré používatelia považujú za dôležité. Vykazované informácie by mali byť porovnateľné, spoľahlivé a používatelia by ich mali byť schopní ľahko vyhľadať a narábať s nimi pomocou digitálnych technológií. To si vyžaduje zmenu postavenia informácií o udržateľnosti, aby sa dali lepšie porovnávať s finančnými informáciami.

Návrh pomôže znížiť systémové riziká pre hospodárstvo. Zlepší takisto alokáciu finančného kapitálu do spoločností a činností, ktoré riešia sociálne, zdravotné a environmentálne problémy. A napokon, zvýši zodpovednosť spoločností za ich vplyv na ľudí a životné prostredie, čím sa posilní dôvera medzi nimi a spoločnosťou.

Cieľom návrhu je znížiť zbytočné náklady spoločností na vykazovanie informácií o udržateľnosti a umožniť im efektívne uspokojiť rastúci dopyt po informáciách o udržateľnosti. Prinesie jednoznačnosť a istotu, aké informácie o udržateľnosti sa majú vykazovať, a uľahčí zostavovateľom získavanie informácií, ktoré potrebujú na účely vykazovania, od ich vlastných obchodných partnerov (dodávateľov, klientov a spoločností, do ktorých sa investuje). Mal by takisto znížiť počet žiadostí o informácie o udržateľnosti, ktoré spoločnosti dostávajú, okrem informácií, ktoré uverejňujú vo svojich výročných správach.

Existuje niekoľko dôležitých medzinárodných iniciatív. Ich cieľom je pomôcť dosiahnuť celosvetovú konvergenciu a harmonizáciu štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti. Európska únia tieto ambície plne podporuje. Globálne pôsobiace spoločnosti a investori z EÚ budú mať z tejto konvergencie a harmonizácie prínos. Komisia podporuje iniciatívy skupiny G20, skupiny G7, Rady pre finančnú stabilitu a ďalších iniciatív s cieľom vytvoriť medzinárodný záväzok, aby sa vypracoval základ globálnych štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti, ktoré by vychádzali z práce pracovnej skupiny pre finančné informácie súvisiace s klímou v rámci Rady pre finančnú stabilitu. Návrhy Nadácie pre medzinárodné štandardy finančného výkazníctva, aby sa vytvorila nová rada pre štandardy v oblasti udržateľnosti, sú v tejto súvislosti obzvlášť dôležité, rovnako ako práca, ktorú už vykonali etablované iniciatívy vrátane globálnej iniciatívy pre podávanie správ (*Global Reporting Initiative* – GRI), Rady pre udržateľnosť účtovných štandardov (*Sustainability Accounting Standards Board* – SASB), Medzinárodnej rady pre integrované podávanie správ (*International Integrated Reporting Council* – IIRC), Rady pre štandardy zverejňovania informácií o klíme (*Climate Disclosure Standards Board* – CDSB) a CDP (predtým projekt zverejňovania uhlíkových emisií). Cieľom tohto návrhu je stavať na medzinárodných iniciatívach v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti a prispievať k nim. Štandardy EÚ vykazovania informácií o udržateľnosti by sa mali vypracovať v rámci konštruktívnej obojsmernej spolupráce s vedúcimi medzinárodnými iniciatívami a mali by sa s týmito iniciatívami čo najviac zosúladiť, pričom by sa mali zohľadniť európske špecifiká.

Tento návrh pozostáva z jednej smernice, ktorou by sa zmenili štyri existujúce právne predpisy. V prvom rade by sa ňou zmenila smernica o účtovníctve, pričom by sa zrevidovali niektoré existujúce ustanovenia a doplnili by sa určité nové ustanovenia týkajúce sa vykazovania informácií o udržateľnosti. Okrem toho by sa ňou zmenila smernica o audite

a nariadenie o audite, aby zahŕňali audit informácií o udržateľnosti. A napokon, zmenila by sa ňou smernica o transparentnosti tak, aby sa rozšíril rozsah požiadaviek na vykazovanie informácií o udržateľnosti na spoločnosti s cennými papiermi kótovanými na regulovaných trhoch a aby sa objasnil režim dohľadu pre vykazovanie informácií o udržateľnosti týmito spoločnosťami.

- **Súlad s existujúcimi ustanoveniami v tejto oblasti politiky**

Smernica o zverejňovaní nefinančných informácií spolu s nariadením o zverejňovaní informácií o udržateľnosti v sektore finančných služieb a nariadením o taxonómii sú ústrednými zložkami požiadaviek na vykazovanie informácií o udržateľnosti, z ktorých vychádza stratégia EÚ udržateľného financovania. Účelom tohto právneho rámca je vytvoriť jednotný a súdržný tok informácií o udržateľnosti v celom finančnom hodnotovom reťazci.

Tento návrh vychádza z požiadaviek na vykazovanie informácií o udržateľnosti stanovených v smernici o zverejňovaní nefinančných informácií a reviduje ich tak, aby boli požiadavky na vykazovanie informácií o udržateľnosti vo väčšom súlade so širším právnym rámcom pre udržateľné financovanie vrátane nariadenia o zverejňovaní informácií o udržateľnosti v sektore finančných služieb a nariadenia o taxonómii a aby sa nachádzali v súlade s cieľmi Európskej zelenej dohody.

V nariadení o zverejňovaní informácií o udržateľnosti v sektore finančných služieb sa upravuje, ako by mali účastníci finančného trhu (vrátane správcov aktív a finančných poradcov) zverejňovať informácie o udržateľnosti konečným investorom a vlastníkom aktív. Na to, aby boli účastníci finančného trhu schopní splniť požiadavky nariadenia o zverejňovaní informácií o udržateľnosti v sektore finančných služieb – a teda v konečnom dôsledku uspokojiť potreby konečných investorov vrátane jednotlivcov a domácností –, potrebujú primerané informácie od spoločností, do ktorých sa investuje. Cieľom tohto návrhu je preto zabezpečiť, aby spoločnosti, do ktorých sa investuje, vykazovali informácie, ktoré účastníci finančného trhu potrebujú na to, aby splnili svoje vlastné požiadavky na vykazovanie informácií podľa nariadenia o zverejňovaní informácií o udržateľnosti v sektore finančných služieb.

Nariadením o taxonómii sa zavádza systém klasifikácie environmentálne udržateľných hospodárskych činností s cieľom zvýšiť udržateľné investície a bojovať proti environmentálne klamlivej reklame „udržateľných“ finančných produktov. Vyžaduje sa v ňom, aby spoločnosti patriace do rozsahu pôsobnosti smernice o zverejňovaní nefinančných informácií zverejňovali určité ukazovatele týkajúce sa rozsahu, v akom sú ich činnosti podľa taxonómie environmentálne udržateľné. Tieto povinnosti zverejňovania informácií sa stanovia v osobitnom delegovanom akte Komisie. Týmito ukazovateľmi sa doplňajú informácie, ktoré spoločnosti musia zverejniť podľa smernice o zverejňovaní nefinančných informácií, pričom spoločnosti ich budú musieť vykazovať spolu s ďalšími informáciami o udržateľnosti stanovenými v uvedenej smernici.

Cieľom tohto návrhu je zabezpečiť, aby požiadavky na vykazovanie informácií pre spoločnosti boli v súlade s taxonómiou. Dosiahne sa to najmä navrhovanými štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti. V týchto štandardoch sa zohľadnia ukazovatele, ktoré spoločnosti musia zverejniť a ktoré sa týkajú sa toho, do akej miery sú ich činnosti environmentálne udržateľné podľa taxonómie, ako aj kritériá preskúmania a prahové hodnoty zásady taxonómie „výrazne nenarušiť“.

V porovnaní s požiadavkami na vykazovanie informácií o udržateľnosti smernice o zverejňovaní nefinančných informácií obsahuje tento návrh tieto novinky:

– rozšírenie rozsahu požiadaviek na vykazovanie informácií na ďalšie spoločnosti vrátane všetkých veľkých spoločností a kótovaných spoločností (okrem kótovaných mikropodnikov),

– potreba uistenia o informáciách o udržateľnosti;

– bližšie určenie informácií, ktoré by spoločnosti mali vykazovať, a požiadavka na ne, aby vykazovali v súlade s povinnými štandardmi EÚ vykazovania informácií o udržateľnosti;

– zabezpečenie toho, aby sa všetky informácie uverejňovali ako súčasť správ o hospodárení spoločností a zverejňovali v digitálnom, strojovo čitateľnom formáte.

• **Súlad s ostatnými politikami Únie**

Tento návrh prispieva k dobudovanie únie kapitálových trhov tým, že investorom a iným zainteresovaným stranám umožňuje v celej EÚ prístup k porovnateľným informáciám o udržateľnosti od spoločností, do ktorých sa investuje. V rámci akčného plánu pre úniu kapitálových trhov [COM(2020) 590 final] Komisia predloží legislatívny návrh na vytvorenie celoúnijnej platformy digitálneho prístupu k verejným finančným informáciám a informáciám o udržateľnosti pre spoločnosti (jednotné európske miesto prístupu). Tento návrh dopĺňa uvedenú iniciatívu tým, že prispieva k dosiahnutiu cieľov stratégie v oblasti digitálnych financií pre EÚ [COM(2020) 591 final] prostredníctvom požiadavky, aby vykazované informácie o udržateľnosti boli digitálne označené.

V tomto návrhu sa zohľadňuje pracovný program Komisie na rok 2021, najmä nadchádzajúca iniciatíva týkajúca sa udržateľnej správy a riadenia spoločností, ako aj záväzok Komisie v rámci Európskej zelenej dohody v súvislosti s posilnením opatrenia proti falošným tvrdeniam týkajúcim sa životného prostredia a podporovaním podnikov a iných zainteresovaných strán pri vývoji štandardizovaných postupov účtovania prírodného kapitálu v EÚ a na medzinárodnej úrovni.

Tento návrh nadväzuje na návrh Komisie, ktorým sa posilňuje uplatňovanie zásady rovnakej odmeny pre mužov a ženy za rovnakú prácu alebo prácu rovnakej hodnoty prostredníctvom transparentnosti odmeňovania a mechanizmov presadzovania[13]. Nadväzuje aj na navrhovanú smernicu o zlepšení rodovej vyváženosti vo vrcholových orgánoch veľkých kótovaných spoločností EÚ prostredníctvom výmeny informácií o politikách spoločností v oblasti rozmanitosti[14].

2. PRÁVNY ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• **Právny základ**

Právny základ návrhu nariadenia je založený na článkoch 50 a 114 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ). Článok 50 ZFEÚ je právnym základom pre prijímanie opatrení EÚ zameraných na dosiahnutie práva usadiť sa na jednotnom trhu, pokiaľ ide o právo obchodných spoločností. Predstavuje takisto právny základ pre smernice 2013/34/EÚ, 2006/43/ES, 91/674/EHS, 86/635/EHS a je súčasťou právneho základu smernice

[13] COM(2021) 93.
[14] COM(2012) 614 final.

2004/109/ES. Článkom 50 ZFEÚ sa poveruje Európsky parlament a Rada, aby vydávali smernice. Okrem toho je článok 114 ZFEÚ všeobecným právnym aktom s cieľom vytvoriť jednotný trh alebo zabezpečiť jeho fungovanie – v tomto prípade voľný pohyb kapitálu. Článok 114 ZFEÚ je zahrnutý ako právny základ v prípade tejto smernice, ktorou sa mení smernica 2004/109/ES.

- **Subsidiarita (v prípade inej ako výlučnej právomoci)**

Smernicou o účtovníctve, zmenenou smernicou o zverejňovaní nefinančných informácií, sa už upravuje zverejňovanie informácií o udržateľnosti v EÚ. Na zabezpečenie ochrany investorov a finančnej stability v celej EÚ sú potrebné pravidlá transparentnosti. Spoločnými pravidlami vykazovania informácií o udržateľnosti a ich uistenia sa zabezpečujú rovnaké podmienky pre spoločnosti usadené v rôznych členských štátoch. Následkom výrazných rozdielov v požiadavkách na vykazovanie informácií o udržateľnosti a uistenie medzi členskými štátmi vznikajú dodatočné náklady a zvyšuje sa zložitosť pre spoločnosti, ktoré vykonávajú cezhraničné činnosti. Poškodzuje to jednotný trh. Členské štáty, ktoré konajú samostatne, nie sú schopné zabezpečiť jednotnosť a porovnateľnosť požiadaviek na vykazovanie informácií o udržateľnosti v celej EÚ.

Okrem toho len zásah EÚ môže zabezpečiť, aby pravidlá vykazovania informácií o udržateľnosti boli v súlade s inými právnymi predpismi EÚ vrátane nariadenia o zverejňovaní informácií o udržateľnosti v sektore finančných služieb a nariadenia o taxonómii, ako aj s delegovanými a vykonávacími aktmi prijatými podľa uvedených nariadení.

Vykazovanie informácií o udržateľnosti je predmetom rastúceho záujmu a regulačného zásahu v jurisdikciách na celom svete. Európska únia musí preto vypracovať ucelený a komplexný prístup k vykazovaniu informácií o udržateľnosti, aby mohla konštruktívne spolupracovať s medzinárodnými partnermi. V porovnaní s individuálnymi opatreniami členských štátov môže zásah EÚ zabezpečiť významný európsky príspevok k vývoju globálnej politiky s cieľom lepšie chrániť záujmy európskych spoločností a iných zainteresovaných strán.

- **Proporcionalita**

Ústredným prvkom tohto návrhu je vyžadovanie od určitých kategórií spoločností, aby vykazovali informácie v súlade s povinnými štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti. Rovnako ako v prípade finančného vykazovania sú na zabezpečenie porovnateľnosti a relevantnosti vykazovaných informácií potrebné spoločné štandardy. Spoločné štandardy vykazovania informácií takisto výrazne uľahčia digitalizáciu, uistenie a presadzovanie vykazovania informácií o udržateľnosti.

V tomto návrhu sa predpokladá zavedenie požiadavky na uisťovanie vykazovaných informácií o udržateľnosti, aby tieto boli spoľahlivé. Takisto sa v ňom predpokladá, že sa od spoločností bude vyžadovať, aby informácie o udržateľnosti označovali digitálne. Digitálne označovanie je nevyhnutné na to, aby sa využili príležitosti ponúkané digitálnymi technológiami na radikálne zlepšenie využívania informácií o udržateľnosti. Európska únia už zaviedla požiadavku na digitálne označovanie finančných informácií[15].

[15] Jednotný európsky elektronický formát (ESEF) zriadený delegovaným nariadením (EÚ) 2018/815.

V tomto návrhu sa uplatňuje primeraný prístup k určovaniu, na ktoré spoločností sa budú vzťahovať povinné požiadavky na vykazovanie informácií. Neukladajú sa ním nové požiadavky na malé a stredné podniky (MSP) s výnimkou MSP kótovaných na regulovaných trhoch EÚ. Návrhom sa mikropodniky kótované na burze oslobodzujú od povinností vykazovať[16].

Komisia prijme štandardy pre veľké spoločnosti a samostatné, primerané štandardy pre MSP. Štandardy pre MSP budú prispôsobené kapacitám a zdrojom takýchto spoločností. Zatiaľ čo od MSP kótovaných na regulovaných trhoch by sa vyžadovalo, aby používali tieto primerané štandardy, nekótované MSP – ktoré predstavujú prevažnú väčšinu MSP – sa môžu dobrovoľne rozhodnúť, či ich budú používať.

- **Výber nástroja**

Tento návrh pozostáva zo smernice, ktorou sa menia ustanovenia smernice o účtovníctve, smernice o transparentnosti, smernice o audite a nariadenia o audite, čím sa zabezpečuje súlad medzi príslušnými ustanoveniami týchto štyroch nástrojov.

3. VÝSLEDKY HODNOTENÍ *EX POST*, KONZULTÁCIÍ SO ZAINTERESOVANÝMI STRANAMI A POSÚDENÍ VPLYVU

- **Hodnotenia *ex post*/kontroly vhodnosti existujúcich právnych predpisov**

Komisia uverejnila v apríli 2021 kontrolu vhodnosti rámca EÚ pre finančné a nefinančné podnikové vykazovanie spolu s povinným preskúmaním určitých aspektov smernice o zverejňovaní nefinančných informácií[17]. Hlavným záverom kontroly vhodnosti a preskúmania bolo, že informácie o udržateľnosti, ktoré spoločnosti v súčasnosti vykazujú, neplnia potreby zamýšľaných používateľov informácií, a preto by Komisia mala navrhnúť revíziu smernice o zverejňovaní nefinančných informácií. Je to v súlade so zisteniami posúdenia vplyvu, ktoré je sprievodným dokumentom k tomuto návrhu (pozri ďalej).

- **Konzultácie so zainteresovanými stranami**

Obsah tohto návrhu pomohli formovať nasledujúce konzultačné činnosti:

– otvorené online verejné konzultácie od marca do júla 2018 s cieľom pripraviť kontrolu vhodnosti rámca EÚ pre podnikové vykazovanie,

---

16 V článku 3 smernice o účtovníctve (2013/34/EÚ) sa vymedzujú kategórie podnikov podľa ich veľkosti: odsek 1: [...] vymedzia mikropodniky podniky ako podniky, ktoré ku dňu, ku ktorému sa zostavuje ich účtovná závierka, neprekročia limity aspoň dvoch z týchto troch kritérií: a) celková bilančná suma: 350 000 EUR; b) čistý obrat: 700 000 EUR; c) priemerný počet zamestnancov počas účtovného roka: 10. Odsek 2: Malé podniky sú podniky, ktoré ku dňu, ku ktorému sa zostavuje ich účtovná závierka, neprekročia limity aspoň dvoch z týchto troch kritérií: a) celková bilančná suma: 4 000 000 EUR; b) čistý obrat: 8 000 000 EUR; c) priemerný počet zamestnancov počas účtovného roka: 50. [...] Odsek 3: Stredne veľké podniky sú podniky, ktoré nie sú mikropodnikmi alebo malými podnikmi a ku dňu, ku ktorému sa zostavuje ich účtovná závierka, neprekročia limity aspoň dvoch z týchto troch kritérií: a) celková bilančná suma: 20 000 000 EUR; b) čistý obrat: 40 000 000 EUR; c) priemerný počet zamestnancov počas účtovného roka: 250. […].

17 [Úrad pre publikácie vložte odkaz na správu Komisie Európskeho parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru týkajúcu sa doložiek o preskúmaní v smerniciach 2013/34/EÚ, 2014/95/EÚ a 2013/50/EÚ, ako aj priložený pracovný dokument útvarov Komisie obsahujúci kontrolu vhodnosti.].

– cielené online konzultácie od februára do marca 2019 s cieľom pomôcť vypracovať usmernenia pre vykazovanie súvisiace s klímou,

– cielené online konzultácie týkajúce sa spoločností, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti smernice o zverejňovaní nefinančných informácií, ktorú pre Komisiu uskutočnili externí konzultanti (Centrum pre európske politické štúdie, CEPS) od decembra 2019 do marca 2020,

– online spätná väzba od januára do februára 2020 pre úvodné posúdenie vplyvu Komisie týkajúce sa revízie smernice o zverejňovaní nefinančných informácií,

– otvorené online verejné konzultácie od februára do júna 2020 o revízii smernice o zverejňovaní nefinančných informácií,

– cielený online prieskum MSP (panelový prieskum medzi MSP) od marca do mája 2020 o vykazovaní informácií o udržateľnosti.

Komisia takisto zorganizovala semináre, na ktorých sa zúčastnili viaceré zainteresované strany, o koncepte významnosti (november 2019) a uistení informácií o udržateľnosti (december 2020), ako aj samostatné konzultačné stretnutia s rôznymi skupinami zainteresovaných strán v máji 2020 (spoločnosti, organizácie občianskej spoločnosti a odborové zväzy).

Počas konzultácií sa odhalili určité rozdiely medzi používateľmi a zostavovateľmi informácií o udržateľnosti. Používatelia uprednostňujú podrobné a komplexné požiadavky na vykazovanie informácií. Zostavovatelia vyjadrili obavy týkajúce sa nákladov na takéto požiadavky, a často uvádzali, že uprednostňujú zachovanie veľkej miery vlastného uváženia, pokiaľ ide o to, čo a ako vykazovať.

Z otvorených verejných konzultácií o revízii smernice o zverejňovaní nefinančných informácií však vyplynulo, že existuje silná podpora pre povinné štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti (viac ako 80 % všetkých respondentov vrátane 81 % respondentov, ktorí sú alebo zastupujú spoločnosti, ktoré zostavujú správy o udržateľnosti). Mnohé zainteresované strany zdôraznili, že ak EÚ vypracuje štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti, mala by vychádzať z medzinárodných iniciatív v oblasti stanovovania štandardov a byť s nimi v súlade. Zainteresované strany takisto zdôraznili potrebu objasniť povinnosť vykazovať informácie, pokiaľ ide o hľadisko dvojitej významnosti.

Z konzultácií takisto vyplynulo, že existuje silná podpora opatrení na zabezpečenie zosúladenia požiadaviek na vykazovanie informácií o udržateľnosti obsiahnutých v smernici o zverejňovaní nefinančných informácií s príslušnými právnymi predpismi EÚ, najmä s nariadením o zverejňovaní informácií o udržateľnosti v sektore finančných služieb a nariadením o taxonómii.

Zainteresované strany majú širokú škálu názorov na to, na ktoré kategórie spoločností by sa mali vzťahovať povinné požiadavky na vykazovanie informácií. Väčšina organizácií občianskej spoločnosti a odborových zväzov podporuje rozšírenie rozsahu pôsobnosti smernice o zverejňovaní nefinančných informácií na širokú škálu spoločností vrátane veľkých nekótovaných spoločností a MSP. Mnohé finančné inštitúcie a správcovia aktív podporujú zavedenie primeraných požiadaviek na vykazovanie informácií pre MSP, najmä kótované MSP. Hlavné záujmové združenia argumentovali najmä proti rozšíreniu rozsahu požiadaviek na vykazovanie informácií. Organizácie zastupujúce MSP a väčšina samotných MSP sú proti zavedeniu povinných požiadaviek pre MSP, ale zostávajú otvorené myšlienke primeraných

a dobrovoľných štandardov pre MSP. Rôzne skupiny zainteresovaných strán navrhli, aby sa požiadavky na vykazovanie informácií vzťahovali aj na spoločnosti z krajín mimo EÚ.

- **Získavanie a využívanie expertízy**

Pri príprave tohto návrhu Komisia zohľadnila odporúčania osobitnej skupiny vytvorenej Európskou poradnou skupinou pre finančné výkazníctvo (EFRAG) s cieľom preskúmať možnosť vypracovania európskych štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti[18]. Zvážila aj odporúčania predsedu skupiny EFRAG týkajúce sa možných zmien v riadení skupiny EFRAG, ak bude požiadaná o vypracovanie takýchto štandardov[19]. Riadenie skupiny EFRAG by sa zodpovedajúcim spôsobom upravilo predtým, než skupina EFRAG predloží Komisii akýkoľvek návrh štandardov. Popri existujúcom pilieri finančného výkazníctva skupiny EFRAG by sa mal vytvoriť najmä nový pilier vykazovania informácií o udržateľnosti. Tento nový pilier by mal mať pevnú štruktúru riadenia a riadny proces odrážajúci jeho úlohu pri tvorbe štandardov. Mal by integrovať širšiu škálu zainteresovaných strán, než sú tie, ktoré sú tradične zapojené do finančného výkazníctva, vrátane vyváženého zastúpenia odborníkov z vnútroštátnych orgánov, občianskej spoločnosti a súkromného sektora.

Komisia uzatvorila zmluvy s konzultantmi na zber údajov o vykazovaní informácií o udržateľnosti vrátane nákladov, a to prostredníctvom prieskumu spoločností, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti smernice o zverejňovaní nefinančných informácií[20]. Takisto uzatvorila zmluvy s konzultantmi na analýzu trhových a súčasných postupov pri poskytovaní údajov o udržateľnosti, ratingu a výskume pre finančný sektor[21].

- **Posúdenie vplyvu**

Útvary Komisie vypracovali posúdenie vplyvu tohto návrhu[22]. Výbor pre kontrolu regulácie vydal k návrhu posúdenia vplyvu kladné stanovisko s výhradami[23].

Posúdenie vplyvu sa zameralo na rozhodnutia v troch oblastiach politiky: 1. štandardizácia – či vypracovať štandardy EÚ vykazovania informácií o udržateľnosti a vyžadovať od spoločností, aby ich používali; 2. uistenie (audit) – či by sa mali uisťovať vykazované informácie o udržateľnosti, a ak áno, na akej úrovni a 3. rozsah pôsobnosti – na ktoré kategórie spoločností by sa mali vzťahovať požiadavky na vykazovanie informácií.

Uprednostňovaná možnosť politiky uvedená v posúdení vplyvu by:

1. vyžadovala, aby všetky spoločnosti, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti, vykazovali informácie v súlade so štandardmi EÚ;

---

18 https://www.efrag.org/Lab2.

19 https://www.efrag.org/Assets/Download?assetUrl=%2fsites%2fwebpublishing%2fSiteAssets%2fJean-Paul%2520Gauz%c3 %a8s%2520-%2520Ad%2520Personam%2520Mandate%2520-%2520Final%2520Report%2520-%252005-03-2021.pdf.

20 *Study on the Non-Financial Reporting Directive* (Štúdia o smernici o zverejňovaní nefinančných informácií) https://data.europa.eu/doi/10.2874/229601.

21 *Study on sustainability ratings, data and research* (Štúdia o ratingoch, údajoch a prieskume trhu z hľadiska udržateľnosti): https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/d7d85036-509c-11eb-b59f-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-183474104.

22 [Úrad pre publikácie: vložte odkaz na posúdenie vplyvu SWD(2021)150]

23 [Úrad pre publikácie: vložte odkaz na stanovisko výboru pre kontrolu regulácie k posúdeniu vplyvu SWD(2021)150]

2. vyžadovala, aby sa všetky spoločnosti, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti, usilovali o obmedzené uistenie v prípade vykazovaných informácií o udržateľnosti, pričom by sa mala zaviesť možnosť presunúť sa k požiadavke primeraného uistenia neskôr a

3. rozšírila rozsah pôsobnosti na všetky veľké spoločnosti a všetky spoločnosti kótované na regulovaných trhoch EÚ s výnimkou kótovaných mikropodnikov. Rozsah pôsobnosti by zahŕňal spoločnosti, ktoré nie sú usadené v EÚ a ktoré sú kótované na regulovaných trhoch EÚ, ako aj dcérske spoločnosti v EÚ spoločností z krajín mimo EÚ.

Uprednostňovaná možnosť predstavuje najlepší kompromis medzi dvoma možnými postupmi. Jedným postupom sú podrobné a normatívne požiadavky na vykazovanie informácií, dôrazná požiadavka na uistenie a široký rozsah – tento postup je vysoko účinný pri uspokojovaní potrieb používateľov, ale nákladnejší pre zostavovateľov. Druhým postupom sú menej podrobné požiadavky na vykazovanie informácií, menej prísne požiadavky na uistenie a užší rozsah – tento postup je menej účinný pri uspokojovaní potrieb používateľov, ale aj menej nákladný pre zostavovateľov, aspoň v krátkodobom horizonte. Cieľom je dosiahnuť čo najlepší výsledok z hľadiska cieľov a súvisiacich nákladov.

Uprednostňovaná možnosť takisto umožňuje členským štátom oprávniť nezávislých poskytovateľov uisťovacích služieb iných ako štatutárni audítori alebo audítorské spoločnosti, aby vykonávali uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti. Cieľom je ponúknuť spoločnostiam širší výber poskytovateľov uisťovacích služieb na uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.

Používatelia budú mať prínos z lepšieho prístupu k porovnateľným, relevantným a spoľahlivým informáciám o udržateľnosti od viacerých spoločností. Tým sa zase znížia riziká týkajúce sa investičných rizík vo finančnom systéme, zväčšia sa finančné toky do spoločností, ktoré majú pozitívny vplyv na ľudí a životné prostredie, a zvýši sa zodpovednosť spoločností. Poskytne možnosť sporiteľom a investorom, ktorí chcú investovať udržateľne. Navrhovanou možnosťou sa umožní, že približne 49 000 spoločností bude vykazovať informácie o udržateľnosti (75 % obratu všetkých spoločností s ručením obmedzeným), a to v porovnaní s 11 600 spoločnosťami (47 % obratu všetkých spoločností s ručením obmedzeným), ktoré patria do rozsahu pôsobnosti smernice o zverejňovaní nefinančných informácií. Všetky veľké spoločnosti a všetky spoločnosti kótované na regulovaných trhoch EÚ (okrem kótovaných mikropodnikov) by museli uplatňovať štandardy EÚ vykazovania informácií o udržateľnosti a usilovať sa o uistenie v prípade vykazovaných informácií. Na porovnanie, v súčasnosti uplatňuje len približne 20 % veľkých spoločností v plnej miere všetky štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti a len 30 % sa usiluje o určitú formu uistenia. Navrhovaná možnosť bude mať nepriamy pozitívny vplyv na dodržiavanie základných práv, ako aj na ľudí a životné prostredie, pretože prísnejšie požiadavky na vykazovanie informácií môžu kladne ovplyvniť správanie podnikov.

Celkové odhadované náklady na uprednostňovanú možnosť pre zostavovateľov predstavujú 1 200 miliónov EUR v jednorazových nákladoch a 3 600 miliónov EUR v ročných opakujúcich sa nákladoch. Zostavovateľom vzniknú okrem toho náklady v dôsledku požiadaviek na vykazovanie informácií podľa článku 8 nariadenia o taxonómii[24]. Ak Európska únia neprijme žiadne opatrenia, očakáva sa, že náklady pre zostavovateľov sa

[24] Odhadovaný rozsah týchto nákladov je zahrnutý do posúdenia vplyvu delegovaného aktu o taxonómii EÚ v oblasti klímy [C(2021)2800; posúdenie vplyvu SWD(2021) 152: jednorazové náklady vo výške 1 200 – 3 700 miliónov EUR a ročné opakujúce sa náklady vo výške 600 – 1 500 miliónov EUR.

v každom prípade výrazne zvýšia v dôsledku nárastu nekoordinovaných požiadaviek na informácie od používateľov, chýbajúceho konsenzu o tom, aké informácie by mali spoločnosti vykazovať na splnenie potrieb používateľov, ako aj pretrvávajúcich ťažkostí pri získavaní informácií o udržateľnosti, ktoré zostavovatelia potrebujú na vlastné účely vykazovania od dodávateľov, klientov a spoločností, do ktorých sa investuje. Nedostupnosť dostatočne podrobných údajov znemožňuje výpočet nákladov, ktoré by zostavovateľom vznikli v prípade neexistencie nových pravidiel. Odhaduje sa však, že používanie štandardov by mohlo viesť k ročným úsporám vo výške 24 200 – 41 700 EUR na spoločnosť (približne 280 – 490 miliónov EUR ročne v prípade súčasného rozsahu uplatňovania smernice o zverejňovaní nefinančných informácií a 1 200 – 2 000 miliónov EUR ročne v prípade uprednostňovanej možnosti), ak by sa štandardmi úplne odstránila potreba dodatočných žiadostí o informácie pre zostavovateľov[25].

Spoločnostiam z EÚ hrozí, že im vzniknú vyššie náklady na vykazovanie ako spoločnostiam z krajín mimo EÚ, ak iné jurisdikcie nezaujmú podobný prístup, ako je uvedený v tomto návrhu. To by mohlo viesť k nerovnakému zaobchádzaniu so spoločnosťami z EÚ a mimo EÚ, a preto by to mohlo nepriaznivé pre rovnaké podmienky na jednotnom trhu EÚ. S cieľom zmierniť toto riziko sa na dcérske spoločnosti v EÚ spoločností z krajín mimo EÚ, ako aj na všetky spoločnosti z krajín mimo EÚ s prevoditeľnými cennými papiermi kótovanými na regulovanom trhu EÚ vzťahujú požiadavky na vykazovanie informácií stanovené v tomto návrhu.

- **Regulačná vhodnosť a zjednodušenie**

S cieľom pomôcť zabezpečiť ochranu investorov by sa na všetky spoločnosti kótované na regulovaných trhoch mali v zásade vzťahovať rovnaké pravidlá zverejňovania informácií. MSP kótované na regulovaných trhoch EÚ by preto museli spĺňať navrhované nové požiadavky na vykazovanie informácií o udržateľnosti[26]. Požiadavky na MSP kótované na regulovaných trhoch EÚ by sa však uplatňovali až 3 roky po tom, ako sa začnú uplatňovať na iné spoločnosti, aby sa zohľadnili relatívne hospodárske ťažkosti, ktorým čelia menšie spoločnosti v dôsledku pandémie COVID-19. Toto obdobie postupného zavádzania by aj umožnilo kótovaným MSP uplatňovať nové požiadavky, keď postupy vykazovania a uistenia v prípade informácií o udržateľnosti dosiahnu vyšší stupeň zrelosti. Požiadavky na zverejňovanie v tomto návrhu by sa nevzťahovali na MSP s prevoditeľnými cennými papiermi kótovanými na rastových trhoch MSP alebo multilaterálnych obchodných systémoch (MTF). Okrem toho by sa z dôvodov proporcionality neuplatňovali na mikropodniky kótované na regulovaných trhoch EÚ.

V tomto návrhu sa nevyžaduje, aby iné MSP vykazovali informácie o udržateľnosti. Nekótované MSP sa však môžu rozhodnúť dobrovoľne používať štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti, ktoré Komisia prijme ako delegované akty, pokiaľ ide o vykazovanie informácií kótovanými MSP. Cieľom týchto opatrení je umožniť ktorémukoľvek MSP vykazovať informácie nákladovo efektívne v reakcii na početné žiadosti o informácie, ktoré dostávajú od iných spoločností, s ktorými podnikajú, ako sú banky, poisťovne a veľkí firemní klienti, ako aj pomôcť vymedziť limity pre informácie, ktoré spoločnosti môžu odôvodnene očakávať, že ich im poskytnú MSP nachádzajúce sa v ich

[25] Tieto výpočty vychádzajú z odpovedí na prieskum, ktorý uskutočnil Inštitút udržateľnosti v rámci svojej štúdie o ratingu a výskume z hľadiska udržateľnosti (https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/d7d85036-509c-11eb-b59f-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-183474104).

[26] S výnimkou kótovaných mikropodnikov.

hodnotovom reťazci. Takéto štandardy by tiež mali pomôcť MSP prilákať dodatočné investície a financovanie, ako aj plne sa zúčastňovať na prechode na udržateľné hospodárstvo, ako sa uvádza v Európskej zelenej dohode, a prispievať k nemu. Štandardmi pre MSP sa stanoví referenčný odkaz pre spoločnosti, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti smernice o vykazovaní informácií o udržateľnosti podnikov, pokiaľ ide o úroveň informácií o udržateľnosti, ktoré by mohli primerane požadovať od dodávateľov a klientov MSP vo svojich hodnotových reťazcoch.

Digitálna pripravenosť tohto návrhu je daná tým, že od spoločností vyžaduje, aby digitálne označovali vykazované informácie o udržateľnosti v súlade s digitálnou taxonómiou.

- **Základné práva**

V návrhu sa rešpektujú zakotvené základné práva a dodržujú zásady uznané v Charte základných práv Európskej únie. Bude mať nepriamy pozitívny vplyv na základné práva, keďže prísnejšie požiadavky na vykazovanie informácií môžu kladne ovplyvniť správanie podnikov. Mal by slúžiť na zvýšenie informovanosti spoločností o základných právach a pozitívne ich ovplyvniť, pokiaľ ide o to, ako identifikujú a zvládajú skutočné a potenciálne nepriaznivé vplyvy na základné práva. Mal by takisto zvýšiť kapitálové toky do spoločností, ktoré dodržiavajú základné práva, a vo všeobecnosti zvýšiť zodpovednosť spoločností za ich vplyv na základné práva.

4. VPLYV NA ROZPOČET

Tento návrh nemá žiadny vplyv na rozpočet. Existujúce rozpočtové zdroje sa použijú na výdavky na financovanie vývoja štandardov EÚ vykazovania informácií o udržateľnosti.

5. ĎALŠIE PRVKY

- **Plány vykonávania, spôsob monitorovania, hodnotenia a vykazovania**

S cieľom monitorovať pokrok pri dosahovaní konkrétnych cieľov návrhu Komisia preskúma možnosť organizovania pravidelných prieskumov medzi používateľmi a zostavovateľmi v závislosti od dostupnosti finančných zdrojov.

Návrh obsahuje požiadavku, aby Komisia predložila Európskemu parlamentu a Rade správu o vykonávaní požiadaviek na uistenie najneskôr 3 roky po nadobudnutí účinnosti tejto smernice. K správe sa v prípade potreby priložia legislatívne návrhy na prísnejšie požiadavky na uistenie („primerané uistenie“).

Tento návrh si nevyžaduje plán vykonávania.

- **Vysvetľujúce dokumenty (v prípade smerníc)**

Žiadne vysvetľujúce dokumenty sa nepovažujú za potrebné.

- **Podrobné vysvetlenie konkrétnych ustanovení návrhu**

Článkom 1 sa mení smernica 2013/34/EÚ (ďalej len „smernica o účtovníctve“).

Článkom 1 ods. 1 sa rozširuje rozsah pôsobnosti článkov smernice o účtovníctve, ktoré sa týkajú povinností vykazovať informácie o udržateľnosti, na úverové inštitúcie a poisťovne, ktoré podľa smernice o účtovníctve nie sú spoločnosťami s ručením obmedzeným alebo sa

nepovažujú za spoločnosti s ručením obmedzeným vrátane družstevných bánk a vzájomných poisťovní a družstevných poisťovní, za predpokladu, že spĺňajú príslušné kritériá veľkosti.

V článku 1 ods. 2 sa vymedzujú určité pojmy, ktoré sú potrebné v prípade tohto návrhu. Zavádzajú a vymedzujú sa v ňom pojmy „aspekty udržateľnosti“ a „vykazovanie informácií o udržateľnosti“, zatiaľ čo existujúce ustanovenia smernice o účtovníctve odkazujú na „nefinančné informácie“. Vymedzujú sa v ňom aj pojmy „nezávislý poskytovateľ uisťovacích služieb“ a „nehmotný majetok“.

Článkom 1 ods. 3 sa nahrádza článok 19a smernice o účtovníctve, v ktorom sa stanovujú požiadavky na vykazovanie informácií o udržateľnosti pre určité spoločnosti. Návrhom sa mení článok 19a takto:

– Upravuje sa v ňom osobný rozsah požiadaviek na vykazovanie informácií, pričom sa ním rozširuje ich uplatňovanie na všetky veľké spoločnosti a všetky spoločnosti s cennými papiermi kótovanými na regulovaných trhoch EÚ s výnimkou mikropodnikov. S cieľom zmierniť záťaž pre kótované MSP spojenú s vykazovaním majú tieto začať vykazovať informácie v súlade s touto smernicou 3 roky po nadobudnutí jej uplatňovania.

– Objasňuje sa v ňom zásada dvojitej významnosti a odstraňuje akákoľvek nejednoznačnosť týkajúca sa toho, že spoločnosti by mali vykazovať informácie potrebné na pochopenie toho, ako ich aspekty udržateľnosti ovplyvňujú, ako aj informácie potrebné na pochopenie ich vplyvu na ľudí a životné prostredie.

– Podrobnejšie sa v ňom špecifikujú informácie, ktoré by spoločnosti mali zverejňovať. V porovnaní s existujúcimi ustanoveniami sa v ňom zavádzajú nové požiadavky na to, aby spoločnosti poskytovali informácie o svojej stratégii, cieľoch, úlohe predstavenstva a manažmentu, hlavných nepriaznivých vplyvoch spojených so spoločnosťou a jej hodnotovým reťazcom, nehmotnom majetku a o tom, ako spoločnosti identifikovali vykazované informácie.

– Spresňuje sa v ňom, že spoločnosti by mali podľa potreby vykazovať kvalitatívne a kvantitatívne informácie, výhľadové a retrospektívne informácie, ako aj informácie, ktoré zahŕňajú krátkodobé, strednodobé a dlhodobé časové horizonty.

– Vyžaduje sa v ňom, aby všetky spoločnosti, ktoré patria do rozsahu jeho pôsobnosti, vykazovali informácie v súlade s európskymi štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti, a umožňuje kótovaným MSP, ktoré patria do rozsahu jeho pôsobnosti, aby vykazovali informácie v súlade so štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti špecifickými pre MSP.

– Odstraňuje sa v ňom možnosť, aby členské štáty umožnili spoločnostiam vykazovať požadované informácie v samostatnej správe, ktorá nie je súčasťou správy o hospodárení.

– Vyžaduje sa v ňom, aby oslobodené dcérske spoločnosti uverejňovali konsolidovanú správu o hospodárení materskej spoločnosti na úrovni skupiny a aby do svojej správy o (individuálnom) hospodárení začlenili odkaz na to, že predmetná spoločnosť je oslobodená od požiadaviek smernice.

V článku 1 ods. 4 sa do smernice o účtovníctve zavádzajú tri nové ustanovenia o štandardoch vykazovania informácií o udržateľnosti, a to články 19b, 19c a 19d. Článkom 19b sa Komisia splnomocňuje prijímať štandardy EÚ vykazovania informácií o udržateľnosti prostredníctvom delegovaných aktov a konkretizovať požiadavky na ich prijatie. Po prvé, stanovujú sa v ňom

minimálne kritériá kvality, ktoré by informácie vykazované v súlade so štandardmi museli spĺňať. Po druhé, určujú sa v ňom témy, na ktoré by sa mali štandardy vzťahovať. Po tretie, identifikujú sa v ňom určité nástroje a iniciatívy, ktoré by Komisia mala osobitne zohľadňovať pri rozhodovaní o obsahu delegovaných aktov vrátane určitých právnych predpisov EÚ, ako aj o práci v rámci medzinárodných iniciatív, pokiaľ ide o stanovovanie štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti. Takisto sa v ňom vyžaduje, aby Komisia prijala prvý súbor štandardov do 31. októbra 2022. V tomto súbore štandardov by sa mali špecifikovať informácie, ktoré by spoločnosti mali vykazovať o všetkých aspektoch udržateľnosti a o všetkých oblastiach vykazovania uvedených v článku 19a ods. 2. V týchto delegovaných aktoch by sa mali stanoviť aspoň informácie, ktoré by spoločnosti mali vykazovať, aby tieto informácie slúžili potrebám účastníkov finančného trhu, na ktorých sa vzťahujú požiadavky na zverejňovanie informácií stanovené v nariadení (EÚ) 2019/2088. Druhý súbor štandardov by sa mal prijať najneskôr do 31. októbra 2023. V tomto súbore štandardov by sa mali špecifikovať doplňujúce informácie, ktoré by spoločnosti mali v prípade potreby vykazovať o aspektoch udržateľnosti a oblastiach vykazovania uvedených v článku 19a ods. 2, ako aj informácie špecifické pre odvetvie, v ktorom spoločnosť pôsobí. A napokon, v článku 19b sa od Komisie vyžaduje, aby aspoň každé tri roky preskúmala štandardy s cieľom zohľadniť príslušný vývoj vrátane vývoja medzinárodných štandardov. V článku 19c sa vyžaduje, aby Komisia prijala štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti pre malé a stredné podniky do 31. októbra 2023. V článku 19d sa od spoločností vyžaduje, aby vypracúvali svoje účtovné závierky a správy o hospodárení v jednotnom elektronickom formáte vykazovania v súlade s článkom 3 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2019/815 a aby označovali informácie o udržateľnosti podľa uvedeného nariadenia[27].

Článkom 1 ods. 5 sa mení článok 20 s cieľom vyžadovať od kótovaných spoločností, na ktoré sa vzťahuje toto ustanovenie, aby zahŕňali do opisu politiky rozmanitosti uplatňovanej vo vzťahu k správnym, riadiacim a dozorným orgánom spoločnosti odkaz na rod. Mení sa ním aj článok 20 s cieľom umožniť kótovaným spoločnostiam, na ktoré sa vzťahuje článok 20, aby splnili požiadavky stanovené v písmenách c), f) a g) zahrnutím potrebných informácií do svojho vykazovania informácií o udržateľnosti[28].

Článkom 1 ods. 6 sa mení článok 23 smernice o účtovníctve, pričom sa objasňuje, že režim výnimiek pre konsolidované účtovné závierky a konsolidované správy o hospodárení funguje nezávisle od režimu výnimiek pre konsolidované vykazovanie informácií o udržateľnosti. To znamená, že spoločnosť môže byť oslobodená od požiadaviek na konsolidované finančné vykazovanie, ale nie od požiadaviek na konsolidované vykazovanie informácií o udržateľnosti. Táto situácia nastane, ak hlavná materská spoločnosť spoločnosti zostavuje konsolidovanú účtovnú závierku a konsolidovanú správu o hospodárení v súlade s právnymi predpismi EÚ alebo rovnocennými požiadavkami, ak je krajinou mimo EÚ, ale nepripravuje konsolidované vykazovanie informácií o udržateľnosti v súlade s právnymi predpismi EÚ alebo rovnocennými požiadavkami, ak ide o krajinu mimo EÚ.

---

[27] Značkový jazyk je počítačový jazyk, ktorý používa špeciálnu metódu kódovania (ďalej len „značky“) na vymedzenie prvkov v dokumente, čo umožňuje prezentáciu informácií tak, aby mohli čítať stroje aj ľudia.

[28] Písmeno c) sa týka systémov vnútornej kontroly a riadenia rizík podniku vo vzťahu k procesu finančného vykazovania. Písmeno f) sa týka zloženia a činnosti správnych, riadiacich a dozorných orgánov. Písmeno g) sa týka politiky rozmanitosti, ktorú podnik uplatňuje vo vzťahu k svojim správnym, riadiacim a dozorným orgánom.

Článkom 1 ods. 7 sa nahrádza článok 29a smernice o účtovníctve tak, aby sa všetky požiadavky na vykazovanie informácií o udržateľnosti uvedené v článku 19a primerane uplatňovali na materské spoločnosti, ktoré vykazujú na konsolidovanom základe za celú skupinu.

Článkom 1 ods. 8 sa mení článok 30 smernice o účtovníctve s cieľom zosúladiť ho s novými požiadavkami na vykazovanie informácií o udržateľnosti. Po prvé, mení sa s cieľom požadovať od členských štátov, aby zabezpečili, že do 12 mesiacov odo dňa, ku ktorému sa zostavuje účtovná závierka, spoločnosti uverejnia svoju riadne schválenú ročnú účtovnú závierku a správu o hospodárení v elektronickom formáte predpísanom v novom článku 19d. Po druhé, mení sa s cieľom požadovať, aby sa v prípade, že stanovisko k vykazovaniu informácií o udržateľnosti poskytne nezávislý poskytovateľ uisťovacích služieb iný ako štatutárny audítor, toto stanovisko uverejnilo spolu s ročnou účtovnou závierkou a správou o hospodárení. A napokon, mení sa s cieľom požadovať od členských štátov, aby zabezpečili sprístupnenie správ o hospodárení obsahujúce vykazovanie informácií o udržateľnosti príslušnému úradne určenému mechanizmu uvedenému v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2004/109/ES (smernica o transparentnosti) bezodkladne po ich uverejnení. Spresňuje sa v ňom, že ak spoločnosti, ktoré pripravujú vykazovanie informácií o udržateľnosti, nie sú kótované na regulovaných trhoch EÚ, príslušným úradne určeným mechanizmom by mal byť jeden z úradne určených mechanizmov členského štátu, v ktorom má príslušná spoločnosť svoje sídlo. Je to potrebné na začlenenie informácií o udržateľnosti zverejňovaných spoločnosťami do jednotného európskeho miesta prístupu, ktoré sa zriadi tak, ako bolo oznámené v opatrení 1 akčného plánu pre úniu kapitálových trhov.

Článkom 1 ods. 9 sa mení článok 33 smernice o účtovníctve, čím sa zosúlaďuje kolektívna zodpovednosť členov správnych, riadiacich a dozorných orgánov spoločnosti s revidovanými požiadavkami na vykazovanie informácií o udržateľnosti. Konkrétne sa v ňom vyžaduje, aby správne, riadiace a dozorné orgány zabezpečili, aby príslušná spoločnosť vykazovala informácie v súlade so štandardmi EÚ vykazovania informácií o udržateľnosti a v požadovanom digitálnom formáte, a vypúšťa sa v ňom odkaz na v súčasnosti povolenú samostatnú správu pre vykazovanie informácií o udržateľnosti.

Článkom 1 ods. 10 sa mení článok 34 smernice o účtovníctve, pokiaľ ide o uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti. Konkrétne sa v ňom vyžaduje, aby štatutárny audítor vykonal zákazku na obmedzené uisťovacie služby v súvislosti s vykazovaním zo strany spoločnosti, a to aj pokiaľ ide o súlad vykazovania informácií o udržateľnosti so štandardmi vykazovania informácií, o postup vykonávaný spoločnosťou s cieľom identifikovať informácie vykazované podľa štandardov, o označovaní vykazovania informácií o udržateľnosti a o ukazovateľoch vykazovaných podľa článku 8 nariadenia o taxonómii. Umožňuje sa v ňom členským štátom dať možnosť akémukoľvek nezávislému poskytovateľovi uisťovacích služieb akreditovanému v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008, aby poskytol stanovisko k vykazovaniu informácií o udržateľnosti na základe zákazky na obmedzené uisťovacie služby Takisto sa v ňom od členských štátov vyžaduje, aby zabezpečili, že sa stanovia jednotné požiadavky pre všetky osoby a spoločnosti vrátane štatutárnych audítorov a audítorských spoločností, ktoré môžu poskytovať stanovisko k uisteniu v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.

Článkom 1 ods. 11 sa mení článok 49 smernice o účtovníctve, v ktorom sa stanovujú podmienky pre splnomocnenie Komisie prijímať delegované akty týkajúce sa štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti uvedených v novom článku 19b. Vyžaduje sa v ňom od Komisie, aby pri príprave týchto aktov zohľadňovala technické poradenstvo Európskej

poradnej skupiny pre finančné výkazníctvo (EFRAG) za predpokladu, že sa vypracuje náležitým postupom, pod verejným dohľadom a transparentne, ako aj s využitím odborných znalostí príslušných zainteresovaných strán, pričom bude sprevádzaná analýzami nákladov a prínosov, čo Komisii uľahčí prijatie štandardov. V tomto odseku sa takisto vyžaduje, aby Európsky orgán pre cenné papiere a trhy (ESMA) poskytol stanovisko k technickému poradenstvu poskytnutému skupinou EFRAG pred tým, ako prijme štandardy. Toto stanovisko sa poskytne do dvoch mesiacov od dátumu prijatia žiadosti Komisie. Ide o primerané obdobie, keďže orgán ESMA bude zapojený do práce skupiny EFRAG, čím sa s obsahom technického poradenstva skupiny EFRAG oboznámi ešte pred predložením stanoviska Komisii. Od Komisie sa takisto vyžaduje, aby pred prijatím štandardov uskutočnila konzultácie s expertnou skupinou členských štátov pre udržateľné financovanie, Európskym orgánom pre bankovníctvo (EBA), Európskym orgánom pre poisťovníctvo a dôchodkové poistenie zamestnancov (EIOPA), Európskou environmentálnou agentúrou (EEA), Agentúrou Európskej únie pre základné práva (FRA), Európskou centrálnou bankou, Výborom európskych orgánov pre dohľad nad výkonom auditu a platformou pre udržateľné financovanie. Ak sa ktorýkoľvek z uvedených orgánov rozhodne predložiť stanovisko, urobí tak do dvoch mesiacov odo dňa, keď ho Komisia konzultovala.

Článkom 1 ods. 12 sa mení článok 51 smernice o účtovníctve, pričom sa stanovujú minimálne typy sankcií a administratívnych opatrení, ktoré by členské štáty mali stanoviť v prípade porušenia vnútroštátnych ustanovení, ktorými sa transponujú požiadavky na vykazovanie informácií o udržateľnosti podľa smernice o účtovníctve.

Článkom 2 sa mení smernica 2004/109/ES (smernica o transparentnosti).

V článku 2 ods. 1 sa zavádza a vymedzuje pojem „vykazovanie informácií o udržateľnosti“, ktorý je potrebný pre tento návrh.

Článkom 2 ods. 2 sa mení článok 4 smernice o transparentnosti s cieľom zohľadniť časť regulovaných informácií, ktorá sa má vypracovať a uverejniť podľa jej ustanovení a ktorá sa týka vykazovania informácií o udržateľnosti. Po prvé, mení sa s cieľom vyžadovať, aby ročná účtovná závierka obsahovala vyhlásenia osôb zodpovedných za finančné výkazníctvo u emitenta, že podľa ich najlepšieho vedomia je správa o hospodárení vypracovaná v súlade so štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti, ako sa vyžaduje v smernici 2013/34/EÚ, ak je to vhodné. Požiadavka zahrnúť vykazovanie informácií o udržateľnosti do správy o hospodárení v dôsledku zmien zavedených touto smernicou vylučuje potrebu upraviť článok 4 ods. 2 písm. b) smernice 2004/109/ES. Po druhé, aktualizujú sa odkazy na ustanovenia smernice o účtovníctve a smernice 2006/43/ES (smernica o audite), pokiaľ ide o požiadavku na audit účtovných závierok v súlade s článkom 34 ods. 1 smernice o účtovníctve a s cieľom uviesť, či audítor alebo audítorská spoločnosť zistili v správe o hospodárení významné nesprávnosti, a pokiaľ ide o požiadavku zverejniť audítorskú správu vrátane stanoviska k uisteniu v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti. S cieľom vyžadovať vykazovanie informácií o udržateľnosti sa napokon aktualizujú a menia odkazy na ustanovenia smernice o účtovníctve, pokiaľ ide o vypracovanie správy o hospodárení. Tieto zmeny umožňujú rozšíriť požiadavky na vykazovanie informácií o udržateľnosti na spoločnosti kótované na regulovaných trhoch EÚ, s výnimkou mikropodnikov, vrátane emitentov z krajín mimo EÚ. Objasňujú aj právny mandát, ktorý majú vnútroštátne príslušné orgány povinné vykonávať dohľad nad vykazovaním informácií o udržateľnosti.

Článkom 2 ods. 3 sa mení článok 23 ods. 4 smernice o transparentnosti s cieľom splnomocniť Komisiu na prijatie opatrení na zavedenie mechanizmu na určenie rovnocennosti štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti, ktoré používajú emitenti z krajín mimo EÚ, a na

prijatie potrebných rozhodnutí o takejto rovnocennosti. Akékoľvek rozhodnutia o rovnocennosti štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti, ktoré používajú emitenti z krajín mimo EÚ, budú nezávislé od rozhodnutí o rovnocennosti týkajúcich sa štandardov finančného výkazníctva.

V článku 2 ods. 4 sa do smernice o transparentnosti zavádza článok 28d, v ktorom sa od Európskeho orgánu pre cenné papiere a trhy (ESMA) vyžaduje, aby vydal usmernenia pre vnútroštátne príslušné orgány s cieľom podporiť konvergenciu dohľadu v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti. V nariadení o ESMA [nariadenie (EÚ) č. 1095/2010] sa smernica o transparentnosti identifikuje ako jeden z legislatívnych aktov Únie, v ktorých sa vymedzuje predmet činnosti orgánu ESMA.

Článkom 3 sa mení smernica 2006/43/ES (smernica o audite).

Článkom 3 ods. 1 sa mení článok 1 smernice o audite, jeho predmet úpravy, s cieľom zahrnúť uistenie v oblasti ročného a konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti, ak ich vykonáva štatutárny audítor alebo audítorská spoločnosť vykonávajúca štatutárny audit účtovnej závierky.

V článku 3 ods. 2 sa menia niektoré vymedzenia pojmov, ktoré sú potrebné pre tento návrh, a dopĺňajú sa do článku 2 smernice o audite. Ide o zmenu vymedzenia pojmov „štatutárny audítor“ a „audítorská spoločnosť“ s cieľom zohľadniť ich prípadnú prácu pri zabezpečovaní vykazovania informácií o udržateľnosti. Takisto sa zavádza a vymedzuje pojem „uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti“ a „vykazovanie informácií o udržateľnosti“.

Článkom 3 ods. 3 až 7 sa menia články 6 až 11 smernice o audite, ktoré obsahujú pravidlá týkajúce sa schvaľovania, ďalšieho odborného vzdelávania a vzájomného uznávania štatutárnych audítorov a audítorských spoločností s cieľom zabezpečiť, aby štatutárni audítori mali potrebnú úroveň teoretických znalosti o predmetoch relevantných pre uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti a pre schopnosť uplatňovať tieto vedomosti v praxi.

Článkom 3 ods. 7 sa mení článok 14, ktorý obsahuje pravidlá týkajúce sa postupov, ktoré by príslušné orgány mali stanoviť, pokiaľ ide o schvaľovanie štatutárnych audítorov z iného členského štátu. Uvedený článok sa mení s cieľom zabezpečiť, aby v prípade, ak členský štát rozhodne, že žiadateľ, ktorý chce získať schválenie, by mal byť podrobený skúške spôsobilosti, by táto skúška zahŕňala aj to, či má štatutárny audítor primerané vedomosti o zákonoch a iných právnych predpisoch hostiteľského členského štátu, ktoré sú relevantné z hľadiska uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.

V článku 3 ods. 8 sa zavádza článok 14a, ktorý obsahuje doložku o zachovaní predchádzajúceho stavu s cieľom zabezpečiť, aby schválení štatutárni audítori mohli pokračovať vo vykonávaní štatutárnych auditov a mohli vykonávať audity vykazovania informácií o udržateľnosti po tom, ako sa začnú uplatňovať zmenené právne požiadavky. Členské štáty by mali zabezpečiť, aby už schválení štatutárni audítori získali potrebné znalosti v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti a uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti prostredníctvom požiadavky na priebežné vzdelávanie podľa článku 13 smernice o audite.

Článkom 3 ods. 9 sa mení článok 24b s cieľom prispôsobiť pravidlá organizácie práce audítora tak, aby zahŕňali odkazy na jeho prácu týkajúcu sa uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti. Mení sa najmä s cieľom vyžadovať, aby sa kľúčový audítorský partner alebo partneri aktívne zapájali do vykonávania uistenia v oblasti vykazovania

informácií o udržateľnosti; aby štatutárny audítor pri vykonávaní uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti venoval zákazke dostatočný čas a aby vyčlenil dostatočné zdroje na to, aby mohli riadne vykonávať svoje povinnosti; aby sa v zázname o klientovi uvádzali poplatky za uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti a aby audítorský spis obsahoval informácie o uistení v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, ak ho vykonáva štatutárny audítor.

Článkom 3 ods. 10 sa mení článok 25 tak, aby členské štáty boli povinné zaviesť primerané pravidlá s cieľom zabrániť tomu, aby poplatky za uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti boli ovplyvňované poskytovaním dodatočných služieb auditovanému subjektu alebo určované na základe poskytovania dodatočných služieb auditovanému subjektu alebo aby boli založené na akejkoľvek forme podmienenosti.

Článkom 3 ods. 11 sa vkladá článok 25b s cieľom rozšíriť pravidlá smernice o audite týkajúce sa profesijnej etiky, nezávislosti, objektívnosti, dôvernosti informácií a služobného tajomstva, ktoré sa vyžadujú od audítorov účtovných závierok, na ich prácu týkajúcu sa uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.

Článkom 3 ods. 12 sa vkladá článok 26a, podľa ktorého sú členské štáty povinné vyžadovať, aby audítori vykonávali zákazky na uisťovacie služby týkajúce sa vykazovania informácií o udržateľnosti v súlade so štandardmi pre uisťovacie služby prijatými Komisiou a aby uplatňovali vnútroštátne štandardy, postupy alebo požiadavky v oblasti uistenia, pokiaľ Komisia neprijala štandard pre uisťovacie služby, ktorý sa vzťahuje na rovnaký predmet. Na základe uvedeného článku sa Komisia splnomocňuje, aby prostredníctvom delegovaných aktov prijala štandardy pre uisťovacie služby na stanovenie postupov, ktoré vykonáva audítor s cieľom dospieť k záverom týkajúcim sa uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti vrátane plánovania zákaziek, posúdenia rizík a reakcie na riziká, ako aj druhu záverov, ktoré sa majú zahrnúť do audítorskej správy. V danom článku sa takisto vyžaduje, aby audítori vo svojom stanovisku o vykazovaní informácií o udržateľnosti vychádzali z primeranej zákazky na uisťovacie služby, ak by Komisia využila možnosť prijať štandardy pre primerané uisťovacie služby.

Článkom 3 ods. 13 sa vkladá článok 27a s cieľom rozšíriť pravidlá týkajúce sa štatutárneho auditu skupiny spoločností na uistenie v oblasti konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti, ak ho vykonáva štatutárny audítor.

Článkom 3 ods. 14 sa mení článok 28 s cieľom vyžadovať od štatutárneho audítora či štatutárnych audítorov alebo audítorskej spoločnosti či audítorských spoločností, ktorí vykonávajú uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, aby svoje výsledky predložili v audítorskej správe a aby správu vypracovali v súlade s požiadavkami na štandardy pre uisťovacie služby, ktoré prijala EÚ alebo dotknutý členský štát. V audítorskej správe by sa malo uviesť najmä ročné alebo konsolidované vykazovanie informácií o udržateľnosti, dátum a obdobie, na ktoré sa vzťahujú. Mal by sa v nej určiť rámec vykazovania informácií o udržateľnosti, ktorý sa uplatňuje pri ich vypracovaní. Správa by mala obsahovať opis rozsahu uistenia o vykazovaní informácií o udržateľnosti a mali by sa v nej určiť štandardy pre uisťovacie služby, v súlade s ktorými sa vykonávalo uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti. Napokon by mala zahŕňať aj stanovisko štatutárneho audítora k vykazovaniu informácií o udržateľnosti.

Článkom 3 ods. 15 sa mení článok 29 smernice o audite týkajúci sa systému previerky zabezpečenia kvality štatutárnych audítorov a audítorských spoločností s cieľom zabezpečiť, aby sa pri auditoch vykazovania informácií o udržateľnosti uskutočňovali previerky

zabezpečenia kvality a aby osoby, ktoré vykonávajú previerky zabezpečenia kvality, mali primerané odborné vzdelanie a príslušné skúsenosti, pokiaľ ide o uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.

Článkom 3 ods. 16 sa vkladá článok 30g s cieľom objasniť, že režim prešetrovaní a sankcií pre štatutárnych audítorov a audítorské spoločnosti vykonávajúce štatutárny audit sa vzťahuje aj na audity vykazovania informácií o udržateľnosti.

Článkom 3 ods. 17 sa vkladá článok 36a s cieľom objasniť, že ustanovenia o verejnom dohľade a regulačných opatreniach medzi členskými štátmi, pokiaľ ide o štatutárne audity, sa uplatňujú aj na uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.

Článkom 3 ods. 18 sa vkladá článok 38a s cieľom objasniť, že ustanovenia o menovaní a odvolaní štatutárnych audítorov a audítorských spoločností, pokiaľ ide o štatutárne audity, sa uplatňujú aj na uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.

Článkom 3 ods. 19 sa mení článok 39 s cieľom objasniť úlohy výboru pre audit, pokiaľ ide o uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti. Výbor pre audit by mal predovšetkým informovať správny alebo dozorný orgán auditovaného subjektu o výsledku uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti a vysvetliť, ako výbor pre audit prispel k integrite v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti a akú úlohu v tomto procese mal výbor pre audit. Mal by monitorovať proces vykazovania udržateľnosti vrátane procesu digitálneho vykazovania a proces, ktorý spoločnosť vykonáva s cieľom identifikovať informácie vykazované v súlade s príslušnými štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti, a predložiť odporúčania alebo návrhy na zabezpečenie svojej integrity. Mal by monitorovať účinnosť vnútornej kontroly kvality a systémov riadenia rizík spoločnosti, a prípadne jej vnútorného auditu, pokiaľ ide o vykazovanie informácií o udržateľnosti auditovaného subjektu, vrátane digitálneho vykazovania, ako sa bude vyžadovať na základe zmenenej smernice o účtovníctve, a to bez porušenia jej nezávislosti. Napokon by mal monitorovať uistenie v oblasti ročného a konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti a preskúmavať a sledovať nezávislosť štatutárnych audítorov alebo audítorských spoločností.

Článkom 3 ods. 20 sa mení článok 45 s cieľom zosúladiť požiadavky na registráciu audítorov a audítorských subjektov z krajín mimo EÚ a dohľad nad nimi s novým rozsahom pôsobnosti smernice, ktorý sa vzťahuje na uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.

Článkom 3 ods. 21 sa mení článok 48a s cieľom stanoviť podmienky výkonu delegovanej právomocí na Komisiu v záujme prijatia štandardov pre uisťovacie služby v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti podľa článku 26a ods. 2.

Článkom 4 sa mení nariadenie (EÚ) č. 537/2014 (nariadenie o audite).

Článkom 4 ods. 1 sa mení článok 5 nariadenia o audite s cieľom zakázať poskytovanie konzultačných služieb na prípravu vykazovania informácií o udržateľnosti v lehotách stanovených v článku 5 nariadenia o audite, keď štatutárni audítori alebo audítorské spoločnosti vykonávajúce štatutárny audit vykonávajú aj uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.
Článkom 4 ods. 2 sa mení článok 14 s cieľom požadovať od štatutárnych audítorov a audítorských spoločností, aby každoročne informovali príslušný orgán o tom, aké príjmy z výnosov z neaudítorských služieb pochádzajú z uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.

V článku 5 sa od členských štátov vyžaduje, aby do 1. decembra 2022 transponovali články 1 až 3 smernice a aby zabezpečili, že jej ustanovenia sa budú uplatňovať na spoločnosti v účtovnom roku, ktorý sa začne 1. januára 2023 alebo počas kalendárneho roka 2023.

V článku 6 sa dátum začatia uplatňovania zmenených ustanovení nariadenia (EÚ) č. 537/2014 (nariadenie o audite) stanovuje na 1. januára 2023.

.

2021/0104 (COD)

Návrh

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,

ktorou sa mení smernica 2013/34/EÚ, smernica 2004/109/ES, smernica 2006/43/ES a nariadenie (EÚ) č. 537/2014, pokiaľ ide o vykazovanie informácií o udržateľnosti podnikov

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej články 50 a 114,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskej centrálnej banky,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru[29],

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom,

keďže:

(1) Európska komisia sa vo svojom oznámení o Európskej zelenej dohode prijatom11. decembra 2019[30] zaviazala preskúmať ustanovenia smernice Európskeho parlamentu a Komisie 2013/34/EÚ týkajúce sa vykazovania nefinančných informácií[31]. Európska zelená dohoda je novou stratégiou rastu Európskej únie. Jej cieľom je transformovať Úniu na moderné, zdrojovo efektívne a konkurencieschopné hospodárstvo, ktoré efektívne využíva zdroje, kde budú do roku 2050 čisté emisie skleníkových plynov na nule. Jej cieľom je takisto ochraňovať, šetriť a zveľaďovať prírodný kapitál Únie a chrániť zdravie a kvalitu životných podmienok občanov pred environmentálnymi rizikami a vplyvmi. Cieľom Európskej zelenej dohody je oddeliť hospodársky rast od využívania zdrojov a zabezpečiť, aby sa všetky regióny a občania Únie zapojili do sociálne spravodlivého prechodu na udržateľný hospodársky systém. Prispeje k cieľu vybudovať hospodárstvo, ktoré pracuje pre ľudí, posilniť sociálne trhové hospodárstvo EÚ, zabezpečiť, aby bolo pripravené na budúcnosť a aby prinášalo stabilitu, pracovné miesta, rast a investície. Tieto ciele sú obzvlášť dôležité vzhľadom na sociálno-ekonomické škody spôsobené pandémiou COVID-19 a potrebu udržateľnej, inkluzívnej a spravodlivej obnovy. Európska komisia vo svojom návrhu

[29] Ú. v. EÚ C […], […], s. […].

[30] COM(2019) 640 final.

[31] Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ z 26. júna 2013 o ročných účtovných závierkach, konsolidovaných účtovných závierkach a súvisiacich správach určitých druhov podnikov, ktorou sa mení smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES a zrušujú smernice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Ú. v. EÚ L 182, 29.6.2013, s. 19).

európskeho právneho predpisu v oblasti klímy zo 4. marca 2020 navrhla, aby bol cieľ klimatickej neutrality do roku 2050 pre Úniu záväzný[32].

(2) Vo svojom *Akčnom pláne*: *Financovanie udržateľného rastu* Komisia stanovila opatrenia na dosiahnutie týchto cieľov: presmerovať toky kapitálu do udržateľných investícií s cieľom dosiahnuť udržateľný a inkluzívny rast, riadiť finančné riziká vyplývajúce zo zmeny klímy, z vyčerpania zdrojov, zo zhoršovania životného prostredia a sociálnych otázok a podporovať transparentnosť a dlhodobý výhľad vo finančnej a hospodárskej činnosti[33]. Nevyhnutným predpokladom na dosiahnutie uvedených cieľov je to, aby podniky zverejňovali relevantné, porovnateľné a spoľahlivé informácie o udržateľnosti. V rámci vykonávania akčného plánu o financovaní udržateľného rastu Európsky parlament a Rada prijali niekoľko legislatívnych aktov. Nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/2088[34] sa upravuje spôsob, akým majú účastníci finančného trhu a finanční poradcovia zverejňovať informácie o udržateľnosti konečným investorom a vlastníkom aktív. Nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/852[35] sa vytvára systém klasifikácie environmentálne udržateľných hospodárskych činností s cieľom zvýšiť udržateľné investície a bojovať proti environmentálne klamlivej reklame finančných produktov, ktoré sa neoprávnene považujú za udržateľné. Nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/2089[36], doplneným delegovanými nariadeniami Komisie (EÚ) 2020/1816[37], (EÚ) 2020/1817[38] a (EÚ) 2020/1818[39], sa zavádzajú environmentálne, sociálne a správne (ESG) požiadavky na zverejňovanie informácií pre správcov referenčných hodnôt a minimálne normy pre zostavovanie referenčných hodnôt EÚ pre investície do transformácie hospodárstva v súvislosti so zmenou klímy a referenčných hodnôt EÚ pre investície v súlade s Parížskou dohodou. V nariadení

---

32 Návrh nariadenia Európskeho parlamentu a Rady, ktorým sa stanovuje rámec na dosiahnutie klimatickej neutrality a mení nariadenie (EÚ) 2018/1999 (európsky právny predpis v oblasti klímy) [2020/0036 (COD)]

33 COM(2018) 97 final.

34 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/2088 z 27. novembra 2019 o zverejňovaní informácií o udržateľnosti v sektore finančných služieb (Ú. v. EÚ L 317, 9.12.2019, s. 1).

35 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/852 z 18. júna 2020 o vytvorení rámca na uľahčenie udržateľných investícií a o zmene nariadenia (EÚ) 2019/2088 (Ú. v. EÚ L 198, 22.6.2020, s. 13).

36 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/2089 z 27. novembra 2019, ktorým sa mení nariadenie (EÚ) 2016/1011, pokiaľ ide o referenčné hodnoty EÚ pre investície do transformácie hospodárstva v súvislosti so zmenou klímy, referenčné hodnoty EÚ pre investície v súlade s Parížskou dohodou a referenčné hodnoty pre zverejňovanie informácií o udržateľnosti (Ú. v. EÚ L 317, 9.12.2019, s. 17).

37 Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2020/1816 zo 17. júla 2020, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1011, pokiaľ ide o vysvetlenie vo vyhlásení o referenčnej hodnote, ako sa zohľadňujú environmentálne, sociálne a správne (ESG) faktory v každej poskytnutej a uverejnenej referenčnej hodnote (Ú. v. EÚ L 406, 3.12.2020, s. 1).

38 Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2020/1817 zo 17. júla 2020, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1011, pokiaľ ide o minimálny obsah vysvetlenia vo vyhlásení o referenčnej hodnote týkajúceho sa toho, ako sa environmentálne, sociálne a správne faktory odzrkadľujú v metodike referenčnej hodnoty (Ú. v. EÚ L 406, 3.12.2020, s. 12).

39 Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2020/1818 zo 17. júla 2020, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1011, pokiaľ ide o minimálne normy pre referenčné hodnoty EÚ pre investície do transformácie hospodárstva v súvislosti so zmenou klímy a pre referenčné hodnoty EÚ pre investície v súlade s Parížskou dohodou (Ú. v. EÚ L 406, 3.12.2020, s. 17).

Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013[40] sa vyžaduje, aby veľké inštitúcie, ktoré emitovali cenné papiere prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu, od 28. júna 2022 zverejňovali informácie o ESG rizikách. Nový prudenciálny rámec pre investičné spoločnosti stanovený nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/2033[41] a smernicou Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/2034[42] obsahuje ustanovenia týkajúce sa zavedenia rozmeru ESG rizika do postupu preskúmania a hodnotenia orgánmi dohľadu (SREP) príslušnými orgánmi a obsahuje požiadavky na zverejňovanie informácií o ESG rizikách pre investičné spoločnosti uplatniteľné od 26. decembra 2022. Komisia vo svojom pracovnom programe na rok 2021 oznámila aj návrh týkajúci sa európskeho štandardu zelených dlhopisov v nadväznosti na akčný plán na financovanie udržateľného rastu.

(3) Rada 5. decembra 2019 vo svojich záveroch o prehĺbení únie kapitálových trhov zdôraznila význam spoľahlivých, porovnateľných a relevantných informácií o rizikách, príležitostiach a vplyvoch v oblasti udržateľnosti a vyzvala Komisiu, aby zvážila vypracovanie štandardu vykazovania nefinančných informácií EÚ.

(4) Európsky parlament vo svojom uznesení o udržateľnom financovaní z 29. mája 2018[43] vyzval na ďalší rozvoj požiadaviek na vykazovanie nefinančných informácií v rámci smernice 2013/34/EÚ. Európsky parlament vo svojom uznesení o udržateľnej správe a riadení podnikov zo 17. decembra 2020[44] uvítal záväzok Komisie preskúmať smernicu 2013/34/EÚ a vyjadril potrebu vytvoriť komplexný rámec Únie pre vykazovanie nefinančných informácií, ktorý bude obsahovať povinné štandardy vykazovania nefinančných informácií Únie. Európsky parlament vyzval na rozšírenie rozsahu požiadaviek na vykazovanie informácií na ďalšie kategórie podnikov a na zavedenie požiadavky na audit.

(5) Valné zhromaždenie OSN prijalo 25. septembra 2015 nový globálny rámec udržateľného rozvoja: Agenda 2030 pre udržateľný rozvoj (Agenda 2030). Agenda 2030 má v centre pozornosti ciele udržateľného rozvoja a zahŕňa tri rozmery udržateľnosti: ekonomické, sociálne a environmentálne. V oznámení Komisie z 22. novembra 2016 o ďalších krokoch smerom k udržateľnej budúcnosti Európy sa ciele udržateľného rozvoja prepájajú s politickým rámcom Únie v záujme zabezpečenia toho, aby sa vo všetkých opatreniach a politických iniciatívach Únie, v rámci Únie i globálne, už od začiatku prihliadalo na tieto ciele[45]. V záveroch Rady z 20. júna 2017 sa potvrdilo odhodlanie Únie a jej členských štátov v plnej miere vykonávať Agendu 2030 koherentným, komplexným, integrovaným a účinným spôsobom v úzkej spolupráci s partnermi a ďalšími zainteresovanými stranami[46].

---

40 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 1).

41 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/2033 z 27. novembra 2019 o prudenciálnych požiadavkách na investičné spoločnosti a o zmene nariadení (EÚ) č. 1093/2010, (EÚ) č. 575/2013, (EÚ) č. 600/2014 a (EÚ) č. 806/2014 (Ú. v. EÚ L 314, 5.12.2019, s. 1).

42 Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/2034 z 27. novembra 2019 o prudenciálnom dohľade nad investičnými spoločnosťami a o zmene smerníc 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EÚ, 2013/36/EÚ, 2014/59/EÚ a 2014/65/EÚ (Ú. v. EÚ L 314, 5.12.2019, s. 64).

43 2018/2007(INI).

44 A9-0240/2020 (INI).

45 COM(2016) 739 final.

46 Závery Rady „Udržateľná budúcnosť Európy: Reakcia EÚ na Agendu 2030 pre udržateľný rozvoj“, 20. júna 2017.

(6) Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2014/95/EÚ[47] sa zmenila smernica 2013/34/EÚ, pokiaľ ide o zverejňovanie nefinančných informácií niektorými veľkými podnikmi a skupinami. Smernicou 2014/95/EÚ sa zaviedla požiadavka, aby podniky vykazovali minimálne informácie o environmentálnych, sociálnych a zamestnaneckých záležitostiach, dodržiavaní ľudských práv a otázkach boja proti korupcii a úplatkárstvu. Pokiaľ ide o tieto témy, v smernici 2014/95/EÚ sa vyžaduje, aby podniky zverejňovali informácie v týchto oblastiach vykazovania: obchodný model, politiky (vrátane zavedených postupov náležitej starostlivosti), výsledok politík, riziká a riadenie rizík a kľúčové ukazovatele výkonnosti relevantné pre podnikanie.

(7) Mnohé zainteresované strany považujú pojem „nefinančné“ za nepresný, najmä preto, že z neho vyplýva, že predmetné informácie nemajú finančný význam. Uvedené informácie však majú čoraz väčší finančný význam. Mnohé organizácie, iniciatívy a odborníci z praxe v tejto oblasti odkazujú na informácie o „udržateľnosti“. Namiesto pojmu „nefinančné informácie“ je preto vhodnejšie používať pojem „informácie o udržateľnosti“. Smernica 2013/34/EÚ by sa preto mala zmeniť, aby sa zohľadnila táto terminologická zmena.

(8) Z lepšieho vykazovania informácií o udržateľnosti podnikmi majú v konečnom dôsledku prospech jednotliví občania a sporitelia. Sporitelia, ktorí chcú investovať udržateľným spôsobom, budú mať na to príležitosť, zatiaľ čo všetci občania by mali mať prospech zo stabilného, udržateľného a inkluzívneho hospodárskeho systému. Na realizáciu týchto prínosov musia informácie o udržateľnosti zverejnené vo výročných správach podniku najprv osloviť dve hlavné skupiny (ďalej len „používatelia“). Prvú skupinu používateľov tvoria investori vrátane správcov aktív, ktorí chcú lepšie pochopiť riziká a príležitosti, ktoré predstavujú otázky udržateľnosti pre ich investície, a vplyv týchto investícií na ľudí a životné prostredie. Druhú skupinu používateľov tvoria organizácie, vrátane mimovládnych organizácií a sociálnych partnerov, ktoré chcú, aby boli podniky vo zvýšenej miere zodpovedné za svoj vplyv na ľudí a životné prostredie. Iné zainteresované strany môžu takisto využívať informácie o udržateľnosti zverejnené vo výročných správach. Obchodní partneri podnikov vrátane zákazníkov sa môžu spoliehať na tieto informácie s cieľom pochopiť a prípadne vykazovať riziká ohrozujúce udržateľnosť a vplyvy na udržateľnosť v rámci svojich vlastných hodnotových reťazcov. Tvorcovia politík a environmentálne agentúry môžu využívať takéto informácie, najmä na súhrnnom základe, na monitorovanie environmentálnych a sociálnych trendov, prispievanie na environmentálne účty a informovanie verejnosti. Len málo jednotlivých občanov a spotrebiteľov príde do styku priamo so správami podniku, môžu však takéto informácie použiť nepriamo, napríklad pri zohľadňovaní poradenstva alebo stanovísk finančných poradcov či mimovládnych organizácií. Mnohí investori a správcovia aktív kupujú informácie o udržateľnosti od poskytovateľov údajov tretích strán, ktorí zbierajú informácie z rôznych zdrojov vrátane zverejnených podnikových správ.

(9) V posledných rokoch došlo k veľmi výraznému nárastu dopytu po informáciách o udržateľnosti podnikov, najmä zo strany investičnej komunity. Tento nárast dopytu je spôsobený meniacim sa charakterom rizík pre podniky a rastúcou informovanosťou investorov o finančných dôsledkoch týchto rizík. Týka sa to najmä finančných rizík

[47] Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/95/EÚ z 22. októbra 2014, ktorou sa mení smernica 2013/34/EÚ, pokiaľ ide o zverejňovanie nefinančných informácií a informácií týkajúcich sa rozmanitosti niektorými veľkými podnikmi a skupinami (Ú. v. EÚ L 330, 15.11.2014, s. 1).

súvisiacich s klímou. Zvyšuje sa aj informovanosť o rizikách pre podniky a investície vyplývajúcich z iných environmentálnych otázok a zo sociálnych otázok vrátane zdravotných. Nárast dopytu po informáciách o udržateľnosti je spôsobený aj rastom investičných produktov, ktoré sa výslovne snažia splniť určité štandardy udržateľnosti alebo dosiahnuť určité ciele udržateľnosti. Tento nárast je sčasti logickým dôsledkom predtým prijatých právnych predpisov Únie, najmä nariadenia (EÚ) 2019/2088 a nariadenia (EÚ) 2020/852. K určitému nárastu by v každom prípade došlo v dôsledku rýchlo sa meniacej informovanosti občanov, preferencií spotrebiteľov a trhových postupov. Pandémia COVID-19 ešte viac urýchli nárast informačných potrieb používateľov, najmä pre to, že odhaľuje zraniteľnosť pracovníkov a hodnotových reťazcov podnikov. Informácie o environmentálnych vplyvoch sú relevantné aj v súvislosti so zmierňovaním budúcich pandémií, pričom narušanie ekosystémov človekom je čoraz viac spojené s výskytom a šírením chorôb.

(10) Kvalitné vykazovanie týkajúce sa záležitostí udržateľnosti by malo priniesť prospech aj samotným podnikom. Rast počtu investičných produktov zameraných na sledovanie cieľov udržateľnosti znamená, že dobré vykazovanie informácií o udržateľnosti môže zlepšiť prístup podniku k finančnému kapitálu. Vykazovanie informácií o udržateľnosti môže podnikom pomôcť identifikovať a riadiť ich vlastné riziká a príležitosti súvisiace s aspektmi udržateľnosti. Môže poskytnúť základ pre lepší dialóg a komunikáciu medzi podnikmi a ich zainteresovanými stranami a prispieť k zlepšeniu povesti podnikov.

(11) V správe týkajúcej sa doložky o preskúmaní smernice o zverejňovaní nefinančných informácií (smernica 2014/95/EÚ) a jej sprievodnej kontroly vhodnosti podnikového výkazníctva sa zistili problémy, pokiaľ ide o účinnosť uvedenej smernice[48]. Existujú závažné dôkazy o tom, že mnohé podniky nezverejňujú významné informácie o všetkých hlavných témach súvisiacich s udržateľnosťou. V správe boli ako závažné problémy identifikované aj obmedzená porovnateľnosť a spoľahlivosť informácií o udržateľnosti. Okrem toho mnohé podniky, od ktorých používatelia potrebujú informácie o udržateľnosti, nie sú povinné vykazovať takéto informácie.

(12) Ak sa neprijmú politické opatrenia, očakáva sa, že nepomer medzi informáciami, ktoré potrebujú používatelia, a informáciami o udržateľnosti, ktoré vykazujú podniky, bude rásť. Tento nepomer má závažné negatívne dôsledky. Investori nie sú schopní vo svojich investičných rozhodnutiach dostatočne zohľadniť riziká a príležitosti súvisiace s udržateľnosťou. Zoskupenie viacerých investičných rozhodnutí, v ktorých sa primerane nezohľadňujú riziká súvisiace s udržateľnosťou, má potenciál vytvárať systémové riziká, ktoré ohrozujú finančnú stabilitu. Na tieto systémové riziká, najmä v prípade klímy, upozornila Európska centrálna banka a medzinárodné organizácie, ako je Rada pre finančnú stabilitu. Investori sú takisto menej schopní nasmerovať finančné zdroje do podnikov a hospodárskych činností, ktoré riešia sociálne a environmentálne problémy a neprehlbujú ich, v dôsledku čoho sú ohrozené ciele Európskej zelenej dohody a akčný plán o financovaní udržateľného rastu. Mimovládne organizácie, sociálni partneri, komunity ovplyvňované činnosťami podnikov a iné zainteresované strany majú menej možností vyžadovať, aby boli podniky zodpovedné za svoj vplyv na ľudí a životné prostredie. Vytvára sa tým deficit, pokiaľ ide o zodpovednosť, čo môže prispieť k znižovaniu dôvery občanov v podniky a viesť

[48] Úrad pre publikácie: Vložte odkaz na správu Komisie Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru o doložkách o preskúmaní v smerniciach 2013/34/EÚ, 2014/95/EÚ a 2013/50/EÚ a sprievodný pracovný dokument útvarov Komisie – Kontrola vhodnosti.

k negatívnym vplyvom na efektívne fungovanie sociálneho trhového hospodárstva. Nedostatok všeobecne akceptovaných metrík a metód merania, oceňovania a riadenia rizík súvisiacich s udržateľnosťou predstavuje takisto prekážku pre podniky, ktoré sa usilujú o zabezpečenie udržateľnosti svojich obchodných modelov a činností.

(13) V správe týkajúcej sa doložky o preskúmaní smernice 2014/95/EÚ a jej sprievodnej kontroly vhodnosti podnikového výkazníctva sa takisto pripúšťa výrazné zvýšenie počtu žiadostí o informácie o aspektoch udržateľnosti určených podnikom v snahe odstrániť existujúcu informačnú medzeru. Pokiaľ ide o používanie rôznych rámcov a štandardov, budú okrem toho pretrvávajúce očakávania podnikov pravdepodobne pokračovať, pričom sa môžu dokonca zintenzívňovať, keďže hodnota informácií o udržateľnosti naďalej rastie. Ak sa neprijmú politické opatrenia na dosiahnutie konsenzu o informáciách, ktoré by podniky mali vykazovať, dôjde k závažnému zvýšeniu nákladov a záťaže pre vykazujúce podniky a pre používateľov takýchto informácií.

(14) Čoraz väčší nepomer medzi informačnými potrebami používateľov a súčasnými postupmi podnikov v oblasti vykazovania zvyšuje pravdepodobnosť, že jednotlivé členské štáty zavedú čoraz viac nesúrodé vnútroštátne pravidlá alebo štandardy. Rozdielne požiadavky na vykazovanie informácií v rôznych členských štátoch by pre podniky pôsobiace cezhranične vytvárali dodatočné náklady a komplikácie, čím by sa oslabil jednotný trh a spochybnilo by sa právo usadiť sa a voľný pohyb kapitálu v rámci Únie. Tieto rozdielne požiadavky na vykazovanie informácií takisto spôsobujú, že vykazované informácie sú v cezhraničnom meradle menej porovnateľné, čo oslabuje úniu kapitálových trhov.

(15) Články 19a a 29a smernice 2013/34/EÚ sa uplatňujú na veľké podniky, ktoré sú subjektmi verejného záujmu s priemerným počtom zamestnancov vyšším ako 500, a na subjekty verejného záujmu, ktoré sú materskými podnikmi veľkej skupiny s priemerným počtom zamestnancov vyšším ako 500 na konsolidovanom základe. Vzhľadom na rastúce potreby používateľov, pokiaľ ide o informácie o udržateľnosti, malo by sa vykazovanie takýchto informácií vyžadovať aj od ďalších kategórií podnikov. Preto je vhodné vyžadovať od všetkých veľkých podnikov a všetkých podnikov kótovaných na regulovaných trhoch, s výnimkou mikropodnikov, aby vykazovali podrobné informácie o udržateľnosti. Okrem toho by všetky podniky, ktoré sú materskými podnikmi veľkých skupín, mali vypracovať vykazovanie informácií o udržateľnosti na úrovni skupiny.

(16) Požiadavka, aby informácie o aspektoch udržateľnosti zverejňovali aj veľké nekótované podniky, je motivovaná najmä obavami o vplyv a zodpovednosť takýchto podnikov, a to aj prostredníctvom ich hodnotového reťazca. V tejto súvislosti by sa na všetky veľké podniky mali vzťahovať rovnaké požiadavky na vykazovanie udržateľnosti. Účastníci finančného trhu okrem toho potrebujú informácie aj od týchto veľkých nekótovaných podnikov.

(17) Požiadavka, aby podniky, ktoré nie sú usadené v Únii, ale ktorých cenné papiere sú kótované na regulovaných trhoch, takisto zverejňovali informácie o aspektoch udržateľnosti, reaguje na potreby účastníkov finančného trhu, pokiaľ ide o informácie od takýchto podnikov, s cieľom pochopiť riziká a vplyvy ich investícií a splniť požiadavky na zverejňovanie informácií stanovené v nariadení (EÚ) 2019/2088.

(18) Vzhľadom na rastúci význam rizík súvisiacich s udržateľnosťou a s prihliadnutím na to, že malé a stredné podniky (MSP) kótované na regulovaných trhoch tvoria významný podiel všetkých kótovaných podnikov v Únii, s cieľom zabezpečiť ochranu

investorov je vhodné vyžadovať, aby aj tieto MSP zverejňovali informácie o aspektoch udržateľnosti. Zavedenie tejto požiadavky pomôže zabezpečiť, aby účastníci finančného trhu mohli zahrnúť menšie kótované podniky do investičných portfólií na základe toho, že vykazujú informácie o udržateľnosti, ktoré potrebujú účastníci finančného trhu. Prispeje to k ochrane a zlepšeniu prístupu menších kótovaných podnikov k finančnému kapitálu a zabráni diskriminácii takýchto podnikov zo strany účastníkov finančného trhu. Zavedenie tejto požiadavky je potrebné aj na zabezpečenie toho, aby účastníci finančného trhu mali informácie, ktoré potrebujú od podnikov, do ktorých sa investuje, aby mohli splniť svoje vlastné požiadavky na zverejňovanie informácií o udržateľnosti stanovené v nariadení (EÚ) 2019/2088. MSP kótované na regulovaných trhoch by však mali dostať dostatočný čas na to, aby sa pripravili na uplatňovanie požiadavky na vykazovanie informácií o udržateľnosti, a to vzhľadom na ich menšiu veľkosť a obmedzenejšie zdroje, a so zreteľom na zložité hospodárske okolnosti spôsobené pandémiou COVID-19. Takisto by mali mať možnosť vykazovať podľa štandardov, ktoré sú primerané kapacitám a zdrojom MSP. Nekótované MSP sa tiež môžu rozhodnúť, že budú takéto primerané štandardy používať na dobrovoľnej báze. V štandardoch pre MSP sa stanoví odkaz na podniky, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti smernice, pokiaľ ide o úroveň informácií o udržateľnosti, ktoré by mohli primerane požadovať od dodávateľov a klientov MSP v ich hodnotových reťazcoch.

(19) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/109/ES[49] sa uplatňuje na všetky podniky s cennými papiermi kótovanými na regulovaných trhoch. S cieľom zabezpečiť, aby sa na všetky podniky s cennými papiermi kótovanými na regulovaných trhoch, vrátane emitentov z tretích krajín, vzťahovali rovnaké požiadavky na vykazovanie informácií o udržateľnosti, by smernica 2004/109/ES mala obsahovať potrebné krížové odkazy na akúkoľvek požiadavku na vykazovanie informácií o udržateľnosti v ročnej účtovnej závierke.

(20) Článkom 23 ods. 4 prvým pododsekom písm. i) a článkom 23 ods. 4 štvrtým pododsekom smernice 2004/109/ES sa Komisia splnomocňuje prijímať opatrenia na stanovenie mechanizmu zabezpečujúceho určenie rovnocennosti informácií požadovaných podľa tejto smernice a na stanovenie všeobecných kritérií rovnocennosti, ktoré sa týkajú účtovných noriem. V článku 23 ods. 4 treťom pododseku smernice 2004/109/ES sa Komisia takisto splnomocňuje prijímať potrebné rozhodnutia o rovnocennosti, ktoré sa týkajú účtovných noriem, ktoré používajú emitenti z tretích krajín. S cieľom zohľadniť začlenenie požiadaviek udržateľnosti do smernice 2004/109/ES by Komisia mala byť splnomocnená na vytvorenie mechanizmu na určenie rovnocennosti štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti, ktoré uplatňujú emitenti cenných papierov z tretích krajín. Z rovnakého dôvodu by Komisia mala byť splnomocnená prijímať potrebné rozhodnutia o rovnocennosti štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti, ktoré používajú emitenti z tretích krajín. Týmito zmenami sa zabezpečia konzistentné režimy rovnocennosti pre povinnosti vykazovania informácií o udržateľnosti a pre povinnosti finančného výkazníctva týkajúce sa ročnej účtovnej závierky.

[49] Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/109/ES z 15. decembra 2004 o harmonizácii požiadaviek na transparentnosť v súvislosti s informáciami o emitentoch, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2001/34/ES (Ú. v. EÚ L 390, 31.12.2004, s. 38).

(21) Článok 19a ods. 3 a článok 29a ods. 3 smernice 2013/34/EÚ v súčasnosti oslobodzujú všetky dcérske podniky od povinnosti vykazovať nefinančné informácie, ak sú takéto podniky a ich dcérske podniky zahrnuté v konsolidovanej správe o hospodárení ich materského podniku za predpokladu, že správa obsahuje požadované nefinančné informácie. Treba však zabezpečiť, aby informácie o udržateľnosti boli ľahko dostupné pre používateľov a aby bolo jasné, ktorý materský podnik dcérskeho podniku oslobodeného od dane vykazuje na konsolidovanej úrovni. Preto treba od týchto dcérskych podnikov vyžadovať, aby uverejnili konsolidovanú správu o hospodárení svojho materského podniku a aby vo svojej správe o hospodárení uviedli odkaz na to, že sú oslobodené od vykazovania informácií o udržateľnosti. Uvedená výnimka by sa mala uplatňovať aj vtedy, keď je materský podnik vykazujúci na konsolidovanej úrovni podnikom z tretej krajiny, ktorý vykazuje informácie o udržateľnosti v súlade s požiadavkami tejto smernice alebo spôsobom, ktorý zodpovedá štandardom EÚ v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.

(22) V článku 23 smernice 2013/34/EÚ sa materské podniky oslobodzujú od povinnosti zostavovať konsolidovanú účtovnú závierku a konsolidovanú správu o hospodárení, ak sú tieto podniky dcérskymi podnikmi iného materského podniku, ktorý túto povinnosť spĺňa. Malo by sa však spresniť, že režim výnimiek pre konsolidované účtovné závierky a konsolidované správy o hospodárení funguje nezávisle od režimu výnimiek pre konsolidované vykazovanie informácií o udržateľnosti. Podnik preto môže byť oslobodený od povinnosti konsolidovaného finančného výkazníctva, ale nemôže byť oslobodený od povinnosti konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti, ak jeho konečná materská spoločnosť vypracúva konsolidované účtovné závierky a konsolidované správy o hospodárení v súlade s právom Únie alebo v súlade s rovnocennými požiadavkami, ak je podnik usadený v tretej krajine, ale nevypracúva konsolidované vykazovanie informácií o udržateľnosti v súlade s právom EÚ alebo v súlade s rovnocennými požiadavkami, ak je podnik usadený v tretej krajine.

(23) Pri prechode na plne udržateľný a inkluzívny hospodársky a finančný systém v súlade s Európskou zelenou dohodou zohrávajú kľúčovú úlohu úverové inštitúcie a poisťovne. Môžu mať významný pozitívny i negatívny vplyv prostredníctvom poskytovania úverov, investícií a upisovacích činností. Úverové inštitúcie a poisťovne iné ako tie, ktoré sú povinné dodržiavať smernicu 2013/34/EÚ, vrátane družstiev a vzájomných spoločnosti, by preto mali podliehať požiadavkám na vykazovanie informácií o udržateľnosti za predpokladu, že spĺňajú určité kritériá veľkosti. Používatelia týchto informácií by tak mohli posúdiť vplyv týchto podnikov na spoločnosť a životné prostredie, ako aj riziká vyplývajúce z aspektov udržateľnosti, ktorým by tieto podniky mohli čeliť. S cieľom zabezpečiť súlad s požiadavkami na vykazovanie stanovenými v smernici Rady 86/635/EHS[50] o ročných účtovných závierkach a konsolidovaných účtoch bánk a iných finančných inštitúcií sa členské štáty môžu rozhodnúť neuplatňovať požiadavky na vykazovanie informácií o udržateľnosti na úverové inštitúcie uvedené v článku 2 ods. 5 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ[51].

[50] Smernica Rady 86/635/EHS z 8. decembra 1986 o ročnej účtovnej závierke a konsolidovaných účtoch bánk a iných finančných inštitúcií (Ú. v. ES L 372, 31.12.1986, s. 1).

[51] Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 338).

(24) Zoznam aspektov udržateľnosti, v súvislosti s ktorými sa od podnikov vyžaduje vykazovanie, by mal byť čo najkonzistentnejší s vymedzením pojmu „faktory udržateľnosti“ stanoveným v nariadení (EÚ) 2019/2088. Tento zoznam by mal takisto zodpovedať potrebám a očakávaniam používateľov a samotných podnikov, ktorí často používajú pojmy „environmentálny“, „sociálny“ a „správny“ ako prostriedok na kategorizáciu troch hlavných aspektov udržateľnosti. Zoznam faktorov udržateľnosti stanovený v nariadení (EÚ) 2019/2088 nezahŕňa výslovne správne záležitosti. Vymedzenie aspektov udržateľnosti v smernici 2013/34/EÚ by preto malo vychádzať z vymedzenia pojmu „faktory udržateľnosti“ stanoveného v nariadení (EÚ) 2019/2088, ale s doplnením správnych záležitostí.

(25) V článkoch 19a a 29a smernice 2013/34/EÚ sa vyžaduje nielen vykazovanie informácií „v rozsahu potrebnom na pochopenie vývoja, výkonnosti, pozície podniku“, ale aj informácií potrebných na pochopenie vplyvu činností podniku na environmentálne, sociálne a zamestnanecké záležitosti, dodržiavanie ľudských práv a boj proti korupcii a úplatkárstvu. V uvedených článkoch sa preto vyžaduje, aby podniky vykazovali, ako rôzne aspekty udržateľnosti ovplyvňujú podnik, a aj vplyv činností podniku na ľudí a životné prostredie. Označuje sa to ako hľadisko dvojitej významnosti, v ktorom riziká pre podnik a vplyv podniku predstavujú jedno hľadisko významnosti. Z kontroly vhodnosti podnikového výkazníctva vyplýva, že tieto dve hľadiská často nie sú dobre pochopené ani uplatňované. Preto treba objasniť, že podniky by mali zohľadňovať každé hľadisko významnosti samostatne, pričom by mali zverejňovať informácie, ktoré sú významné z oboch hľadísk, ako aj informácie, ktoré sú významné len z jedného hľadiska.

(26) V článku 19a ods. 1 a článku 29a ods. 1 smernice 2013/34/EÚ sa od podnikov vyžaduje, aby zverejňovali informácie o piatich oblastiach vykazovania: obchodný model, politiky (vrátane zavedených postupov náležitej starostlivosti), výsledok uvedených politík, riziká a riadenie rizík a kľúčové ukazovatele výkonnosti relevantné pre podnikanie. Článok 19a ods. 1 smernice 2013/34/EÚ neobsahuje výslovné odkazy na iné oblasti vykazovania, ktoré používatelia informácií považujú za relevantné, pričom niektoré z nich sú v súlade so zverejneniami uvedenými v medzinárodných rámcoch vrátane odporúčaní pracovnej skupiny pre finančné informácie súvisiace s klímou. Požiadavky na zverejňovanie by sa mali vymedziť dostatočne podrobne, aby sa zabezpečilo, že podniky vykážu informácie o svojej odolnosti voči rizikám súvisiacim s aspektmi udržateľnosti. Okrem oblastí vykazovania určených v článku 19a ods. 1 a článku 29a ods. 1 smernice 2013/34/EÚ by sa preto od podnikov malo vyžadovať, aby zverejňovali informácie o svojej obchodnej stratégii a odolnosti obchodného modelu a stratégie voči rizikám súvisiacim s aspektmi udržateľnosti, všetky plány, ktoré môžu mať na zabezpečenie toho, aby ich obchodný model a stratégia boli zlučiteľné s prechodom na udržateľné a klimaticky neutrálne hospodárstvo; či a ako ich obchodný model a stratégia zohľadňujú záujmy zainteresovaných strán; akékoľvek príležitosti pre podnik vyplývajúce z aspektov udržateľnosti; vykonávanie tých aspektov obchodnej stratégie, ktoré ovplyvňujú aspekty udržateľnosti alebo sú nimi ovplyvnené; všetky ciele udržateľnosti stanovené podnikom a pokrok pri ich dosahovaní; úlohu správnej rady a vedenia, pokiaľ ide o aspekty udržateľnosti; hlavné skutočné a potenciálne nepriaznivé vplyvy spojené s činnosťami podniku a ako podnik identifikoval informácie, ktoré vykazuje. Ak sa vyžaduje zverejňovanie takých prvkov ako ciele a pokrok pri ich dosahovaní, samostatná požiadavka na zverejňovanie výsledkov politiky viac nie je potrebná.

(27) S cieľom zabezpečiť súlad s medzinárodnými nástrojmi, ako sú hlavné zásady OSN v oblasti podnikania a ľudských práv a usmernenia OECD o náležitej starostlivosti v oblasti zodpovedného obchodného správania, by sa požiadavky na zverejňovanie informácií v rámci náležitej starostlivosti mali špecifikovať podrobnejšie, než v článku 19a ods. 1 písm. b) a článku 29a ods. 1 písm. b) smernice 2013/34/EÚ. Náležitá starostlivosť je postup, ktorý podniky vykonávajú na identifikáciu, prevenciu, zmierňovanie a nápravu hlavných skutočných a potenciálnych nepriaznivých vplyvov spojených s ich činnosťami, a ktorým sa určuje, ako riešia tieto nepriaznivé vplyvy. Vplyvy spojené s činnosťami podniku zahŕňajú vplyvy priamo spôsobené podnikom, vplyvy, ku ktorým podnik prispieva, a vplyvy, ktoré sú inak spojené s hodnotovým reťazcom podniku. Postup náležitej starostlivosti sa týka celého hodnotového reťazca podniku vrátane jeho vlastných operácií, jeho výrobkov a služieb, jeho obchodných vzťahov a jeho dodávateľských reťazcov. V súlade s hlavnými zásadami OSN v oblasti podnikania a ľudských práv sa skutočný alebo potenciálny nepriaznivý vplyv považuje za hlavný, ak patrí medzi najväčšie vplyvy spojené s činnosťami podniku na základe: závažnosti vplyvu na ľudí alebo životné prostredie; počtu jednotlivcov, ktorí sú alebo by mohli byť postihnutí, alebo rozsahu poškodenia životného prostredia a ľahkosti, s akou by sa škoda mohla napraviť, pričom by sa životné prostredie alebo situácia postihnutých osôb obnovili do stavu, ktorý bol predtým.

(28) V smernici 2013/34/EÚ sa nevyžaduje zverejňovanie informácií o inom nehmotnom majetku, než je nehmotný majetok vykázaný v súvahe. Všeobecne sa uznáva, že informácie o nehmotnom majetku a iných nehmotných faktoroch vrátane interne vytvoreného nehmotného majetku sa vykazujú nedostatočne, čo bráni riadnemu posúdeniu vývoja, výkonnosti a pozície podniku a monitorovaniu jeho investícií. S cieľom umožniť investorom lepšie pochopiť rastúcu medzeru medzi účtovnou hodnotou mnohých podnikov a ich trhovým ocenením, ktorý sa pozoruje v mnohých odvetviach hospodárstva, by sa malo vyžadovať primerané vykazovanie nehmotného majetku. Preto treba vyžadovať, aby podniky zverejňovali informácie o nehmotnom majetku, ktorý nie je nehmotným majetkom vykázaným v súvahe, vrátane intelektuálneho kapitálu, ľudského kapitálu, ako aj rozvoja zručností, sociálneho kapitálu, vzťahového kapitálu a kapitálu dobrej povesti. Informácie o nehmotnom majetku by mali zahŕňať aj informácie týkajúce sa výskumu a vývoja.

(29) V článku 19a ods. 1 a článku 29a ods. 1 smernice 2013/34/EÚ sa neuvádza, či informácie, ktoré sa majú vykazovať, majú byť výhľadové alebo sa majú týkať minulej výkonnosti. V súčasnosti neexistuje dostatok výhľadových zverejnení, ktoré osobitne oceňujú používatelia informácií o udržateľnosti. V článkoch 19a a 29a smernice 2013/34/EÚ by sa preto malo stanoviť, že vykazované informácie o udržateľnosti zahŕňajú výhľadové a retrospektívne informácie, ako aj kvalitatívne aj kvantitatívne informácie. Vykazované informácie o udržateľnosti by mali zohľadňovať aj krátkodobé, strednodobé a dlhodobé časové horizonty a podľa potreby obsahovať informácie o celom hodnotovom reťazci podniku vrátane jeho vlastných operácií, jeho produktov a služieb, jeho obchodných vzťahov a prípadne jeho dodávateľského reťazca. Informácie o celom hodnotovom reťazci podniku by zahŕňali informácie týkajúce sa jeho hodnotového reťazca v rámci EÚ a informácie, ktoré sa vzťahujú na tretie krajiny, ak sa hodnotový reťazec podniku rozšíri mimo EÚ.

(30) V článku 19a ods. 1 a článku 29a ods. 1 smernice 2013/34/EÚ sa vyžaduje, aby podniky do odkazov na vykazovanie nefinančných informácií zahrnuli sumy vykázané v ročnej účtovnej závierke a dodatočné vysvetlenia k nim. V uvedených článkoch sa však nevyžaduje, aby podniky v správe o hospodárení uviedli odkazy na iné

informácie, ani aby k nim pripojili dodatočné vysvetlenia. V súčasnosti teda chýba konzistentnosť medzi vykazovanými nefinančnými informáciami a ostatnými informáciami zverejnenými v správe o hospodárení. V tejto súvislosti treba stanoviť jasné požiadavky.

(31) V článku 19a ods. 1 a článku 29a ods. 1 smernice 2013/34/EÚ sa vyžaduje, aby podniky poskytli jasné a odôvodnené vysvetlenie, prečo neuplatňujú politiky v súvislosti s jednou alebo viacerými z uvedených záležitostí, ak ich podnik neuplatňuje. Rôzne zaobchádzanie so zverejňovanými informáciami o politikách, ktoré môžu mať podniky, v porovnaní s ostatnými oblasťami vykazovania zahrnutými v uvedených článkoch, vyvolalo nejasnosti medzi vykazujúcimi podnikmi a neprispelo k zlepšeniu kvality vykazovaných informácií. Preto v smernici netreba zachovať toto rozdielne zaobchádzanie s politikami. V štandardoch sa určí, ktoré informácie sa musia zverejniť v súvislosti s každou oblasťou vykazovania uvedenou v článkoch 19a a 29a.

(32) Podniky, na ktoré sa vzťahuje článok 19a ods. 1 a článok 29a ods. 1 smernice 2013/34/EÚ, môžu vychádzať z vnútroštátnych rámcov, rámcov Únie alebo medzinárodných rámcov vykazovania, a v takom prípade musia špecifikovať, z ktorých rámcov vychádzali. V smernici 2013/34/EÚ sa však od podnikov nevyžaduje, aby používali spoločný rámec alebo štandard vykazovania, a podnikom sa nebráni v tom, aby sa rozhodli, že nebudú používať vôbec žiadny rámec alebo štandardy týkajúce sa vykazovania. Podľa požiadaviek v článku 2 smernice 2014/95/EÚ Komisia v roku 2017 uverejnila nezáväzné usmernenia pre podniky patriace do rozsahu pôsobnosti uvedenej smernice[52]. V roku 2019 Komisia uverejnila dodatočné usmernenia, konkrétne k vykazovaniu informácií týkajúcich sa klímy[53]. V usmerneniach k vykazovaniu informácií týkajúcich sa klímy boli výslovne zahrnuté odporúčania osobitnej skupiny pre finančné informácie súvisiace s klímou. Dostupné dôkazy naznačujú, že tieto nezáväzné usmernenia nemali významný vplyv na kvalitu vykazovania nefinančných informácií podnikov patriacich do rozsahu pôsobnosti článkov 19a a 29a smernice 2013/34/EÚ. Dobrovoľný charakter usmernení znamená, že podniky ich môžu, ale nemusia uplatňovať. Usmernenia samy osebe preto nemôžu zabezpečiť porovnateľnosť informácií zverejnených rôznymi podnikmi alebo zverejnenie všetkých informácií, ktoré používatelia považujú za relevantné. Preto sú potrebné povinné spoločné štandardy vykazovania s cieľom zabezpečiť, aby boli informácie porovnateľné a aby sa zverejňovali všetky relevantné informácie. Na základe zásady dvojitej významnosti by štandardy mali zahŕňať všetky informácie, ktoré sú významné pre používateľov. Spoločné štandardy vykazovania sú potrebné aj na umožnenie auditu a digitalizácie vykazovania informácií o udržateľnosti, na uľahčenie dohľadu nad nimi a na ich presadzovanie. Na dosiahnutie pokroku v situácii, keď majú informácie o udržateľnosti porovnateľné postavenie ako finančné informácie, treba vypracovať spoločné štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti.

(33) Žiadny existujúci štandard ani rámec sám osebe nespĺňa potreby Únie v oblasti podrobného vykazovania informácií o udržateľnosti. Informácie požadované v smernici 2013/34/EÚ musia zahŕňať informácie relevantné z každého hľadiska

[52] Oznámenie Komisie *Usmernenia k vykazovaniu nefinančných informácií (metodika vykazovania nefinančných informácií)* (C/2017/4234).

[53] Oznámenie Komisie – *Usmernenia k vykazovaniu nefinančných informácií*: *Dodatok k vykazovaniu informácií súvisiacich s klímou* (C/2019/4490).

významnosti, teda všetky aspekty udržateľnosti a musia byť v prípade potreby zosúladené s inými povinnosťami podľa práva Únie týkajúcimi sa zverejňovania informácií o udržateľnosti vrátane povinností stanovených v nariadení (EÚ) 2020/852 a nariadení (EÚ) 2019/2088. Štandardy povinného vykazovania informácií o udržateľnosti pre podniky Únie musia byť okrem toho primerané úrovni ambícií Európskej zelenej dohody a cieľu Únie v oblasti klimatickej neutrality do roku 2050. Preto treba splnomocniť Komisiu, aby prijala štandardy Únie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, s možnosťou ich rýchleho prijatia a zabezpečenia, aby bol obsah štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti v súlade s potrebami Únie.

(34) Európska poradná skupina pre finančné výkazníctvo (EFRAG) je neziskové združenie zriadené v rámci belgického práva, ktoré slúži verejnému záujmu, a to poskytovaním poradenstva Komisii pri schvaľovaní medzinárodných štandardov finančného výkazníctva. Skupina EFRAG si vytvorila povesť európskeho centra odborných znalostí v oblasti podnikového výkazníctva a má dobré postavenie na to, aby posilňovala koordináciu medzi európskymi štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti a medzinárodnými iniciatívami, ktorých cieľom je vypracovať normy, ktoré sú jednotné na celom svete. Pracovná skupina s viacerými zainteresovanými stranami zriadená skupinou EFRAG uverejnila v marci 2021 odporúčania týkajúce sa možného vypracovania štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti pre Európsku úniu. Tieto odporúčania obsahujú návrhy na vypracovanie uceleného a komplexného súboru štandardov vykazovania informácií, ktorý by sa vzťahoval na všetky aspekty udržateľnosti z hľadiska dvojitej významnosti. Tieto odporúčania obsahujú aj podrobný plán vypracovania takýchto noriem a návrhy na vzájomne sa posilňujúcu spoluprácu medzi globálnymi iniciatívami stanovovania noriem a iniciatívami Európskej únie v oblasti stanovovania noriem. V marci 2021 uverejnil predseda skupiny EFRAG odporúčania týkajúce sa možných zmien správy a riadenia skupiny EFRAG, ak by sa od nej požadovalo vypracovanie technického poradenstva týkajúceho sa štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti. Tieto odporúčania zahŕňajú vyváženie nového piliera vykazovania informácií o udržateľnosti v rámci skupiny EFRAG bez toho, aby sa výrazne upravil existujúci pilier finančného výkazníctva. Pri prijímaní štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti by Komisia mala zohľadniť technické poradenstvo, ktoré vypracuje skupina EFRAG. V záujme zabezpečenia vysokej kvality noriem, ktoré prispievajú k európskemu verejnému blahu a uspokojujú potreby podnikov a používateľov vykazovaných informácií, by sa technické poradenstvo skupiny EFRAG malo vypracúvať na základe riadneho procesu, verejného dohľadu a transparentnosti spolu s analýzou nákladov a prínosov a malo by sa vypracúvať používajúc odborné znalosti príslušných zainteresovaných strán. V záujme zabezpečenia toho, aby štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti v Únii zohľadňovali názory členských štátov Únie, by sa Komisia pred prijatím štandardov mala poradiť so skupinou expertov členských štátov pre udržateľné financovanie uvedenou v článku 24 nariadenia (EÚ) 2020/852 o technickom poradenstve skupiny EFRAG. Európsky orgán pre cenné papiere a trhy (ESMA) zohráva úlohu pri vypracúvaní regulačných technických predpisov podľa nariadenia (EÚ) 2019/2088 a musí existovať súlad medzi týmito regulačnými technickými predpismi a štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti. Podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1095/2010[54] orgán ESMA zohráva

[54] Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1095/2010 z 24. novembra 2010, ktorým sa zriaďuje Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre cenné papiere a trhy) a ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie č. 716/2009/ES a zrušuje rozhodnutie Komisie 2009/77/ES (Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010, s. 84).

úlohu aj pri podpore konvergencie v oblasti dohľadu pri presadzovaní podnikového výkazníctva emitentmi, ktorých cenné papiere sú kótované na regulovaných trhoch EÚ a od ktorých sa bude vyžadovať, aby používali tieto štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti. Orgán ESMA by preto mal mať povinnosť poskytnúť stanovisko k technickému poradenstvu skupiny EFRAG. Toto stanovisko by sa malo poskytnúť do dvoch mesiacov od dátumu prijatia žiadosti Komisie. Komisia by navyše mala konzultovať s Európskym orgánom pre bankovníctvo, Európskym orgánom pre poisťovníctvo a dôchodkové poistenie zamestnancov, Európskou environmentálnou agentúrou, Agentúrou Európskej únie pre základné práva, Európskou centrálnou bankou, Výborom európskych orgánov pre dohľad nad auditom a platformou pre udržateľné financovanie s cieľom zabezpečiť, aby štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti boli v súlade s príslušnou politikou a právnymi predpismi Únie. Ak sa ktorýkoľvek z týchto orgánov rozhodne predložiť stanovisko, musí tak urobiť do dvoch mesiacov odo dňa, keď s ním Komisia konzultovala.

(35) Štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti by mali byť v súlade s ostatnými právnymi predpismi Únie. Tieto štandardy by sa mali byť predovšetkým zosúladiť s požiadavkami na zverejňovanie informácií stanovenými v nariadení (EÚ) 2019/2088 a mali by zohľadňovať základné ukazovatele a metodiky stanovené v rôznych delegovaných aktoch prijatých podľa nariadenia (EÚ) 2020/852, požiadavky na zverejňovanie informácií vzťahujúce sa na správcov referenčných hodnôt podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1011[55], minimálne štandardy na vytvorenie referenčných hodnôt EÚ pre investície do transformácie hospodárstva a referenčné hodnoty EÚ v súlade s Parížskou dohodou, ako aj prácu, ktorú uskutočnil Európsky orgán pre bankovníctvo pri vykonávaní požiadaviek piliera III na zverejňovanie informácií podľa nariadenia (EÚ) č. 575/2013. Štandardy by mali zohľadňovať právne predpisy Únie v oblasti životného prostredia vrátane smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES[56] a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009[57] a mali by zohľadňovať odporúčanie Komisie 2013/179/EÚ[58] spolu s jeho prílohami, ako aj ich aktualizácie. Zohľadniť by sa mali aj iné príslušné právne predpisy Únie vrátane smernice Európskeho parlamentu a Rady 2010/75/EÚ[59] a požiadavky stanovené v práve Únie pre podniky, pokiaľ ide o povinnosti riaditeľov a náležitú starostlivosť.

---

55 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1011 z 8. júna 2016 o indexoch používaných ako referenčné hodnoty vo finančných nástrojoch a finančných zmluvách alebo na meranie výkonnosti investičných fondov, ktorým sa menia smernice 2008/48/ES a 2014/17/EÚ a nariadenie (EÚ) č. 596/2014 (Ú. v. EÚ L 171, 29.6.2016, s. 1).

56 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES z 13. októbra 2003 o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Únii, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES (Ú. v. EÚ L 275, 25.10.2003, s. 32).

57 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009 z 25. novembra 2009 o dobrovoľnej účasti organizácií v schéme Spoločenstva pre environmentálne manažérstvo a audit (EMAS), ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 761/2001 a rozhodnutia Komisie 2001/681/ES a 2006/193/ES (*Ú. v. EÚ L 342, 22.12.2009, s. 1).*

58 Odporúčanie Komisie 2013/179/EÚ z 9. apríla 2013 týkajúce sa používania metód na meranie a oznamovanie environmentálneho správania výrobkov a organizácií počas ich životného cyklu (Ú. v. EÚ L 124, 4.5.2013, s. 1).

59 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/75/EÚ z 24. novembra 2010 o priemyselných emisiách (integrovaná prevencia a kontrola znečisťovania životného prostredia) (Ú. v. EÚ L 334, 17.12.2010, s. 17).

(36) Štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti by mali zohľadňovať usmernenia Komisie k vykazovaniu nefinančných informácií[60] a usmernenia Komisie o podávaní správ súvisiacich s klímou[61]. Mali by zohľadňovať aj iné požiadavky na vykazovanie informácií uvedené v smernici 2013/34/EÚ, ktoré priamo nesúvisia s udržateľnosťou, s cieľom poskytnúť používateľom vykazovaných informácií lepšie pochopenie vývoja, výkonnosti, pozície a vplyvu podniku tým, že sa maximalizujú prepojenia medzi informáciami o udržateľnosti a inými informáciami vykazovanými v súlade so smernicou 2013/34/EÚ.

(37) Štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti by mali byť primerané a nemali by predstavovať zbytočnú administratívnu záťaž pre spoločnosti, ktoré sú povinné ich používať. V záujme minimalizovania narušovania podnikov, ktoré už vykazujú informácie o udržateľnosti, by štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti mali v relevantných prípadoch zohľadňovať existujúce štandardy a rámce týkajúce sa vykazovania a účtovníctva v oblasti udržateľnosti. Patrí medzi ne globálna iniciatíva pre podávanie správ, Rada pre udržateľnosť účtovných štandardov, Medzinárodná rada pre integrované podávanie správ, Rada pre medzinárodné účtovné štandardy, pracovná skupina pre finančné informácie súvisiace s klímou, Rada pre štandardy zverejňovania uhlíkových emisií a CDP (predtým projekt zverejňovania uhlíkových emisií). Štandardy Európskej únie by mali zohľadňovať všetky štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti vypracované pod záštitou Nadácie pre medzinárodné štandardy finančného výkazníctva. V záujme predídenia zbytočnej regulačnej fragmentácii, ktorá môže mať negatívne dôsledky pre podniky pôsobiace na celom svete, by európske štandardy mali prispieť k procesu zbližovania štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti na celosvetovej úrovni.

(38) Európska komisia sa vo svojom oznámení o Európskej zelenej dohode zaviazala podporovať podniky a iné zainteresované strany pri vypracúvaní štandardizovaných postupov účtovania prírodného kapitálu v rámci Únie a na medzinárodnej úrovni s cieľom zabezpečiť primerané riadenie environmentálnych rizík a príležitostí na zmiernenie zmeny klímy a znížiť súvisiace transakčné náklady. Transparentný projekt sponzorovaný v rámci programu LIFE vyvíja prvú metodiku účtovania prírodného kapitálu, ktorá uľahčí porovnávanie a transparentnosť existujúcich metód a zároveň pre spoločnosti zníži prahovú hodnotu na prijímanie a používanie systémov na zabezpečenie odolnosti ich podnikania voči budúcim zmenám. Dôležitým odkazom v tejto oblasti je aj Protokol prírodného kapitálu. Aj keď metódy účtovania prírodného kapitálu slúžia hlavne na posilnenie vnútorných riadiacich rozhodnutí, mali by sa náležite zohľadniť pri stanovovaní štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti. Niektoré metódy účtovania prírodného kapitálu sú zamerané na priradenie peňažnej hodnoty environmentálnym vplyvom činností spoločností, čo môže používateľom pomôcť lepšie pochopiť tieto vplyvy. Preto je vhodné, aby štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti mohli zahŕňať peňažne vyjadrené ukazovatele vplyvov na udržateľnosť, ak sa to považuje za potrebné.

(39) Štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti by mali zohľadňovať aj medzinárodne uznávané zásady a rámce týkajúce sa zodpovedného správania podnikov, sociálnej zodpovednosti podnikov a udržateľného rozvoja vrátane cieľov OSN v oblasti udržateľného rozvoja, hlavných zásad OSN v oblasti podnikania a ľudských práv, usmernení OECD pre nadnárodné podniky, usmernení OECD

[60] 2017/C 215/01.
[61] 2019/C 209/01.

o náležitej starostlivosti v oblasti zodpovedného správania podnikov a súvisiacich odvetvových usmernení, globálneho paktu OSN, tripartitného vyhlásenia Medzinárodnej organizácie práce o zásadách týkajúcich sa nadnárodných spoločností a sociálnej politiky, noriem ISO 26000 o sociálnej zodpovednosti a zásad OSN pre zodpovedné investície.

(40) Malo by sa zabezpečiť, aby informácie vykazované podnikmi v súlade so štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti spĺňali potreby používateľov. V štandardoch vykazovania by sa preto mali bližšie určiť informácie, ktoré majú podniky zverejňovať o všetkých hlavných environmentálnych faktoroch vrátane ich vplyvov a závislosti od klímy, ovzdušia, pôdy, vody a biodiverzity. V nariadení (EÚ) 2020/852 sa uvádza klasifikácia environmentálnych cieľov Únie. Z dôvodu ucelenosti je vhodné použiť podobnú klasifikáciu na identifikáciu environmentálnych faktorov, ktoré by sa mali riešiť štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti. V štandardoch vykazovania by sa mali zvažovať a bližšie určovať všetky geografické alebo iné kontextové informácie, ktoré by podniky mali zverejňovať s cieľom poskytovať pochopenie ich hlavných vplyvov na aspekty udržateľnosti a hlavných rizík pre podnik vyplývajúcich z aspektov udržateľnosti.

(41) Pokiaľ ide o informácie súvisiace s klímou, používatelia majú záujem vedieť o fyzických rizikách podnikov, ich rizikách spojených s prechodom a o ich odolnosti voči rôznym klimatickým scenárom. Majú záujem aj o úroveň a rozsah emisií a odstraňovania skleníkových plynov pripisovaných podniku vrátane rozsahu, v akom podnik používa kompenzácie, spolu so zdrojom týchto kompenzácií. Dosiahnutie klimaticky neutrálneho hospodárstva si vyžaduje zosúladenie účtovania emisií skleníkových plynov a kompenzačných noriem. Používatelia potrebujú spoľahlivé informácie o kompenzáciách, ktoré riešia obavy týkajúce sa možného dvojitého započítania a nadhodnocovania, vzhľadom na riziká pre dosiahnutie cieľov súvisiacich s klímou, ktoré môže spôsobiť dvojité započítanie a nadhodnocovanie. V štandardoch vykazovania by sa preto mali bližšie určiť informácie, ktoré by podniky mali v súvislosti s týmito záležitosťami vykazovať.

(42) Dosiahnutie klimaticky neutrálneho a obehového hospodárstva a netoxického prostredia si vyžaduje plnú mobilizáciu všetkých hospodárskych odvetví. V tomto ohľade je kľúčové zníženie spotreby energie a zvýšenie energetickej efektívnosti, keďže energia sa využíva v dodávateľských reťazcoch. Energetické aspekty by sa preto mali náležite zohľadniť v štandardoch vykazovania informácií o udržateľnosti, najmä v súvislosti s otázkami životného prostredia.

(43) Štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti by mali špecifikovať informácie, ktoré by podniky mali zverejňovať o sociálnych faktoroch vrátane faktorov týkajúcich sa zamestnancov a ľudských práv. Takéto informácie by mali zahŕňať vplyv podnikov na ľudí vrátane vplyvu na ľudské zdravie. Informácie o ľudských právach, ktoré podniky zverejňujú, by mali v prípade potreby zahŕňať informácie o nútenej práci v ich hodnotových reťazcoch. V štandardoch vykazovania, ktoré sa zaoberajú sociálnymi faktormi, by sa mali špecifikovať informácie, ktoré by podniky mali zverejňovať so zreteľom na zásady Európskeho piliera sociálnych práv, ktoré sú relevantné pre podniky, a to vrátane rovnakých príležitostí pre všetkých a pracovných podmienok. Akčný plán na realizáciu Európskeho piliera sociálnych práv prijatý v marci 2021 vyzýva na prísnejšie požiadavky na podniky, aby podávali správy o sociálnych otázkach. V štandardoch vykazovania by sa mali špecifikovať aj informácie, ktoré by podniky mali zverejňovať v súvislosti s ľudskými právami, základnými slobodami, demokratickými zásadami a normami stanovenými

v Medzinárodnej listine ľudských práv a iných základných dohovoroch OSN o ľudských právach, Deklarácii Medzinárodnej organizácie práce o základných zásadách a právach pri práci, základných dohovoroch Medzinárodnej organizácie práce a Charte základných práv Európskej únie.

(44) Používatelia potrebujú informácie o riadiacich faktoroch vrátane informácií o úlohe správnych, riadiacich a dozorných orgánov podniku, a to aj pokiaľ ide o aspekty udržateľnosti, zloženie takýchto orgánov a systémy vnútornej kontroly a riadenia rizík podniku, a to aj v súvislosti s postupom vykazovania. Používatelia potrebujú aj informácie o podnikovej kultúre a prístupe k podnikateľskej etike vrátane boja proti korupcii a úplatkárstvu a o ich politických záväzkoch vrátane lobistických činností. Informácie o riadení podniku a kvalite vzťahov s obchodnými partnermi vrátane platobných postupov týkajúcich sa dňa alebo lehoty splatnosti, sadzby úroku z omeškania alebo náhrad nákladov na vymáhanie uvedených v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2011/7/EÚ[62] o oneskorených platbách v obchodných transakciách pomáhajú používateľom pochopiť riziká podniku, ako aj jeho vplyv na aspekty udržateľnosti. Tisícky podnikov, najmä MSP, znášajú každý rok administratívnu a finančnú záťaž, pretože dostávajú platby neskoro alebo vôbec nie. Oneskorené platby vedú v konečnom dôsledku k platobnej neschopnosti a konkurzu, čo má deštruktívne účinky na celé hodnotové reťazce. Zvyšovanie informovanosti o platobných praktikách by malo umožniť iným podnikom identifikovať pohotových a spoľahlivých platcov, odhaľovať nekalé platobné praktiky, získať prístup k informáciám o podnikoch, s ktorými obchodujú, a rokovať o spravodlivejších platobných podmienkach.

(45) Štandardmi vykazovania by mal podporovať integrovanejší pohľad na všetky informácie uverejňované podnikmi v správe o hospodárení s cieľom umožniť používateľom týchto informácií lepšie pochopiť vývoj, výkonnosť, pozíciu a vplyv podniku. V týchto štandardoch by sa podľa potreby malo rozlišovať medzi informáciami, ktoré by podniky mali zverejňovať pri vykazovaní na individuálnej úrovni, a informáciami, ktoré by podniky mali zverejňovať pri vykazovaní na konsolidovanej úrovni. Tieto štandardy by mali obsahovať aj usmernenia pre podniky týkajúce sa procesu identifikácie informácií o udržateľnosti, ktoré by sa mali zahrnúť do správy o hospodárení.

(46) Podniky v rovnakom odvetví sú často vystavované podobným rizikám súvisiacim s udržateľnosťou a často majú podobný vplyv na spoločnosť a životné prostredie. Porovnania medzi podnikmi v rovnakom odvetví sú pre investorov a ostatných používateľov informácií o udržateľnosti obzvlášť cenné. V štandardoch vykazovania informácií o udržateľnosti prijatých Komisiou by sa preto mali špecifikovať informácie, ktoré by podniky vo všetkých odvetviach mali zverejňovať, ako aj informácie, ktoré by podniky mali zverejňovať v závislosti od svojho odvetvia činnosti. Štandardy by mali zohľadňovať aj ťažkosti, ktorým podniky môžu čeliť pri zhromažďovaní informácií od aktérov v celom ich hodnotovom reťazci, a to najmä od dodávateľov z radov MSP a od dodávateľov v rozvíjajúcich sa trhoch a hospodárstvach.

(47) V záujme včasného naplnenia informačných potrieb od používateľov, a najmä vzhľadom na naliehavosť naplnenia informačných potrieb účastníkov finančného trhu,

[62] Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/7/EÚ zo 16. februára 2011 o boji proti oneskoreným platbám v obchodných transakciách (Ú. v. EÚ L 48, 23.2.2011, s. 1).

na ktorých sa vzťahujú požiadavky stanovené v delegovaných aktoch prijatých podľa článku 4 ods. 6 a 7 nariadenia (EÚ) 2019/2088, by Komisia mala prijať prvý súbor štandardov vykazovania do 31. októbra 2022. V uvedenom súbore štandardov vykazovania by sa mali stanoviť informácie, ktoré by podniky mali zverejňovať v súvislosti so všetkými oblasťami vykazovania a aspektmi udržateľnosti, a že účastníci finančného trhu musia dodržiavať povinnosti týkajúce sa zverejňovania stanovené v nariadení (EÚ) 2019/2088. Komisia by mala najneskôr do 31. októbra 2023 prijať druhý súbor štandardov vykazovania, v ktorom sa stanovia doplňujúce informácie, ktoré by podniky v prípade potreby mali zverejňovať o aspektoch udržateľnosti a oblastiach vykazovania, a informácie, ktoré sú špecifické pre odvetvie, v ktorom podnik pôsobí. Komisia by mala tieto normy preskúmavať každé 3 roky s cieľom zohľadňovať príslušný vývoj vrátane vývoja medzinárodných štandardov.

(48) V smernici 2013/34/EÚ sa nevyžaduje, aby sa účtovná závierka alebo správa o hospodárení poskytovali v digitálnom formáte, čo bráni vyhľadateľnosti a použiteľnosti vykazovaných informácií. Používatelia informácií o udržateľnosti stále viac očakávajú, že takéto informácie budú vyhľadateľné a strojovo čitateľné v digitálnych formátoch. Digitalizácia vytvára príležitosti na efektívnejšie využívanie informácií a má potenciál výrazne šetriť náklady tak pre používateľov aj pre podniky. Od podnikov by sa preto malo vyžadovať, aby zostavovali svoju účtovnú závierku a správu o hospodárení vo formáte XHTML v súlade s článkom 3 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2019/815[63] a aby v súlade s uvedeným delegovaným nariadením označovali informácie o udržateľnosti vrátane zverejňovania informácií požadovaných podľa článku 8 nariadenia (EÚ) 2020/852. Digitálna taxonómia štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti v Únii bude nevyhnutná na to, aby sa pri vykazovaných informáciách mohli používať značky v súlade s uvedenými štandardmi. Tieto požiadavky by sa mali premietnuť do práce na digitalizácii, ktorú Komisia ohlásila vo svojom oznámení s názvom *Európska dátová stratégia*[64] a v *stratégii v oblasti digitálnych financií pre EÚ*[65]. Tieto požiadavky dopĺňajú aj vytvorenie jednotného európskeho miesta prístupu pre verejné informácie o podnikoch, ako sa predpokladá v akčnom pláne pre úniu kapitálových trhov, v ktorom sa tiež zohľadňuje potreba štruktúrovaných údajov.

(49) Členské štáty by na to, aby sa jednotného európskeho miesta prístupu mohli zahrnúť vykazované informácie o udržateľnosti, mali zabezpečiť, aby podniky uverejňovali riadne schválenú ročnú účtovnú závierku a správu o hospodárení v predpísanom elektronickom formáte, a zabezpečiť, aby sa správy o hospodárení obsahujúce vykazovanie informácií o udržateľnosti sprístupnili bezodkladne po ich uverejnení príslušnému úradne určenému mechanizmu uvedenému v článku 21 ods. 2 smernice 2004/109/ES.

(50) Článok 19a ods. 4 smernice 2013/34/EÚ umožňuje členským štátom oslobodiť podniky od povinnosti zahrnúť do správy o hospodárení nefinančný výkaz požadovaný podľa článku 19a ods. 1. Členské štáty tak môžu urobiť, ak dotknutý podnik vypracuje samostatnú správu, ktorá je uverejnená spolu so správou o hospodárení v súlade s článkom 30 uvedenej smernice, alebo ak sa táto správa

63 Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2018/815 zo 17. decembra 2018, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/109/ES, pokiaľ ide o regulačné technické predpisy o špecifikácii jednotného elektronického formátu vykazovania (Ú. v. EÚ L 143, 29.5.2019, s. 1).

64 https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/european-strategy-data

65 https://ec.europa.eu/info/publications/200924-digital-finance-proposals_en.

sprístupní verejnosti na webovom sídle podniku v primeranej lehote nepresahujúcej 6 mesiacov po dni, ku ktorému sa zostavuje účtovná závierka, a ak sa na ňu odkazuje v správe o hospodárení. Rovnaká možnosť existuje aj pri konsolidovanom nefinančnom výkaze uvedenom v článku 29 písm. a) bode 4 smernice 2013/34/EÚ. Túto možnosť využilo dvadsať členských štátov. Možnosť uverejniť samostatnú správu však bráni dostupnosti informácií, ktoré spájajú finančné otázky a informácie o aspektoch udržateľnosti. Bráni aj vyhľadateľnosti a dostupnosti informácií pre používateľov, najmä investorov, ktorých zaujímajú finančné informácie aj informácie o udržateľnosti. Tento problém ešte zhoršuje možný rozdielny čas zverejňovania finančných informácií a informácií o udržateľnosti. Uverejnenie v samostatnej správe môže tiež vyvolávať dojem (interne aj externe), že informácie o udržateľnosti patria do kategórie menej relevantných informácií, čo môže mať negatívny vplyv na vnímanú spoľahlivosť informácií. Podniky by preto mali vykazovať informácie o udržateľnosti v správe o hospodárení a členské štáty by už nemali mať právo oslobodiť podniky od povinnosti zahrnúť do správy o hospodárení informácie o aspektoch udržateľnosti. Takáto povinnosť takisto pomáha vyjasniť úlohu vnútroštátnych príslušných orgánov pri dohľade nad vykazovaním informácií o udržateľnosti v rámci správy o hospodárení v súlade so smernicou 2004/109/ES. Podniky, ktoré sú povinné vykazovať informácie o udržateľnosti, by navyše v žiadnom prípade nemali byť oslobodené od povinnosti uverejňovať správu o hospodárení, keďže je dôležité zabezpečiť, aby informácie o udržateľnosti boli verejne dostupné.

(51) V článku 20 smernice 2013/34/EÚ sa vyžaduje, aby podniky s cennými papiermi kótovanými na regulovaných trhoch zahrnuli do svojej správy o hospodárení vyhlásenie o správe a riadení, ktoré musí okrem iných informácií obsahovať opis politiky rozmanitosti, ktorú podnik uplatňuje vo vzťahu k svojim správnym, riadiacim a dozorným orgánom. Článok 20 smernice 2013/34/EÚ ponecháva podnikom flexibilitu pri rozhodovaní o tom, o akých aspektoch rozmanitosti podávajú správy. Výslovne sa v ňom podnikom neukladá povinnosť uvádzať informácie o akomkoľvek konkrétnom aspekte rozmanitosti. V záujme dosiahnutia pokroku smerom k rodovo vyváženejšej účasti na hospodárskom rozhodovaní treba zabezpečiť, aby podniky s cennými papiermi kótovanými na regulovaných trhoch vždy podávali správy o svojich politikách rodovej rozmanitosti a ich vykonávaní. V záujme predídenia zbytočnej administratívnej záťaži by však tieto podniky mali mať možnosť vykazovať niektoré informácie požadované v článku 20 smernice 2013/34/EÚ spolu s inými informáciami týkajúcimi sa udržateľnosti.

(52) V článku 33 smernice 2013/34/EÚ sa vyžaduje, aby členské štáty zabezpečili, aby členovia správnych, riadiacich a dozorných orgánov podniku mali spoločnú zodpovednosť za zabezpečenie toho, aby sa (konsolidovaná) ročná účtovná závierka, (konsolidovaná) správa o hospodárení a (konsolidované) vyhlásenie o správe a riadení podniku vypracovali a zverejnili v súlade s požiadavkami uvedenej smernice. Táto spoločná zodpovednosť by sa mala rozšíriť na požiadavky digitalizácie stanovené v delegovanom nariadení (EÚ) 2019/815, na požiadavku dodržiavať štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti v Únii a na požiadavku označovať vykazovanie informácií o udržateľnosti.

(53) V povolaní poisťovníctva sa rozlišuje medzi zákazkami na obmedzené a primerané uisťovacie služby. Uzavretie zákazky na obmedzené uisťovacie služby sa zvyčajne poskytuje negatívnou formou vyjadrenia, pričom sa v ňom uvádza, že odborník nezistil žiadnu skutočnosť, v dôsledku ktorého by dospel k záveru, že predmet úpravy je významne nesprávny. Audítor vykonáva menej testov než v rámci zákazky na

primerané uisťovacie služby. Objem práce v prípade zákazky na obmedzené uisťovacie služby je preto nižší než pri primeranom uistení. Pracovné úsilie pri zákazke na primerané uisťovacie služby zahŕňa rozsiahle postupy vrátane posúdenia vnútorných kontrol vykazujúceho podniku a testovania vecnej správnosti, a preto je výrazne vyššie než pri zákazke na obmedzené uisťovacie služby. Záver tohto typu zákazky na určité uisťovacie služby sa zvyčajne poskytuje pozitívnou formou vyjadrenia a uvádza sa v ňom stanovisko k hodnoteniu predmetu úpravy na základe vopred vymedzených kritérií. V článku 19a ods. 5 a článku 29a ods. 5 smernice 2013/34/EÚ sa od členských štátov vyžaduje, aby zabezpečili, že štatutárny audítor alebo audítorská spoločnosť skontrolovali, či bol poskytnutý nefinančný výkaz alebo samostatná správa. Nevyžaduje sa v ňom, aby nezávislý poskytovateľ uisťovacích služieb tieto informácie overil, hoci členským štátom umožňuje vyžadovať takéto overenie tam, kde si to želajú. Neexistencia požiadavky na uistenie o vykazovaní informácií o udržateľnosti na rozdiel od požiadavky, aby štatutárny audítor vykonal zákazku na primerané uisťovacie služby v súvislosti s účtovnou závierkou, by ohrozila dôveryhodnosť zverejnených informácií o udržateľnosti, čím by nenapĺňala potreby zamýšľaných používateľov týchto informácií. Hoci cieľom je dosiahnuť podobnú úroveň uistenia pre finančné výkazníctvo a vykazovanie informácií o udržateľnosti, neexistencia spoločne dohodnutého uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti vytvára riziko rôzneho chápania a očakávaní, pokiaľ ide o to, z čoho by zákazka na primerané uisťovacie služby pozostávala pri rôznych kategóriách informácií o udržateľnosti, najmä pokiaľ ide o výhľadové a kvalitatívne zverejňovanie informácií. Preto by sa mal zvážiť progresívny prístup k zvýšeniu úrovne uistenia požadovaného pre informácie o udržateľnosti, počnúc povinnosťou štatutárneho audítora alebo audítorskej spoločnosti vyjadriť stanovisko k súladu vykazovania informácií o udržateľnosti s požiadavkami Únie na základe zákazky na obmedzené uisťovacie služby. Toto stanovisko by sa malo vzťahovať na súlad vykazovania informácií o udržateľnosti so štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti v Únii, postup, ktorý podnik uplatňuje na identifikáciu informácií vykázaných podľa štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti, a na dodržiavanie požiadavky na označovanie vykazovania informácií o udržateľnosti. Audítor by mal takisto posúdiť, či je vykazovanie podniku v súlade s požiadavkami na vykazovanie podľa článku 8 nariadenia (EÚ) 2020/852. V záujme zaručenia spoločného chápania a očakávaní, pokiaľ ide o to, z čoho by pozostávala zákazka na primerané uisťovacie služby, by sa od štatutárneho audítora alebo audítorskej spoločnosti malo vyžadovať, aby vyjadrili stanovisko na základe zákazky na primerané uisťovacie služby o súlade vykazovania informácií o udržateľnosti s požiadavkami Únie, ak by Komisia prijala štandardy pre uisťovacie služby pre primerané uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti. To by umožnilo aj postupný rozvoj trhu s uistením pre informácie o udržateľnosti a postupov podnikov v oblasti vykazovania. Tento progresívny prístup by napokon postupne zvyšoval náklady pre vykazujúce podniky vzhľadom na to, že primerané uistenie je nákladnejšie než obmedzené uistenie.

(54) Štatutárni audítori alebo audítorské spoločnosti už overujú účtovnú závierku a správu o hospodárení. Uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti štatutárnych audítorov alebo audítorských spoločností by pomohlo zabezpečiť prepojenie a konzistentnosť finančných informácií a informácií o udržateľnosti, čo je pre používateľov informácií o udržateľnosti osobitne dôležité. Existuje však riziko ďalšej koncentrácie audítorského trhu, čo by mohlo ohroziť nezávislosť audítorov a zvýšiť poplatky za audit alebo uistenie. Preto je žiaduce ponúknuť podnikom širší výber nezávislých poskytovateľov uisťovacích služieb na zabezpečenie udržateľného

vykazovania. Členské štáty by preto mali mať možnosť akreditovať nezávislých poskytovateľov uisťovacích služieb v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008[66], aby poskytli stanovisko k vykazovaniu informácií o udržateľnosti, ktoré by sa malo uverejniť spolu so správou o hospodárení. Členské štáty by mali stanoviť požiadavky, ktorými sa zabezpečia konzistentné výsledky pri uistení v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, ktoré vykonávajú rôzni poskytovatelia uisťovacích služieb. Na všetkých nezávislých poskytovateľov uisťovacích služieb by sa preto mali vzťahovať požiadavky, ktoré sú v súlade s požiadavkami stanovenými v smernici 2006/43/ES, pokiaľ ide o uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti. Tým sa zaručia aj rovnaké podmienky pre všetky osoby a spoločnosti, ktorým členské štáty umožnia poskytovať stanovisko k uisteniu v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, vrátane štatutárnych audítorov. Ak si podnik vyžiada stanovisko k svojmu vykazovaniu informácií o udržateľnosti od akreditovaného nezávislého poskytovateľa uisťovacích služieb, ktorý nie je štatutárnym audítorom, nemal by navyše požadovať toto stanovisko aj od štatutárneho audítora.

(55) Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES[67] sa stanovujú pravidlá týkajúce sa štatutárneho auditu ročných a konsolidovaných účtovných závierok. Treba zabezpečiť, aby sa na audit účtovných závierok a uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti štatutárnym audítorom uplatňovali jednotné pravidlá. Smernica 2006/43/ES by sa mala uplatňovať, ak štatutárny audítor alebo audítorská spoločnosť vykonávajúca štatutárny audit účtovnej závierky poskytuje stanovisko k vykazovaniu informácií o udržateľnosti.

(56) Pravidlami schvaľovania a uznávania štatutárnych audítorov a audítorských spoločností by sa malo zabezpečiť, aby štatutárni audítori mali potrebnú úroveň teoretických znalostí o predmetoch relevantných pre uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti a pre schopnosť uplatňovať tieto znalosti v praxi. Štatutárni audítori, ktorí už boli schválení alebo uznaní členským štátom, by však mali mať aj naďalej možnosť vykonávať štatutárne audity a mali by mať možnosť vykonávať zákazky na uisťovacie služby týkajúce sa vykazovania informácií o udržateľnosti. Členské štáty by však mali zabezpečiť, aby už schválení štatutárni audítori získali potrebné znalosti v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti a uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti prostredníctvom ďalšieho odborného vzdelávania.

(57) Malo by sa zabezpečiť, aby požiadavky ukladané audítorom, pokiaľ ide o ich prácu na štatutárnom audite a uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, boli konzistentné. Malo by sa preto stanoviť, že ak štatutárny audítor alebo audítorská spoločnosť vykonávajúca štatutárny audit účtovnej závierky vydá stanovisko k vykazovaniu informácií o udržateľnosti, kľúčoví audítorskí partneri sa aktívne podieľajú na vykonávaní uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti. Pri vykonávaní uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti by sa od štatutárnych audítorov malo vyžadovať, aby venovali dostatok času zákazke a pridelili

---

66 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 z 9. júla 2008, ktorým sa stanovujú požiadavky akreditácie a dohľadu nad trhom v súvislosti s uvádzaním výrobkov na trh a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 339/93 (Ú. v. EÚ L 218, 13.8.2008, s. 30).

67 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES zo 17. mája 2006 o štatutárnom audite ročných účtovných závierok a konsolidovaných účtovných závierok, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS a ktorou sa zrušuje smernica Rady 84/253/EHS (Ú. v. ES L 157, 9.6.2006, s. 87).

jej dostatočné zdroje, ktoré im umožnia riadne vykonávať ich povinnosti. A napokon možno konštatovať, že v zázname o klientovi by sa mali uviesť poplatky účtované za uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti a audítorský spis by mal obsahovať informácie týkajúce sa uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.

(58) V článku 25 smernice 2006/43/ES sa od členských štátov vyžaduje, aby zaviedli primerané predpisy s cieľom zabrániť tomu, aby poplatky za štatutárny audit boli ovplyvňované alebo určované poskytovaním dodatočných služieb auditovanému subjektu alebo aby boli založené na akejkoľvek forme podmienenosti. V článkoch 21 až 24 uvedenej smernice sa takisto vyžaduje, aby členské štáty zabezpečili, aby štatutárni audítori vykonávajúci štatutárne audity dodržiavali pravidlá týkajúce sa profesijnej etiky, nezávislosti, objektívnosti, dôvernosti informácií a služobného tajomstva. Z dôvodu ucelenosti je vhodné, aby sa tieto predpisy rozšírili aj na prácu, ktorú vykonávajú štatutárni audítori v súvislosti so uistením v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.

(59) V záujme zabezpečenia jednotných postupov uistenia a vysokej kvality uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti v celej Únii by Komisia mala byť splnomocnená prijímať štandardy pre uisťovacie služby týkajúce sa informácií o udržateľnosti prostredníctvom delegovaných aktov. Členské štáty by mali uplatňovať vnútroštátne štandardy pre uisťovacie služby, postupy alebo požiadavky, kým Komisia neprijme štandard pre uisťovacie služby upravujúci rovnakú oblasť. V týchto štandardoch pre uisťovacie služby by sa mali stanoviť postupy, ktoré audítor musí vykonávať s cieľom vyvodiť závery o uistení v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.

(60) V článku 27 smernice 2006/43/ES sa stanovujú pravidlá štatutárneho auditu skupiny podnikov. Ak štatutárny audítor vykonáva štatutárny audit, tieto pravidlá by sa mali rozšíriť na uistenie vykazovania informácií o udržateľnosti.

(61) V článku 28 smernice 2006/43/ES sa vyžaduje, aby štatutárni audítori alebo audítorské spoločnosti predložili výsledky svojho štatutárneho auditu v audítorskej správe. Táto požiadavka by sa mala rozšíriť na uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, aby sa zabezpečilo, že výsledky uistenia vykazovania informácií v oblasti udržateľnosti sa uvedú v tej istej audítorskej správe.

(62) V článku 29 smernice 2006/43/ES sa od členských štátov vyžaduje, aby zaviedli systém previerky zabezpečenia kvality štatutárnych audítorov a audítorských spoločností. V záujme zabezpečenia, aby sa previerky zabezpečenia kvality uskutočňovali s ohľadom na uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti a aby osoby, ktoré vykonávajú previerky zabezpečenia kvality, mali primerané odborné vzdelanie a príslušné skúsenosti v oblasti uistenia vykazovania informácií o udržateľnosti a vykazovania informácií o udržateľnosti, by sa táto požiadavka na vytvorenie systému previerky zabezpečenia kvality mala rozšíriť na uistenie o vykazovaní informácií o udržateľnosti.

(63) V kapitole VII smernice 2006/43/ES sa od členských štátov vyžaduje, aby pre štatutárnych audítorov a audítorské spoločnosti vykonávajúce štatutárne audity zaviedli režim prešetrovaní a sankcií. V kapitole VIII uvedenej smernice sa od členských štátov vyžaduje, aby vytvorili účinný systém verejného dohľadu a zabezpečili, aby regulačné opatrenia pre systémy verejného dohľadu umožňovali efektívnu spoluprácu medzi aktivitami dohľadu členských štátov na úrovni Únie. Tieto požiadavky by sa mali rozšíriť na štatutárnych audítorov a audítorské spoločnosti,

ktoré vykonávajú zákazky na uisťovacie služby týkajúce sa vykazovania informácií o udržateľnosti, s cieľom zabezpečiť konzistentnosť rámcov pre prešetrovania, sankcie a dohľad zriadených pre audítorskú prácu v štatutárnom audite a uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.

(64) Články 37 a 38 smernice 2006/43/ES obsahujú pravidlá vymenúvania a odvolávania štatutárnych audítorov a audítorských spoločností vykonávajúcich štatutárne audity. Tieto pravidlá by sa mali rozšíriť na uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, aby sa zabezpečila konzistentnosť pravidiel ukladaných audítorom, pokiaľ ide o ich prácu na štatutárnom audite a uistenie o vykazovaní informácií o udržateľnosti.

(65) V článku 39 smernice 2006/43/ES sa od členských štátov vyžaduje, aby zabezpečili, že každý subjekt verejného záujmu má výbor pre audit, a konkretizujú sa jeho úlohy v súvislosti so štatutárnym auditom. Tomuto výboru pre audit by sa mali prideliť určité úlohy, pokiaľ ide o uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti. Tieto úlohy by mali zahŕňať povinnosť informovať správny alebo dozorný orgán auditovaného subjektu o výsledku uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti a poskytnúť vysvetlenie, ako výbor pre audit prispel k integrite vykazovania informácií o udržateľnosti a akú mal výbor pre audit v uvedenom procese úlohu.

(66) Článok 45 smernice 2006/43/ES obsahuje požiadavky na registráciu audítorov a audítorských subjektov z tretích krajín a dohľad nad nimi. V záujme zabezpečenia toho, aby existoval konzistentný rámec pre prácu audítorov v štatutárnom audite aj v uistení v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, treba rozšíriť tieto požiadavky na uistenie o vykazovaní informácií o udržateľnosti.

(67) Na štatutárnych audítorov a audítorské spoločnosti vykonávajúce štatutárne audity subjektov verejného záujmu sa vzťahuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 537/2014[68]. V záujme zabezpečenia nezávislosti štatutárneho audítora sa v článku 5 uvedeného nariadenia zakazuje poskytovanie určitých neaudítorských služieb v určitých časových obdobiach. Táto nezávislosť by sa mala zabezpečiť aj pri práci štatutárnych audítorov a audítorských spoločností vykonávajúcich štatutárne audity subjektov verejného záujmu v oblasti uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti. Konzultačné služby pri príprave vykazovania informácií o udržateľnosti by sa preto mali zahrnúť do zoznamu zakázaných neaudítorských služieb.

(68) V článku 14 nariadenia (EÚ) č. 537/2014 sa vyžaduje, aby štatutárni audítori a audítorské spoločnosti každoročne informovali svoj príslušný orgán o vygenerovaných tržbách za služby štatutárnych auditov a neaudítorských subjektov verejného záujmu. Od audítorov a audítorských spoločností by sa malo vyžadovať, aby špecifikovali, ktoré tržby spomedzi tržieb za neaudítorské služby pochádzajú z uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.

(69) Podľa článku 51 smernice 2013/34/EÚ presadzujú členské štáty podnikové vykazovanie podnikmi, ktorých cenné papiere nie sú kótované na regulovaných trhoch. Druhy sankcií však nie sú bližšie určené, čo znamená, že sankčné režimy sa

[68] Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 537/2014 zo 16. apríla 2014 o osobitných požiadavkách týkajúcich sa štatutárneho auditu subjektov verejného záujmu a zrušení rozhodnutia Komisie 2005/909/ES (Ú. v. EÚ L 158, 27.5.2014, s. 77).

môžu v jednotlivých členských štátoch značne líšiť, čím sa oslabuje jednotný trh. V záujme zlepšenia vykazovania informácií o udržateľnosti na vnútornom trhu a prispenia k prechodu na plne udržateľný a inkluzívny hospodársky a finančný systém, v ktorom sa prínosy rastu vo všeobecnosti zdieľajú v súlade s Európskou zelenou dohodou, by členské štáty mali stanoviť určité sankcie a správne opatrenia v prípade porušenia požiadaviek na vykazovanie informácií o udržateľnosti. Sankčný režim stanovený v smernici 2013/34/EÚ by sa preto mal zodpovedajúcim spôsobom posilniť, pričom členské štáty majú stanoviť primerané sankcie a správne opatrenia.

(70) V článku 24 smernice 2004/109/ES sa vnútroštátnym orgánom dohľadu zveruje úloha presadzovať dodržiavanie požiadaviek na podnikové vykazovanie zo strany podnikov s cennými papiermi kótovanými na regulovaných trhoch. V článku 4 uvedenej smernice sa špecifikuje obsah ročných finančných správ, chýba v ňom však výslovný odkaz na články 19a a 29a smernice 2013/34/EÚ, ktoré si vyžadujú zostavenie (konsolidovaného) nefinančného výkazu. Z toho vyplýva, že vnútroštátne príslušné orgány niektorých členských štátov nemajú žiadny právny mandát na dohľad nad týmito nefinančnými výkazmi, najmä ak sú tieto výkazy uverejnené v samostatnej správe mimo ročnej finančnej správy, čo môžu členské štáty v súčasnosti povoliť. Preto treba do článku 4 ods. 5 smernice 2004/109/ES vložiť odkaz na vykazovanie informácií o udržateľnosti. Takisto treba vyžadovať, aby zodpovedné osoby u emitenta v ročnej finančnej správe potvrdili, že podľa ich najlepšieho vedomia sa správa o hospodárení vypracúva v súlade so štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti. Európsky orgán pre cenné papiere a trhy by mal okrem toho vzhľadom na nový charakter týchto požiadaviek na vykazovanie informácií vydať usmernenia pre príslušné vnútroštátne orgány s cieľom podporiť konvergentný dohľad nad vykazovaním informácií o udržateľnosti emitentmi, na ktorých sa vzťahuje smernica 2004/109/ES.

(71) Členské štáty sa vyzývajú, aby posúdili vplyv svojho transpozičného opatrenia na MSP s cieľom zabezpečiť, že nebudú neprimerane zasiahnuté, pričom osobitná pozornosť by sa mala venovať mikropodnikom a administratívnemu zaťaženiu, a aby výsledky týchto posúdení uverejnili. Členské štáty by mali zvážiť zavedenie opatrení na podporu MSP pri uplatňovaní dobrovoľných zjednodušených štandardov vykazovania.

(72) Smernica 2013/34/EÚ, smernica 2004/109/ES, smernica 2006/43/ES a nariadenie (EÚ) č. 537/2014 by sa preto mali zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Zmeny smernice 2013/34/EÚ

Smernica 2013/34/EÚ sa mení takto:

1. V článku 1 sa dopĺňa tento odsek 3:

„3. Koordinačné opatrenia stanovené článkami 19a, 19d, 29a, 30 a 33, článkom 34 ods. 1 druhým pododsekom písm. aa), článkom 34 ods. 2 a 3 a článkom 51 tejto smernice sa vzťahujú aj na zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia členských štátov týkajúce sa nasledujúcich podnikov bez ohľadu na ich právnu formu:

a) poisťovne v zmysle článku 2 ods. 1 smernice Rady 91/674/EHS*[1];

b) úverové inštitúcie v zmysle článku 4 ods. 1 bode 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013*[2].

Členské štáty sa môžu rozhodnúť neuplatňovať koordinačné opatrenia uvedené v prvom pododseku na podniky uvedené v článku 2 ods. 5 bodoch 2 až 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ*[3].

---

*[1] Smernica Rady 91/674/EHS z 19. decembra 1991 o ročných účtovných závierkach a konsolidovaných účtovných závierkach poisťovní (Ú. v. ES L 374, 31.12.1991, s. 7).

*[2] Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 1).

*[3] Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 338).“

2. V článku 2 sa dopĺňajú body 17 až 20:

„17. „aspekty udržateľnosti“ sú faktory udržateľnosti v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 24 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/2088*[4] a riadiace faktory;

18. „vykazovanie informácií o udržateľnosti“ je vykazovanie informácií súvisiacich s aspektmi udržateľnosti v súlade s článkami 19a, 19d a 29a tejto smernice;

19. „nehmotný majetok“ sú nefyzické zdroje, ktoré prispievajú k tvorbe hodnoty podniku;

20. „nezávislý poskytovateľ uisťovacích služieb“ je orgán posudzovania zhody akreditovaný v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008*[5] na špecifickú činnosť posudzovania zhody uvedenú v článku 34 ods. 1 druhom pododseku písm. aa) tejto smernice.

---

*[4] Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/2088 z 27. novembra 2019 o zverejňovaní informácií o udržateľnosti v sektore finančných služieb (Ú. v. EÚ L 317, 9.12.2019, s. 1).

*[5] Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 z 9. júla 2008, ktorým sa stanovujú požiadavky akreditácie a dohľadu nad trhom v súvislosti s uvádzaním výrobkov na trh a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 339/93 (Ú. v. EÚ L 218, 13.8.2008, s. 30).“

3. Článok 19a sa nahrádza takto:

„Článok 19a

Vykazovanie informácií o udržateľnosti

1. Veľké podniky a od 1. januára 2026 aj malé a stredné veľké podniky, ktoré sú podnikmi uvedenými v článku 2 ods. 1 písm. a), musia do správy o hospodárení zahrnúť informácie potrebné na pochopenie vplyvu podniku na aspekty udržateľnosti a informácie potrebné na pochopenie toho, ako otázky udržateľnosti ovplyvňujú rozvoj, výkonnosť a postavenie podniku.

2. Informácie uvedené v odseku 1 obsahujú najmä:

a) stručný opis obchodného modelu a obchodnej stratégie podniku vrátane:

i) odolnosti obchodného modelu a obchodnej stratégie podniku voči rizikám súvisiacim s aspektmi udržateľnosti;

ii) príležitostí pre podnik súvisiacich s aspektmi udržateľnosti;

iii) plánov podniku na zabezpečenie toho, aby jeho obchodný model a obchodná stratégia boli zlučiteľné s prechodom na udržateľné hospodárstvo a s obmedzovaním globálneho otepľovania na 1,5 °C v súlade s Parížskou dohodou;

iv) toho, ako obchodný model a obchodná stratégia podniku zohľadňujú záujmy zainteresovaných strán podniku a vplyv podniku na aspekty udržateľnosti;

v) toho, ako sa stratégia podniku realizovala so zreteľom na aspekty udržateľnosti;

b) opis cieľov súvisiacich s aspektmi udržateľnosti stanovenými podnikom a opis pokroku, ktorý podnik pri dosahovaní týchto cieľov dosiahol;

c) opis úlohy správnych, riadiacich a dozorných orgánov, pokiaľ ide o aspekty udržateľnosti;

d) opis politík podniku vo vzťahu k aspekty udržateľnosti;

e) opis:

i) postupov použitých v súlade so zásadou náležitej starostlivosti vykonávaných so zreteľom na aspekty udržateľnosti;

ii) hlavných skutočných alebo potenciálnych negatívnych vplyvov spojených s hodnotovým reťazcom podniku vrátane jeho vlastných operácií, produktov a služieb, jeho obchodných vzťahov a dodávateľského reťazca;

iii) každého prijatého opatrenia a výsledku takýchto opatrení v záujme prevencie, zmiernenia alebo nápravy skutočných alebo potenciálnych negatívnych vplyvov;

f) opis hlavných rizík pre podnik súvisiacich s aspektmi udržateľnosti vrátane hlavných závislostí podniku od takýchto otázok a spôsobu, akým podnik tieto riziká riadi;

g) ukazovatele týkajúce sa zverejňovania informácií uvedených v písmenách a) až f).

Podniky zverejňujú aj informácie o nehmotnom majetku vrátane informácií o intelektuálnom, ľudskom a sociálnom kapitáli a vzťahovom kapitále.

Podniky vykazujú informácie o postupe, ktorý vykonali s cieľom identifikovať informácie, ktoré zahrnuli do správy o hospodárení v súlade s odsekom 1, a v tomto procese zohľadňujú krátkodobé, strednodobé a dlhodobé časové hľadisko.

3. Informácie uvedené v odsekoch 1 a 2 obsahujú výhľadové aj retrospektívne, kvalitatívne aj kvantitatívne informácie.

Informácie uvedené v odsekoch 1 a 2 obsahujú v prípade potreby informácie o hodnotovom reťazci podniku vrátane vlastných operácií, produktov a služieb, jeho obchodných vzťahov a dodávateľského reťazca.

Informácie uvedené v odsekoch 1 a 2 obsahujú v prípade potreby aj odkazy na iné informácie uvedené v správe o hospodárení v súlade s článkom 19 a sumy vykázané v ročnej účtovnej závierke a dodatočné vysvetlenia k nim.

Členské štáty môžu povoliť, aby sa vo výnimočných prípadoch vypustili informácie o neukončených veciach alebo veciach, o ktorých sa rokuje, keď – v riadne odôvodnenom stanovisku členov správnych, riadiacich a dozorných orgánov, ktorí konajú v rámci právomocí na základe vnútroštátnych právnych predpisov a ktorí majú za uvedené stanovisko kolektívnu zodpovednosť – by zverejnenie takýchto informácií mohlo vážne poškodiť obchodnú pozíciu podniku, za predpokladu, že takéto vypustenie nebráni správnemu a vyváženému pochopeniu vývoja, výkonnosti, pozície a vplyvu činnosti podniku.

4. Podniky vykazujú informácie uvedené v odsekoch 1 až 3 v súlade so štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti uvedenými v článku 19b.

5. Odchylne od článku 19a ods. 1 až 4 môžu malé a stredne veľké podniky uvedené v článku 2 bode 1 písm. a) predkladať správy v súlade so štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti pre malé a stredne veľké podniky uvedené v článku 19c.

6. Podniky, ktoré dodržiavajú požiadavky stanovené v odsekoch 1 až 4, sa považujú za podniky, ktoré dodržiavajú požiadavku stanovenú v článku 19 ods. 1 treťom pododseku.

7. Podnik, ktorý je dcérskym podnikom, je oslobodený od povinností stanovených v odsekoch 1 až 4, ak uvedený podnik a jeho dcérske podniky sú zahrnuté do konsolidovanej správy o hospodárení materského podniku, ktorá bola vypracovaná v súlade s článkami 29 a 29a. Podnik, ktorý je dcérskym podnikom materského podniku usadeného v tretej krajine, je oslobodený od povinností stanovených v odsekoch 1 až 4, ak uvedený podnik a jeho dcérske podniky sú zahrnuté do konsolidovanej správy o hospodárení uvedeného materského podniku a ak je konsolidovaná správa o hospodárení vypracovaná spôsobom, ktorý sa môže považovať za rovnocenný, v súlade s príslušnými vykonávacími opatreniami prijatými podľa článku 23 ods. 4 písm. i) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/109/ES*[6], so spôsobom požadovaným štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti uvedenými v tomto článku 19 písm. b) tejto smernice.

Konsolidovaná správa o hospodárení materského podniku uvedená v pododseku 1 sa uverejňuje v súlade s článkom 30 spôsobom stanoveným právnymi predpismi členského štátu, ktorým sa riadi podnik oslobodený od povinností stanovených v odsekoch 1 až 4.

Členský štát, ktorým sa riadi podnik oslobodený od povinností stanovených v odsekoch 1 až 4, môže požadovať, aby sa konsolidovaná správa o hospodárení uvedená v prvom pododseku tohto odseku uverejnila v úradnom jazyku členského štátu alebo v jazyku bežne používanom vo sfére medzinárodných financií a aby bol overený akýkoľvek potrebný preklad do týchto jazykov.

Správa o hospodárení podniku, ktorý je oslobodený od povinností stanovených v odsekoch 1 až 4, musí obsahovať všetky tieto informácie:

a) názov a sídlo materského podniku, ktorý vykazuje informácie na úrovni skupiny v súlade s článkami 29 a 29a, alebo spôsobom, ktorý sa môže považovať za rovnocenný, v súlade s vykonávacími opatreniami prijatými podľa článku 23 ods. 4 písm. i) smernice 2004/109/ES, so spôsobom požadovaným štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti uvedených v článku 19b;

b) skutočnosť, že podnik je oslobodený od povinností stanovených v odsekoch 1 až 4 tohto článku.

---

*[6] Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/109/ES z 15. decembra 2004 o harmonizácii požiadaviek na transparentnosť v súvislosti s informáciami o emitentoch, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2001/34/ES (Ú. v. EÚ L 390, 31.12.2004, s. 38).“

4. Vkladajú sa tieto články 19b, 19c a 19d:

„Článok 19b

Štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti

1. Komisia prijme v súlade s článkom 49 delegované akty, v ktorých stanoví štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti. V týchto štandardoch vykazovania informácií o udržateľnosti sa bližšie určia informácie, ktoré majú podniky vykazovať v súlade s článkami 19a a 29a, a prípadne sa bližšie určí štruktúra vykazovania týchto informácií. Konkrétne:

a) Komisia do 31. októbra 2022 prijme delegované akty, v ktorých sa bližšie určia informácie, ktoré majú podniky vykazovať v súlade s článkom 19a ods. 1 a 2, a prinajmenšom sa bližšie určia informácie, ktoré zodpovedajú potrebám účastníkov finančného trhu, na ktorých sa vzťahujú povinnosti zverejňovania stanovené v nariadení (EÚ) 2019/2088.

b) Komisia do 31. októbra 2023 prijme delegované akty, v ktorých sa bližšie určia:

i) doplňujúce informácie, ktoré podniky v prípade potreby vykazujú, pokiaľ ide o aspekty udržateľnosti a oblasti vykazovania uvedené v článku 19a ods. 2;

ii) informácie, ktoré podniky vykazujú a ktoré sú špecifické pre odvetvie, v ktorom pôsobia.

Komisia preskúmava každý delegovaný akt prijatý podľa tohto článku najmenej každé tri roky po dátume začatia jeho uplatňovania, pričom zohľadňuje technické poradenstvo Európskej poradnej skupiny pre finančné výkazníctvo (EFRAG), a v prípade potreby takéto delegované akty mení s cieľom zohľadniť príslušný vývoj vrátane vývoja v oblasti medzinárodných štandardov.

2. V štandardoch vykazovania informácií o udržateľnosti uvedených v odseku 1 sa vyžaduje, aby vykazované informácie boli zrozumiteľné, relevantné, reprezentatívne, overiteľné, porovnateľné a pravdivo podané.

V štandardoch vykazovania informácií o udržateľnosti sa s ohľadom na predmet daného štandardu:

a) bližšie určujú informácie, ktoré majú podniky zverejňovať o environmentálnych faktoroch, vrátane informácií o:

i) zmierňovaní zmeny klímy;

ii) adaptácii na zmenu klímy;

iii) vodných a morských zdrojoch;

iv) využívaní zdrojov a obehovom hospodárstve;

v) znečisťovaní;

vi) biodiverzite a ekosystémoch;

b) bližšie určujú informácie, ktoré majú podniky zverejňovať o sociálnych faktoroch, vrátane informácií o:

i) rovnakých príležitostiach pre všetkých vrátane rodovej rovnosti a rovnakej odmeny za rovnakú prácu, odbornej prípravy a rozvoja zručností, ako aj zamestnanosti a začlenenia ľudí so zdravotným postihnutím;

ii) pracovných podmienkach vrátane bezpečného a adaptabilného zamestnania, miezd, sociálneho dialógu, kolektívneho vyjednávania a zapojenia pracovníkov, rovnováhy medzi pracovným a súkromným životom a zdravého, bezpečného a vhodného pracovného prostredia;

iii) dodržiavaní ľudských práv, základných slobôd, demokratických zásad a noriem stanovených v Medzinárodnej listine ľudských práv a iných základných dohovorov OSN v oblasti ľudských práv, Deklarácii Medzinárodnej organizácie práce (MOP) o základných zásadách a právach pri práci a základných dohovoroch MOP, ako aj v Charte základných práv Európskej únie.

c) bližšie určujú informácie, ktoré majú podniky zverejňovať o faktoroch správy, vrátane informácií o:

i) úlohe správnych, riadiacich a dozorných orgánov podniku, a to aj pokiaľ ide o aspekty udržateľnosti, a o ich zložení;

ii) podnikateľskej etike a podnikovej kultúre vrátane boja proti korupcii a úplatkárstvu;

iii) politických záväzkoch podniku vrátane jeho lobistických činností;

iv) riadení a kvalite vzťahov s obchodnými partnermi vrátane platobných postupov;

v) systémoch vnútornej kontroly a riadenia rizík podniku, a to aj vo vzťahu k procesu vykazovania.

3. Komisia pri prijímaní delegovaných aktov podľa odseku 1 zohľadňuje:

a) prácu globálnych normotvorných iniciatív týkajúcu sa vykazovania informácií o udržateľnosti, ako aj existujúce štandardy a rámce v oblasti účtovania prírodného kapitálu, zodpovedného obchodného správania, sociálnej zodpovednosti podnikov a udržateľného rozvoja;

b) informácie, ktoré účastníci finančného trhu potrebujú na to, aby si plnili povinnosti zverejňovania stanovené v nariadení (EÚ) 2019/2088 a delegovaných aktoch prijatých podľa uvedeného nariadenia;

c) kritériá stanovené v delegovaných aktoch prijatých podľa nariadenia (EÚ) 2020/852*[7];

d) požiadavky na zverejňovanie, ktoré sa uplatňujú na správcov referenčných hodnôt vo vyhlásení o referenčnej hodnote a pri metodike referenčnej hodnoty,

ako aj minimálne normy pre vytváranie referenčných hodnôt EÚ pre investície do transformácie hospodárstva a referenčné hodnoty EÚ pre investície v súlade s Parížskou dohodou podľa delegovaných nariadení Komisie (EÚ) 2020/1816*[8], (EÚ) 2020/1817*[9] a (EÚ) 2020/1818*[10];

e) zverejnenia informácií stanovené vo vykonávacích aktoch prijatých podľa článku 434a nariadenia (EÚ) č. 575/2013*[11];

f) odporúčanie Komisie 2013/179/EÚ*[12];

g) smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES*[13];

h) nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009*[14].

---

*[7] Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/852 z 18. júna 2020 o vytvorení rámca na uľahčenie udržateľných investícií a o zmene nariadenia (EÚ) 2019/2088 (Ú. v. EÚ L 198, 22.6.2020, s. 13).

*[8] Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2020/1816 zo 17. júla 2020, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1011, pokiaľ ide o vysvetlenie vo vyhlásení o referenčnej hodnote týkajúce sa toho, ako sa environmentálne, sociálne a správne faktory odzrkadľujú v jednotlivých poskytnutých a uverejnených referenčných hodnotách (Ú. v. EÚ L 406, 3.12.2020, s. 1).

*[9] Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2020/1817 zo 17. júla 2020, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1011, pokiaľ ide o minimálny obsah vysvetlenia vo vyhlásení o referenčnej hodnote týkajúceho sa toho, ako sa environmentálne, sociálne a správne faktory odzrkadľujú v metodike referenčnej hodnoty (Ú. v. EÚ L 406, 3.12.2020, s. 12).

*[10] Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2020/1818 zo 17. júla 2020, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1011, pokiaľ ide o minimálne normy pre referenčné hodnoty EÚ pre investície do transformácie hospodárstva v súvislosti so zmenou klímy a referenčné hodnoty EÚ pre investície v súlade s Parížskou dohodou (Ú. v. EÚ L 406, 3.12.2020, s. 17).

*[11] Vykonávacie nariadenie Komisie, ktorým sa stanovujú vykonávacie technické predpisy, pokiaľ ide o zverejňovanie informácií uvedených v ôsmej časti hlavách II a III nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 inštitúciami [C(2021) 1595].

*[12] Odporúčanie Komisie 2013/179/EÚ z 9. apríla 2013 týkajúce sa používania metód na meranie a oznamovanie environmentálneho správania výrobkov a organizácií počas ich životného cyklu (Ú. v. EÚ L 124, 4.5.2013, s. 1).

*[13] Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES z 13. októbra 2003 o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Spoločenstve, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES (Ú. v. EÚ L 275, 25.10.2003, s. 32).

*[14] Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009 z 25. novembra 2009 o dobrovoľnej účasti organizácií v schéme Spoločenstva pre environmentálne manažérstvo a audit (EMAS), ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 761/2001 a rozhodnutia Komisie 2001/681/ES a 2006/193/ES (Ú. v. EÚ L 342, 22.12.2009, s. 1).

Článok 19c

Štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti pre MSP

Komisia prijme v súlade s článkom 49 delegované akty, v ktorých stanoví štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti primerané kapacitám a vlastnostiam malých a stredne veľkých podnikov. V uvedených štandardoch vykazovania informácií o udržateľnosti sa bližšie určí, ktoré informácie uvedené v článkoch 19a a 29a vykazujú malé a stredne veľké podniky uvedené v článku 2 bode 1 písm. a). Zohľadňujú sa pritom kritériá uvedené v článku 19b ods. 2 a 3. Okrem toho sa v nich v relevantných prípadoch bližšie určí štruktúra, v ktorej sa uvedené informácie vykazujú.

Komisia prijme uvedené delegované akty najneskôr do 31. októbra 2023.

Článok 19d

Jednotný elektronický formát vykazovania

1. Podniky, na ktoré sa vzťahuje článok 19a, zostavujú účtovné závierky a správu o hospodárení v jednotnom elektronickom formáte vykazovania v súlade s článkom 3 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2019/815*[15] a označujú svoje vykazovanie informácií o udržateľnosti vrátane zverejnení stanovených v článku 8 nariadenia (EÚ) 2020/852 v súlade s uvedeným delegovaným nariadením.

2. Podniky, na ktoré sa vzťahuje článok 29a, zostavujú konsolidované účtovné závierky a správu o hospodárení v jednotnom elektronickom formáte vykazovania v súlade s článkom 3 delegovaného nariadenia (EÚ) 2019/815 a označujú vykazovanie informácií o udržateľnosti vrátane zverejnení stanovených v článku 8 nariadenia (EÚ) 2020/852.

---

*[15] Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2019/815 zo 17. decembra 2018, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2004/109/ES, pokiaľ ide o regulačné technické predpisy o špecifikácii jednotného elektronického formátu vykazovania (Ú. v. EÚ L 143, 29.5.2019, s. 1).“

5. Článok 20 ods. 1 sa mení takto:

a) Písmeno g) sa nahrádza takto:

„g) opis politiky rozmanitosti, ktorú podnik uplatňuje vo vzťahu k svojim správnym, riadiacim a dozorným orgánom, pokiaľ ide o rodový aspekt a iné aspekty, ako napríklad vek alebo vzdelanie a profesionálne skúsenosti, ciele uvedenej politiky rozmanitosti, spôsob jej vykonávania a výsledky vo vykazovanom období. Ak sa takáto politika neuplatňuje, výkaz obsahuje vysvetlenie, prečo je to tak.“;

b) Dopĺňa sa tento pododsek:

„Podniky, na ktoré sa vzťahuje článok 19a, môžu spĺňať povinnosť stanovenú v tomto článku prvom pododseku písm. c), f) a g), ak zahrnú informácie vyžadované podľa uvedených písmen ako súčasť svojho vykazovania informácií o udržateľnosti.“

6. Článok 23 sa mení takto:

a) V odseku 4 sa písmeno b) nahrádza takto:

„b) konsolidovanú účtovnú závierku uvedenú v písmene a) a konsolidovanú správu o hospodárení väčšej skupiny podnikov zostavuje materský podnik tejto skupiny podnikov v súlade s právom členského štátu, ktoré sa vzťahuje na uvedený materský podnik, a to v súlade s touto smernicou, s výnimkou požiadaviek stanovených v článku 29a, alebo v súlade s medzinárodnými účtovnými štandardmi prijatými v súlade s nariadením (ES) č. 1606/2002;“;

b) V odseku 8 sa písmeno b) bod i) nahrádza takto:

„i) v súlade s touto smernicou, s výnimkou požiadaviek stanovených v článku 29a;“;

c) V odseku 8 sa písmeno b) bod iii) nahrádza takto:

„iii) spôsobom rovnocenným s konsolidovanými účtovnými závierkami a konsolidovanými správami o hospodárení zostavenými v súlade s touto smernicou, s výnimkou požiadaviek stanovených v článku 29a; alebo“.

7. Článok 29a sa nahrádza takto:

„Článok 29a

Konsolidované vykazovanie informácií o udržateľnosti

1. Materské podniky veľkej skupiny zahŕňajú do konsolidovanej správy o hospodárení informácie potrebné na pochopenie vplyvov skupiny na aspekty udržateľnosti, ako aj informácie potrebné na pochopenie toho, ako aspekty udržateľnosti vplývajú na vývoj, výkonnosť a pozíciu skupiny.

2. Informácie uvedené v odseku 1 zahŕňajú najmä:

a) stručný opis obchodného modelu a stratégie skupiny vrátane:

i) odolnosti obchodného modelu a stratégie skupiny voči rizikám súvisiacim s aspektmi udržateľnosti;

ii) príležitostí pre skupinu v súvislosti s aspektmi udržateľnosti;

iii) plánov skupiny s cieľom zabezpečiť, aby boli obchodný model a stratégia skupiny zlučiteľné s prechodom na udržateľné hospodárstvo a s obmedzením globálneho otepľovania na 1,5 °C v súlade s Parížskou dohodou;

iv) toho, ako sa v rámci obchodného modelu a stratégie skupiny zohľadňujú záujmy zainteresovaných strán a vplyvy skupiny na aspekty udržateľnosti;

v) toho, ako sa stratégia skupiny vykonáva, pokiaľ ide o aspekty udržateľnosti;

b) opis cieľov, ktoré skupina stanovila v súvislosti s aspektmi udržateľnosti, ako aj pokroku, ktorý podnik dosiahol pri ich plnení;

c) opis úlohy správnych, riadiacich a dozorných orgánov, pokiaľ ide o aspekty udržateľnosti;

d) opis politík skupiny, pokiaľ ide o aspekty udržateľnosti;

e) opis:

i) postupu náležitej starostlivosti uplatneného v súvislosti s aspektmi udržateľnosti;

ii) hlavných skutočných alebo potenciálnych nepriaznivých vplyvov súvisiacich s hodnotovým reťazcom skupiny vrátane jej vlastných činností, produktov a služieb, obchodných vzťahov a dodávateľského reťazca;

iii) všetkých opatrení prijatých s cieľom predchádzať skutočným alebo potenciálnym nepriaznivým vplyvom, zmierňovať ich alebo ich napravať, ako aj opis výsledku takýchto opatrení;

f) opis hlavných rizík ohrozujúcich skupinu, ktoré súvisia s aspektmi udržateľnosti, vrátane hlavných závislostí skupiny od takýchto faktorov, ako aj toho, ako skupina tieto riziká riadi;

g) ukazovatele relevantné pre zverejňovanie informácií uvedených v písmenách a) až f).

Materské podniky vykazujú aj informácie o nehmotnom majetku vrátane informácií o intelektuálnom, ľudskom a sociálnom a vzťahovom kapitáli.

Materské podniky opisujú postup uplatnený s cieľom identifikovať informácie, ktoré zahrnuli do konsolidovanej správy o hospodárení v súlade s týmto článkom.

3. Informácie uvedené v odsekoch 1 a 2 zahŕňajú výhľadové informácie a informácie o výkonnosti v minulosti, ako aj kvalitatívne a kvantitatívne informácie. V rámci týchto informácií sa v prípade potreby zohľadňuje krátkodobý, strednodobý a dlhodobý horizont.

Informácie uvedené v odsekoch 1 a 2 zahŕňajú informácie o hodnotovom reťazci skupiny vrátane jej vlastných činností, produktov a služieb, obchodných vzťahov a prípadne dodávateľského reťazca.

Informácie uvedené v odsekoch 1 a 2 prípadne zahŕňajú aj odkazy na ostatné informácie zahrnuté do konsolidovanej správy o hospodárení v súlade s článkom 29 tejto smernice a dodatočné vysvetlenia týchto ostatných informácií, ako aj sumy vykázané v konsolidovanej účtovnej závierke.

Členské štáty môžu povoliť, aby sa vo výnimočných prípadoch vypustili informácie o neukončených veciach alebo veciach, o ktorých sa rokuje, ak – v riadne odôvodnenom stanovisku členov správnych, riadiacich a dozorných orgánov, ktorí konajú v rámci právomocí, ktoré sú im priznané na základe vnútroštátnych právnych predpisov, a ktorí majú za uvedené stanovisko kolektívnu zodpovednosť – by zverejnenie takýchto informácií mohlo vážne poškodiť obchodnú pozíciu skupiny, za predpokladu, že takéto vypustenie nebráni správnemu a vyváženému pochopeniu vývoja, výkonnosti, pozície a vplyvu činnosti skupiny.

4. Materské podniky vykazujú informácie uvedené v odsekoch 1 až 3 v súlade so štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti uvedenými v článku 19b.

5. Odchylne od článku 29a ods. 1 až 4 môžu materské podniky, ktoré sú malými a stredne veľkými podnikmi uvedenými v článku 2 bode 1 písm. a), vykazovať informácie v súlade so štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti pre malé a stredné podniky uvedenými v článku 19c.

6. Materský podnik, ktorý spĺňa požiadavky stanovené v odsekoch 1 až 4, sa považuje za podnik, ktorý splnil požiadavky stanovené v článku 19 ods. 1 treťom pododseku, článku 19a a článku 29.

7. Materský podnik, ktorý je aj dcérskym podnikom, je oslobodený od povinností uvedených v odsekoch 1 až 4, ak uvedený oslobodený materský podnik a jeho dcérske podniky sú zahrnuté do konsolidovanej správy o hospodárení iného podniku vypracovanej v súlade s článkom 29 a týmto článkom. Materský podnik, ktorý je dcérskym podnikom materského podniku usadeného v tretej krajine, je takisto oslobodený od povinností stanovených v odsekoch 1 až 4, ak tento podnik a jeho dcérske podniky sú zahrnuté do konsolidovanej správy o hospodárení daného materského podniku a ak sa konsolidovaná správa o hospodárení vypracúva spôsobom, ktorý sa v súlade s príslušnými vykonávacími opatreniami prijatými podľa článku 23 ods. 4 bodu i) smernice 2004/109/ES môže považovať za rovnocenný so spôsobom vyžadovaným v štandardoch vykazovania informácií o udržateľnosti uvedených v článku 19b tejto smernice.

Konsolidovaná správa o hospodárení materského podniku uvedeného v pododseku 1 sa uverejňuje v súlade s článkom 30 spôsobom stanoveným v právnych predpisoch

členského štátu, ktorými sa riadi materský podnik, ktorý je oslobodený od povinností stanovených v odsekoch 1 až 4.

Členský štát, ktorého právnymi predpismi sa riadi materský podnik, ktorý je oslobodený od povinností stanovených v odsekoch 1 až 4, môže vyžadovať, aby sa konsolidovaná správa o hospodárení uvedená v prvom pododseku tohto odseku uverejňovala v úradnom jazyku alebo v jazyku bežne používanom v oblasti medzinárodných financií a aby bol každý potrebný preklad do týchto jazykov úradne overený.

Konsolidovaná správa o hospodárení materského podniku, ktorý je oslobodený od povinností stanovených v odsekoch 1 až 4, zahŕňa všetky tieto informácie:

a) názov a sídlo materského podniku, ktorý vykazuje informácie na úrovni skupiny v súlade s článkom 29 a týmto článkom, alebo spôsobom, ktorý sa v súlade s príslušnými vykonávacími opatreniami prijatými podľa článku 23 ods. 4 bodu i) smernice 2004/109/ES môže považovať za rovnocenný so spôsobom vyžadovaným v štandardoch vykazovania informácií o udržateľnosti prijatých podľa článku 19b;

b) skutočnosť, že podnik je oslobodený od povinností stanovených v odsekoch 1 až 4 tohto článku.“

8. Článok 30 sa mení takto:

a) Odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby podniky v primeranej lehote, ktorá neprekročí 12 mesiacov odo dňa, ku ktorému sa zostavuje účtovná závierka, uverejňovali riadne schválené ročné účtovné závierky a správu o hospodárení vo formáte stanovenom v článku 19d tejto smernice, ak je to uplatniteľné, spolu s názormi a správou predloženými štatutárnym audítorom alebo audítorskou spoločnosťou uvedenými v článku 34 tejto smernice, ako je stanovené v právnych predpisoch každého členského štátu, v súlade s kapitolou 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1132*[16].“

„Ak nezávislý poskytovateľ uisťovacích služieb predloží názor, ako sa uvádza v článku 34 ods. 1 písm. aa), tento názor sa uverejňuje spolu so správami uvedenými v prvom pododseku.

Členské štáty však môžu osloboditˇ podniky od povinnosti uverejňovať správu o hospodárení v prípade, že je možné na požiadanie ľahko získať kópiu celej takejto správy alebo ktorejkoľvek jej časti za cenu, ktorá neprevyšuje jej administratívne náklady.“

„Výnimka stanovená v treťom pododseku sa neuplatňuje na podniky, na ktoré sa vzťahujú články 19a a 29a.“;

---

*[16] Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1132 zo 14. júna 2017 týkajúca sa niektorých aspektov práva obchodných spoločností (Ú. v. EÚ L 169, 30.6.2017, s. 46).

b) Vkladá sa tento odsek 1a:

„1a. Členské štáty zabezpečujú, aby sa správy o hospodárení, ktoré zahŕňajú vykazovanie informácií o udržateľnosti, vypracúvané podnikmi, na ktoré sa vzťahujú články 19a a 29a, bezodkladne po ich uverejnení sprístupňovali

príslušnému úradne určenému mechanizmu uvedenému v článku 21 ods. 2 smernice 2004/109/ES.

Ak sa na podnik, ktorý vypracúva správu o hospodárení, nevzťahuje smernica 2004/109/ES, príslušným úradne určeným mechanizmom je jeden z úradne určených mechanizmov členského štátu, v ktorom má podnik sídlo.“

9. V článku 33 sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Členské štáty zabezpečujú, aby členovia správnych, riadiacich a dozorných orgánov podniku, ktorí konajú v rámci právomocí, ktoré sú im priznané na základe vnútroštátnych právnych predpisov, mali kolektívnu zodpovednosť za zabezpečenie toho, aby sa v súlade s požiadavkami tejto smernice a v uplatniteľných prípadoch v súlade s medzinárodnými účtovnými štandardmi prijatými v súlade s nariadením (ES) č. 1606/2002, delegovaným nariadením 2019/815, štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti uvedenými v článku 19b tejto smernice a požiadavkami článku 19d tejto smernice vypracovali a zverejnili tieto dokumenty:

a) ročná účtovná závierka, správa o hospodárení a vyhlásenie o správe a riadení podniku, ak sa poskytuje samostatne;

b) konsolidovaná účtovná závierka, konsolidovaná správa o hospodárení a konsolidované vyhlásenie o správe a riadení podniku, ak sa poskytuje samostatne.“

10. Článok 34 sa mení takto:

a) V odseku 1 sa druhý pododsek mení takto:

i) Písmeno a) bod ii) sa nahrádza takto:

„ii) či bola správa o hospodárení vypracovaná v súlade s uplatniteľnými právnymi požiadavkami, s výnimkou požiadaviek týkajúcich sa vykazovania informácií o udržateľnosti stanovených v článku 19a;“;

ii) Vkladá sa toto písmeno aa):

„aa) v uplatniteľných prípadoch vyjadria názor na základe zákazky na obmedzené uisťovacie služby, pokiaľ ide o súlad vykazovania informácií o udržateľnosti s požiadavkami tejto smernice vrátane súladu vykazovania informácií o udržateľnosti so štandardmi vykazovania prijatými podľa článku 19b, postup, ktorý podnik uplatnil s cieľom identifikovať informácie vykazované podľa uvedených štandardov vykazovania, a súlad s požiadavkou na označenie vykazovania informácií o udržateľnosti v súlade s článkom 19d, ako aj pokiaľ ide o súlad s požiadavkami na vykazovanie podľa článku 8 nariadenia (EÚ) 2020/852.“;

b) Odsek 3 sa nahrádza takto:

„3. Členské štáty môžu nezávislému poskytovateľovi uisťovacích služieb povoliť, aby vyjadril názor uvedený v odseku 1 druhom pododseku písm. aa), ak sa naňho vzťahujú požiadavky, ktoré sú v súlade s požiadavkami stanovenými v smernici 2006/43/ES, pokiaľ ide o uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti v zmysle vymedzenia v článku 2 ods. 1 písm. r) uvedenej smernice.“

11. Článok 49 sa mení takto:

a) Odseky 2 a 3 sa nahrádzajú takto:

„2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 1 ods. 2, článku 3 ods. 13, článku 46 ods. 2, článku 19b a článku 19c sa Komisii udeľuje na dobu neurčitú.

3. Delegovanie právomocí uvedené v článku 1 ods. 2, článku 3 ods. 13, článku 46 ods. 2, článku 19b a článku 19c môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.“;

b) Vkladá sa tento odsek 3a:

„3a. Komisia pri prijímaní delegovaných aktov podľa článkov 19b a 19c zohľadňuje technické poradenstvo skupiny EFRAG, ak bolo takéto poradenstvo vypracované náležitým postupom, pod verejným dohľadom a transparentne, ako aj s pomocou odborných znalostí príslušných zainteresovaných strán a je doplnené analýzami nákladov a prínosov, ktoré zahŕňajú analýzy vplyvov technického poradenstva na aspekty udržateľnosti.

Komisia pred prijatím delegovaných aktov uvedených v článkoch 19b a 19c konzultuje vo veci technického poradenstva poskytnutého skupinou EFRAG so skupinou expertov členských štátov pre udržateľné financovanie uvedenou v článku 24 nariadenia (EÚ) 2020/852.

Komisia požiada Európsky orgán pre cenné papiere a trhy o stanovisko k technickému poradenstvu poskytnutému skupinou EFRAG, a to najmä pokiaľ ide o jeho súlad s nariadením (EÚ) 2019/2088 a jeho delegovanými aktmi. Európsky orgán pre cenné papiere a trhy poskytne svoje stanovisko do dvoch mesiacov od dátumu prijatia žiadosti Komisie.

Komisia pred prijatím delegovaných aktov uvedených v článkoch 19b a 19c konzultuje technické poradenstvo poskytnuté skupinou EFRAG aj s Európskym orgánom pre bankovníctvo, Európskym orgánom pre poisťovníctvo a dôchodkové poistenie zamestnancov, Európskou environmentálnou agentúrou, Agentúrou Európskej únie pre základné práva, Európskou centrálnou bankou, Výborom európskych orgánov pre dohľad nad výkonom auditu a platformou pre udržateľné financovanie vytvorenou podľa článku 20 nariadenia (EÚ) 2020/852. Ak sa ktorýkoľvek z uvedených orgánov rozhodne predložiť stanovisko, predkladá ho do dvoch mesiacov od dátumu konzultácie s Komisiou.“;

c) Odsek 5 sa nahrádza takto:

„5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 1 ods. 2, článku 3 ods. 13, článku 46 ods. 2, článku 19b a článku 19c nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevznesú námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade, alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament aj Rada informujú Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.“

12. Článok 51 sa nahrádza takto:

„Článok 51

Sankcie

1. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 2, členské štáty stanovia sankcie za porušenie vnútroštátnych ustanovení prijatých v súlade s touto smernicou a prijmú všetky potrebné opatrenia na zabezpečenie presadzovania týchto sankcií. Stanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce.“

2. V prípade porušenia vnútroštátnych ustanovení, ktorými sa transponujú články 19a, 19d a 29a, členské štáty stanovujú aspoň tieto správne opatrenia a sankcie:

a) verejné vyhlásenie uvádzajúce zodpovednú fyzickú alebo právnickú osobu a povahu porušenia;

b) príkaz, aby zodpovedná fyzická alebo právnická osoba prestala porušovať predpisy a zdržala sa každého opakovania tohto konania;

c) správne peňažné sankcie.

3. Členské štáty zabezpečia, aby sa pri určovaní druhu a úrovne sankcií, správnych sankcií alebo opatrení uvedených v odseku 2 zohľadnili všetky relevantné okolnosti vrátane:

a) závažnosti a trvania porušenia;

b) stupňa zodpovednosti zodpovednej fyzickej alebo právnickej osoby;

c) finančnej sily zodpovednej fyzickej alebo právnickej osoby;

d) významu ziskov, ktoré zodpovedná fyzická alebo právnická osoba dosiahla, alebo strát, ktorým zabránila, pokiaľ je možné takéto zisky alebo straty určiť;

e) strát tretích strán spôsobených porušením, pokiaľ je možné tieto straty určiť;

f) úrovne spolupráce zodpovednej fyzickej alebo právnickej osoby s príslušným orgánom;

g) predchádzajúcich porušení, ktorých sa dopustila zodpovedná fyzická alebo právnická osoba.“

Článok 2

Zmeny smernice 2004/109/ES

Smernica 2004/109/ES sa mení takto:

1. V článku 2 ods. 1 sa dopĺňa toto písmeno r):

„r) „vykazovanie informácií o udržateľnosti“ je vykazovanie informácií o udržateľnosti v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 18 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ*[18].“;

---

*[18] Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ z 26. júna 2013 o ročných účtovných závierkach, konsolidovaných účtovných závierkach a súvisiacich správach určitých druhov podnikov, ktorou sa mení smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES a zrušujú smernice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Ú. v. EÚ L 182, 29.6.2013, s. 19).

2. Článok 4 sa mení takto:

a) V odseku 2 sa písmeno c) nahrádza takto:

„c) vyhlásenie osôb zodpovedných v rámci emitenta so zreteľným uvedením ich mien a funkcií o tom, že podľa ich najlepšieho vedomia podáva účtovná závierka vypracovaná v súlade s platným súborom účtovných noriem pravdivý a verný obraz aktív, pasív, finančnej situácie a hospodárskeho výsledku emitenta a podnikov zahrnutých do celkovej konsolidácie a že správa vedenia obsahuje verný prehľad vývoja a výsledkov obchodnej činnosti a postavenia emitenta a podnikov zahrnutých do celkovej konsolidácie, spolu s opisom hlavných rizík a neistôt, ktorým čelia, a prípadne s informáciou, že je vypracovaná v súlade so štandardmi vykazovania informácií o udržateľnosti uvedenými v článku 19b smernice 2013/34/EÚ.“;

b) Odseky 4 a 5 sa nahrádzajú takto:

„4. Účtovná závierka je auditovaná v súlade s článkom 34 smernice 2013/34/EÚ a článkom 28 smernice 2006/43/ES.

Audítorská správa podpísaná osobou alebo osobami zodpovednými za vykonávanie práce uvedenej v článku 34 ods. 1 a 2 smernice 2013/34/EÚ sa zverejní v plnom znení spolu s ročnou finančnou správou.

5. Správa vedenia sa vypracúva v súlade s článkami 19 a 19a, článkom 19d ods. 1 a článkom 20 smernice 2013/34/EÚ, ak ju vypracúvajú podniky uvedené v daných ustanoveniach.

Ak je emitent povinný vypracovať konsolidovanú účtovnú závierku, konsolidovaná správa vedenia sa vypracúva v súlade s článkom 19d ods. 2 a článkami 29 a 29a smernice 2013/34/EÚ, ak ju vypracúvajú podniky uvedené v daných ustanoveniach.“

3. V článku 23 ods. 4 sa tretí a štvrtý pododsek nahrádzajú takto:

„Komisia v súlade s postupom uvedeným v článku 27 ods. 2 prijme potrebné rozhodnutia o rovnocennosti účtovných noriem a rovnocennosti štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti, ako sa uvádza v článku 19b smernice 2013/34/EÚ, ktoré používajú emitenti z tretích krajín za podmienok stanovených v článku 30 ods. 3. Ak Komisia rozhodne, že účtovné normy alebo štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti tretej krajiny nie sú rovnocenné, môže dotknutým emitentom povoliť, aby takéto účtovné normy naďalej používali počas primeraného prechodného obdobia.

V súvislosti s tretím pododsekom Komisia prijme prostredníctvom delegovaných aktov prijatých v súlade s článkom 27 ods. 2a, 2b a 2c a za podmienok uvedených v článkoch 27a a 27b aj opatrenia zamerané na určenie všeobecných kritérií rovnocennosti, ktoré sa týkajú účtovných noriem a štandardov vykazovania informácií o udržateľnosti relevantných pre emitentov z viac než jednej krajiny.“

4. Vkladá sa tento článok 28d:

„Článok 28d

Usmernenia ESMA

ESMA po konzultáciách s Európskou environmentálnou agentúrou a Agentúrou Európskej únie pre základné práva vydá usmernenia v súlade s článkom 16 nariadenia č. 1095/2010 týkajúce sa dohľadu nad vykazovaním informácií o udržateľnosti zo strany príslušných vnútroštátnych orgánov.

Článok 3
Zmeny smernice 2006/43/ES

Smernica 2006/43/ES sa mení takto:

1. Článok 1 sa nahrádza takto:

„Článok 1

Predmet úpravy

V tejto smernici sa stanovujú pravidlá týkajúce sa štatutárneho auditu ročnej a konsolidovanej účtovnej závierky, ako aj uistenia v oblasti ročného a konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti, ak ho realizuje štatutárny audítor alebo audítorská spoločnosť vykonávajúca štatutárny audit účtovných závierok.“

2. Článok 2 sa mení takto:

a) Body 2 a 3 sa nahrádzajú takto:

„2. „štatutárny audítor“ je fyzická osoba, ktorú v súlade s touto smernicou schválili príslušné orgány členského štátu na vykonávanie štatutárnych auditov a zákaziek na uisťovacie služby týkajúce sa vykazovania informácií o udržateľnosti;

3. „audítorská spoločnosť“ je právnická osoba alebo akýkoľvek iný subjekt, bez ohľadu na jej/jeho právnu formu, ktorú/ktorý v súlade s touto smernicou schválili príslušné orgány členského štátu na vykonávanie štatutárnych auditov a zákaziek na uisťovacie služby týkajúce sa vykazovania informácií o udržateľnosti;“

b) Dopĺňajú sa tieto body 21 a 22:

„21. „vykazovanie informácií o udržateľnosti“ je vykazovanie informácií o udržateľnosti v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 18 smernice 2013/34/EÚ;

„22. „uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti“ je názor vyjadrený štatutárnym audítorom alebo audítorskou spoločnosťou v súlade s článkom 34 ods. 1 druhým pododsekom písm. aa) a článkom 34 ods. 2 smernice 2013/34/EÚ.“;

3. Články 6 a 7 sa nahrádzajú takto:

„Článok 6

Vzdelanie

Bez toho, aby bol dotknutý článok 11, môže byť fyzická osoba schválená na vykonávanie štatutárneho auditu a zákazky na uisťovacie služby týkajúce sa

vykazovania informácií o udržateľnosti, iba ak dosiahla úroveň vzdelania potrebnú na prijatie na vysokú školu alebo rovnocennú úroveň, potom absolvovala program teoretického vzdelávania a praktickej odbornej prípravy a úspešne zložila skúšku odbornej spôsobilosti na úrovni záverečnej skúšky na vysokej škole alebo rovnocennej úrovni, organizovanú alebo uznávanú dotknutým členským štátom.

Príslušné orgány uvedené v článku 32 spolupracujú medzi sebou s cieľom dosiahnuť zblíženie požiadaviek uvedených v tomto článku. Pri takejto spolupráci uvedené príslušné orgány zohľadňujú vývoj v oblasti auditu a audítorskej profesie, a najmä zblíženie, ktoré sa už v súvislosti s audítorskou profesiou dosiahlo. Spolupracujú s Výborom európskych orgánov pre dohľad nad výkonom auditu (CEAOB) a príslušnými orgánmi uvedenými v článku 20 nariadenia (EÚ) č. 537/2014 v rozsahu, v akom sa takéto zblíženie týka štatutárneho auditu a uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti subjektov verejného záujmu.

Článok 7

Skúška odbornej spôsobilosti

Skúškou odbornej spôsobilosti uvedenou v článku 6 sa zaručí potrebná úroveň teoretických znalostí v oblastiach relevantných pre štatutárny audit a uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, ako aj schopnosť uplatniť tieto znalosti v praxi. Aspoň časť tejto skúšky musí byť v písomnej forme.“

4. Článok 8 ods. 1 sa mení takto:

a) Vkladá sa toto písmeno bb):

„bb) právne požiadavky a štandardy týkajúce sa prípravy ročného a konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti;“;

b) Vkladá sa toto písmeno cc):

„cc) štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti;“;

c) Vkladá sa toto písmeno dd):

„dd) analýza udržateľnosti;“;

d) Vkladá sa toto písmeno ff):

„ff) postupy náležitej starostlivosti, pokiaľ ide o aspekty udržateľnosti;“;

e) Vkladá sa toto písmeno ii):

„ii) štandardy pre uisťovacie služby týkajúce sa informácií o udržateľnosti podľa článku 26a;“;

f) Písmeno h) sa nahrádza takto:

„h) právne požiadavky a odborné štandardy týkajúce sa štatutárneho auditu a uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti a štatutárnych audítorov;“.

5. V článku 10 sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Aby sa zabezpečila schopnosť prakticky uplatniť teoretické vedomosti, ktorej overenie je súčasťou skúšky, uchádzač absolvuje aspoň trojročnú praktickú odbornú prípravu, okrem iného v oblasti vykonávania auditu ročnej účtovnej závierky, konsolidovanej účtovnej závierky alebo obdobných finančných výkazov a uistenia v oblasti ročného a konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti. Aspoň

dve tretiny tejto praktickej odbornej prípravy sa vykonávajú u štatutárneho audítora alebo v audítorskej spoločnosti schválenej v ktoromkoľvek členskom štáte.“

6. V článku 11 sa písmeno a) nahrádza takto:

„a) že po dobu 15 rokov vykonávala odborné činnosti, ktoré jej umožnili získať dostatočné skúsenosti v oblasti financií, práva a účtovníctva, ako aj vykazovania informácií o udržateľnosti, a úspešne zložila skúšku odbornej spôsobilosti podľa článku 7, alebo“.

7. V článku 14 ods. 2 sa tretí pododsek nahrádza takto:

„Skúška spôsobilosti sa vykonáva v jednom z jazykov, ktoré sú povolené na základe jazykových predpisov uplatniteľných v príslušnom hostiteľskom členskom štáte. Týka sa len primeraných znalostí štatutárneho audítora v oblasti zákonov a predpisov daného hostiteľského členského štátu v rozsahu, ktorý je relevantný pre štatutárne audity a zákazky na uisťovacie služby týkajúce sa vykazovania informácií o udržateľnosti.“

8. Vkladá sa tento článok 14a:

„Článok 14a

Štatutárni audítori schválení alebo uznaní pred 1. januárom 2023

Členské štáty zabezpečia, aby sa na štatutárnych audítorov, ktorí boli schválení alebo uznaní na vykonávanie štatutárnych auditov pred 1. januárom 2023, nevzťahovali požiadavky článkov 6, 7, 10, 11 a 14 tejto smernice.

Členské štáty zabezpečia, aby štatutárni audítori schválení pred 1. januárom 2023 získali potrebné vedomosti týkajúce sa vykazovania informácií o udržateľnosti a uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, a to prostredníctvom požiadavky týkajúcej sa priebežného vzdelávania uvedenej v článku 13.“

9. Článok 24b sa mení takto:

a) Odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, že štatutárny audit a uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti vykonáva audítorská spoločnosť, táto audítorská spoločnosť určila aspoň jedného kľúčového audítorského partnera. Audítorská spoločnosť poskytne určenému kľúčovému audítorskému partnerovi (partnerom) dostatočné zdroje a personál, ktorý má potrebnú odbornosť a schopnosti na to, aby mohol riadne vykonávať svoje povinnosti.

Hlavným kritériom audítorskej spoločnosti pri výbere kľúčového audítorského partnera (partnerov), ktorého určí, je zabezpečenie kvality auditu, nezávislosti a odbornosti. Kľúčoví audítorskí partneri musia byť aktívne zapojení do vykonávania štatutárneho auditu a uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.

b) Vkladá sa tento odsek 2a:

„2a. Štatutárny audítor pri vykonávaní uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti venuje dostatok času zákazke a vyčlení dostatočné zdroje, aby mohol riadne vykonávať svoje povinnosti.“;

c) V odseku 4 sa písmeno c) nahrádza takto:

„c) poplatky účtované za štatutárny audit, za uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti a poplatky účtované za ostatné služby v ktoromkoľvek účtovnom roku.“;

d) Odsek 5 sa nahrádza takto:

„5. Štatutárny audítor alebo audítorská spoločnosť vytvorí pre každý štatutárny audit audítorský spis. Audítorský spis zahŕňa prípadne aj informácie týkajúce sa uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.“

10. Článok 25 sa nahrádza takto:

„Článok 25

Poplatky za audit

Členské štáty zabezpečia, aby boli zavedené vhodné pravidlá, ktorými sa zaistí, že poplatky za štatutárne audity a uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti:

a) nie sú ovplyvňované ani určované poskytovaním dodatočných služieb auditovanému subjektu;

b) nemôžu byť založené na žiadnej forme podmienenosti.“

11. Vkladá sa tento článok 25b:

„Článok 25b

Profesijná etika, nezávislosť, nestrannosť, dôvernosť informácií a služobné tajomstvo v súvislosti s uistením v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti

Požiadavky článkov 21 až 24a týkajúce sa štatutárneho auditu účtovných závierok sa uplatňujú na uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.“

12. Vkladá sa tento článok 26a:

„Článok 26a

Štandardy pre uisťovacie služby týkajúce sa vykazovania informácií o udržateľnosti

1. Členské štáty vyžadujú, aby štatutárni audítori a audítorské spoločnosti vykonávali uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti v súlade so štandardmi pre uisťovacie služby, ktoré prijala Komisia v súlade s odsekom 2.

Členské štáty uplatňujú vnútroštátne štandardy pre uisťovacie služby, príslušné postupy alebo požiadavky, kým Komisia neprijme štandard pre uisťovacie služby upravujúci rovnakú oblasť.

Členské štáty oznamujú Komisii postupy alebo požiadavky pre uisťovacie služby najmenej tri mesiace pred tým, ako nadobudnú účinnosť.

2. Komisia je splnomocnená prijímať prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 48a štandardy pre uisťovacie služby uvedené v odseku 1 s cieľom stanoviť postupy, ktoré audítor vykonáva v záujme vyvodenia záverov o uistení v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, vrátane plánovania zákaziek, zohľadnenia rizík, reakcie na riziká a druhov záverov, ktoré sa majú zahrnúť do audítorskej správy.

Komisia môže prijať štandardy pre uisťovacie služby len vtedy, ak:

a) boli vypracované náležitým postupom, pod verejným dohľadom a transparentne;

b) prispievajú k vysokej miere dôveryhodnosti a ku kvalite ročného alebo konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti;

c) prispievajú k verejnému blahu v Únii.“

3. Ak Komisia prijme štandardy primeraného uisťovania, názor uvedený v článku 34 ods. 1 druhom pododseku písm. aa) smernice 2013/34/EÚ musí byť založený na zákazke na primerané uisťovacie služby.“

13. Vkladá sa tento článok 27a:

„Článok 27a

Uistenie v oblasti konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti

Požiadavky článku 27 týkajúce sa auditu konsolidovaných účtovných závierok sa uplatňujú *mutatis mutandis* na uistenie v oblasti konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti.“

14. Článok 28 sa mení takto:

a) Odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Štatutárny audítor (štatutárni audítori) alebo audítorská spoločnosť (audítorské spoločnosti) predloží(-ia) v správe audítora výsledky štatutárneho auditu a prípadne uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti. Správa sa vypracúva v súlade s požiadavkami audítorských štandardov prijatých Úniou alebo dotknutým členským štátom, ako sa uvádza v článku 26, a s požiadavkami štandardov pre uisťovacie služby prijatých Komisiou alebo dotknutým členským štátom, ako sa uvádza v článku 26a.“;

b) Odsek 2 sa mení takto:

i) Vkladá sa toto písmeno aa):

„aa) vymedzí ročné alebo konsolidované vykazovanie informácií o udržateľnosti a dátum a obdobie, na ktoré sa vzťahujú, a určí sa rámec vykazovania informácií o udržateľnosti, ktorý sa uplatnil pri ich príprave;“;

ii) Vkladá sa toto písmeno bb):

„bb) uvedie opis rozsahu uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, v ktorom sa identifikujú aspoň štandardy pre uisťovacie služby, podľa ktorých sa uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti vykonalo;“;

c) V odseku 2 sa písmeno e) nahrádza takto:

„e) v uplatniteľných prípadoch uvedie názory a vyjadrenie, ktoré vychádzajú z práce vykonanej v priebehu výkonu auditu, uvedené v článku 34 ods. 1 druhom pododseku smernice 2013/34/EÚ;“;

d) V odseku 3 sa dopĺňa tento pododsek:

„Požiadavky prvého pododseku týkajúce sa štatutárneho auditu sa uplatňujú na uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.“;

e) V odseku 4 sa prvý pododsek nahrádza takto:

Štatutárny audítor audítorskú správu podpíše a uvedie dátum jej vyhotovenia. Ak štatutárny audit a prípadne uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti vykonáva audítorská spoločnosť, audítorskú správu podpíše

aspoň štatutárny audítor (audítori) vykonávajúci štatutárny audit a uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti v mene audítorskej spoločnosti. V prípade súčasného zapojenia viac ako jedného štatutárneho audítora alebo audítorskej spoločnosti musí byť audítorská správa podpísaná všetkými štatutárnymi audítormi alebo aspoň štatutárnymi audítormi, ktorí vykonali štatutárny audit a uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti v mene každej audítorskej spoločnosti. Vo výnimočných prípadoch môžu členské štáty stanoviť, že takéto podpisy nie je potrebné zverejniť, ak by ich zverejnenie mohlo viesť k bezprostrednému a závažnému ohrozeniu osobnej bezpečnosti ktorejkoľvek osoby.“;

f) Odsek 5 sa nahrádza takto:

„5. Správa štatutárneho audítora alebo audítorskej spoločnosti o konsolidovanej účtovnej závierke a prípadne o konsolidovanom vykazovaní informácií o udržateľnosti musí byť v súlade s požiadavkami stanovenými v odsekoch 1 až 4. Štatutárny audítor alebo audítorská spoločnosť pri vykazovaní informácií o súlade správy o hospodárení a účtovnej závierky, ako sa vyžaduje v odseku 2 písm. e), posudzujú konsolidovanú účtovnú závierku a konsolidovanú správu o hospodárení. Ak je ročná účtovná závierka materského podniku pripojená ku konsolidovanej účtovnej závierke, správy štatutárnych audítorov alebo audítorských spoločností vyžadované podľa tohto článku sa môžu spojiť.“

15. Článok 29 sa mení takto:

a) V odseku 1 sa písmeno d) nahrádza takto:

„d) osoby, ktoré vykonávajú previerky zabezpečenia kvality, musia mať primerané odborné vzdelanie a relevantné skúsenosti týkajúce sa štatutárneho auditu a finančného výkazníctva, ako aj uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti a vykazovania informácií o udržateľnosti spolu so špecifickou odbornou prípravou zameranou na previerky zabezpečenia kvality;“;

b) V odseku 1 sa písmeno h) nahrádza takto:

„h) previerky zabezpečenia kvality prebiehajú na základe analýzy rizika a v prípade štatutárnych audítorov a audítorských spoločností, ktoré vykonávajú štatutárne audity v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 1 písm. a) a ktoré prípadne vykonávajú zákazky na uisťovacie služby týkajúce sa vykazovania informácií o udržateľnosti, aspoň raz za šesť rokov;“;

c) V odseku 2 sa písmeno a) nahrádza takto:

„a) osoby uskutočňujúce previerky musia mať primerané odborné vzdelanie a relevantné skúsenosti týkajúce sa štatutárneho auditu a finančného výkazníctva, ako aj uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti a vykazovania informácií o udržateľnosti spolu so špecifickou odbornou prípravou zameranou na previerky zabezpečenia kvality;“.

16. Vkladá sa tento článok 30g:

„Článok 30g

Prešetrovanie a sankcie v súvislosti s uistením v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti

Požiadavky článkov 30 až 30f týkajúce sa štatutárneho auditu účtovných závierok sa uplatňujú na uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.“

17. Vkladá sa tento článok 36a:

„Článok 36a

Verejný dohľad a regulačné opatrenia medzi členskými štátmi v súvislosti s uistením v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti

Požiadavky článkov 32, 33, 34 a 36 týkajúce sa štatutárneho auditu účtovných závierok sa uplatňujú *mutatis mutandis* na uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.“

18. Vkladá sa tento článok 38a:

„Článok 38a

Menovanie a odvolanie v súvislosti s uistením v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti

Požiadavky článkov 37 a 38 týkajúce sa štatutárneho auditu účtovných závierok sa uplatňujú na uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.“

19. V článku 39 ods. 6 sa písmená a) až e) nahrádzajú takto:

„a) informuje správny alebo dozorný orgán auditovaného subjektu o výsledku štatutárneho auditu a o výsledku uistenia v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, pričom poskytne vysvetlenie, ako štatutárny audit a uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti prispeli k integrite finančného výkazníctva a vykazovania informácií o udržateľnosti a akú mal výbor pre audit v uvedenom procese úlohu;

b) monitoruje proces finančného výkazníctva a vykazovania informácií o udržateľnosti vrátane procesu digitálneho vykazovania uvedeného v článku 19d a postupu, ktorý podnik uplatnil s cieľom identifikovať informácie vykazované podľa štandardov prijatých podľa článku 19b smernice 2013/34/EÚ, a predkladá odporúčania alebo návrhy na zabezpečenie jeho integrity;

c) monitoruje účinnosť vnútornej kontroly kvality a systémov riadenia rizík podniku a v prípade potreby jeho vnútorného auditu, pokiaľ ide o finančné výkazníctvo a vykazovanie informácií o udržateľnosti auditovaného subjektu vrátane jeho digitálneho vykazovania uvedeného v článku 19d, a to bez toho, aby porušil jeho nezávislosť;“

d) monitoruje štatutárny audit ročných a konsolidovaných účtovných závierok a uistenie v oblasti ročného a konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti, najmä jeho vykonávanie, pričom zohľadňuje všetky zistenia a závery príslušného orgánu podľa článku 26 ods. 6 nariadenia (EÚ) č. 537/2014;

e) preveruje a monitoruje nezávislosť štatutárnych audítorov alebo audítorských spoločností v súlade s článkami 22, 22a, 22b, 24a, 24b a 25b tejto smernice a článkom 6 nariadenia (EÚ) č. 537/2014, a najmä vhodnosť poskytovania neaudítorských služieb auditovanému subjektu v súlade s článkom 5 uvedeného nariadenia;“.

20. Článok 45 sa mení takto:

a) Odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Príslušné orgány členského štátu zaregistrujú v súlade s článkami 15, 16 a 17 každého audítora a audítorský subjekt z tretej krajiny, ak tento audítor alebo audítorský subjekt z tretej krajiny poskytuje správu audítora týkajúcu sa

ročnej alebo konsolidovanej účtovnej závierky a prípadne ročného alebo konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti podniku zaregistrovaného mimo Únie, ktorého prevoditeľné cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu daného členského štátu v zmysle článku 4 ods. 1 bodu 14 smernice 2004/39/ES, okrem prípadov, ak dotknutý podnik emituje výhradne nesplatené dlhové cenné papiere, na ktoré sa uplatňuje jedna z týchto možností:

a) uvedené cenné papiere boli prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v členskom štáte v zmysle článku 2 ods. 1 písm. c) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/109/ES*[19] pred 31. decembrom 2010 a ich jednotková menovitá hodnota je v deň emisie najmenej 50 000 EUR alebo v prípade dlhových cenných papierov denominovaných v inej mene sa v deň emisie rovná najmenej 50 000 EUR;

b) uvedené cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v členskom štáte v zmysle článku 2 ods. 1 písm. c) smernice 2004/109/ES od 31. decembra 2010 a ich jednotková menovitá hodnota je v deň emisie najmenej 100 000 EUR alebo v prípade dlhových cenných papierov denominovaných v inej mene sa v deň emisie rovná najmenej 100 000 EUR.“;

b) V odseku 5 sa dopĺňa toto písmeno dd):

„dd) uistenie v oblasti ročného alebo konsolidovaného vykazovania informácií o udržateľnosti uvedené v odseku 1 sa vykonáva v súlade so štandardmi pre uisťovacie služby, ako sa uvádza v článku 26a, ako aj v súlade s požiadavkami stanovenými v článkoch 22, 22b, 25 a 25b;“;

c) Odsek 5a sa nahrádza takto:

„5a. Členský štát môže zaregistrovať audítora z tretej krajiny, len ak spĺňa požiadavky uvedené v odseku 5 písm. c), d), dd) a e).

---

*[19] Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/109/ES z 15. decembra 2004 o harmonizácii požiadaviek na transparentnosť v súvislosti s informáciami o emitentoch, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2001/34/ES (Ú. v. EÚ L 390, 31.12.2004, s. 38).“

21. Článok 48a sa mení takto:

a) V odseku 2 sa dopĺňa tento pododsek:

„Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 26a ods. 2 sa Komisii udeľuje na dobu neurčitú.“;

b) Odsek 3 sa nahrádza takto:

„3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 26 ods. 3, článku 26a ods. 2, článku 45 ods. 6, článku 46 ods. 2 a článku 47 ods. 3 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek zrušiť. Rozhodnutím o zrušení sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.“;

c) Odsek 5 sa nahrádza takto:

„5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 26 ods. 3, článku 26a ods. 2, článku 45 ods. 6, článku 46 ods. 2 a článku 47 ods. 3 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote štyroch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament aj Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.“

Článok 4
Zmeny nariadenia (EÚ) č. 537/2014

Nariadenie (EÚ) č. 537/2014 sa mení takto:

22. Článok 5 sa mení takto:

a) Odsek 1 sa mení takto:

i) Prvý pododsek sa nahrádza takto:

„1. Štatutárny audítor alebo audítorská spoločnosť vykonávajúca štatutárny audit a prípadne uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti subjektu verejného záujmu alebo ktorýkoľvek člen siete, do ktorej štatutárny audítor alebo audítorská spoločnosť patrí, neposkytujú, či už priamo, alebo nepriamo, auditovanému subjektu, jeho materskému podniku ani podnikom, v ktorých má auditovaný subjekt rozhodujúci vplyv, v rámci Únie žiadne zakázané neaudítorské služby v:

a) období medzi začiatkom auditovaného obdobia a vydaním správy audítora a

b) účtovnom období, ktoré bezprostredne predchádza obdobiu uvedenému v písmene a) vo vzťahu k službám uvedeným v druhom pododseku písm. e).“;

ii) V druhom pododseku sa dopĺňa toto písmeno l):

„l) poradenské služby v súvislosti s prípravou vykazovania informácií o udržateľnosti, ak štatutárny audítor alebo audítorská spoločnosť vykonáva uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.“;

b) Dopĺňa sa tento odsek 6:

„6. Odseky 4 a 5 týkajúce sa štatutárneho auditu účtovných závierok sa v prípade potreby uplatňujú na uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti.“

23. V článku 14 sa písmeno b) nahrádza takto:

„b) tržby za iné neaudítorské služby, než sú služby uvedené v článku 5 ods. 1, ktoré vyplývajú z právnych predpisov Únie alebo vnútroštátneho práva, pričom sa špecifikujú tržby za uistenie v oblasti vykazovania informácií o udržateľnosti, a

Článok 5

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s článkami 1 až 3 tejto smernice do 1. decembra 2022. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Členské štáty zabezpečia, aby sa ustanovenia uvedené v prvom pododseku uplatňovali na účtovné obdobia, ktoré sa začínajú 1. januára 2023 alebo po tomto dátume.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijmú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 6

Dátum začatia uplatňovania článku 4

Článok 4 tejto smernice sa uplatňuje na účtovné roky, ktoré sa začínajú 1. januára 2023 alebo po tomto dátume.

Článok 7

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 8

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom. Článok 4 je však záväzný v celom rozsahu a priamo uplatniteľný vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli

Za Európsky parlament	*Za Radu*
predseda	*predseda*